

Score.

**การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดในรูปแบบ
ทางอ้อมและทางตรง : กรณีศึกษาจังหวัดสุโขทัย**

นางเบญจมาศ สวงวงษ์

**การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช**

พ.ศ. 2551

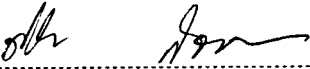
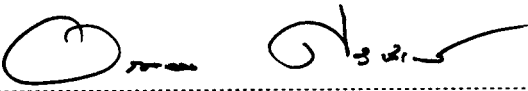
**A Comparative Analysis of the Estimation of the Gross Provincial Product
by Direct vs. Indirect Way : A Case Study of Sukhothai Province**

Mrs. Benjamas Saguanwong

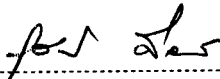
**An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics
School of Economics
Sukhothai Thammathirat Open University
2008**

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดในรูปแบบ
ทางอ้อมและทางตรง : กรณีศึกษาจังหวัดสุโขทัย
ชื่อและนามสกุล นางเบญจมาศ สงวนวงษ์
แขนงวิชา เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระได้ให้ความเห็นชอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา ประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์อนุมัติให้รับการศึกษา
ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

.....
(รองศาสตราจารย์สุนีย์ ศิลพิพัฒน์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
วันที่ 4 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2552

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การวิเคราะห์เปรียบเทียบการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดในรูปแบบ
ทางอ้อมและทางตรง : กรณีศึกษาจังหวัดสุโขทัย

ผู้ศึกษา นางเบญจมาศ สงวนวงษ์   **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจนันท์   **ปีการศึกษา** 2551

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างและปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างในการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดในรูปแบบทางอ้อม ดำเนินการโดยวิธีการกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ จากในระดับภาพรวมพื้นที่ทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลขผลิตภัณฑ์จังหวัด และวิธีการทางตรงเป็นการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ของแต่ละจังหวัดและนำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติ

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ราคาประจำปี พ.ศ.2546-2548 ซึ่งจัดเก็บด้วยวิธีทางอ้อมโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการจัดเก็บด้วยวิธีทางตรงโดยสำนักงานคลังจังหวัดสุโขทัย ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การศึกษาค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ ผ่าน Website และหนังสือส่งการ คู่มือ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการขอข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยตรงจากเจ้าของข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า (1) การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดในรูปแบบทางอ้อมและทางตรง มีความแตกต่างกัน ในด้านมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้ ด้านโครงสร้างของสาขาการผลิต และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (2) ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่าง ในการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัย คือ ความสามารถในการจัดเก็บข้อมูล การสำรวจข้อมูล การจัดประเภทของกิจกรรมในแต่ละสาขาการผลิต การจัดเก็บข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน และวิธีการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด (3) การใช้ประโยชน์จากข้อมูลผลิตภัณฑ์ พบว่าการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางตรง เป็นการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ สามารถแจกแจงรายละเอียดเจาะลึกถึงปัญหาและอุปสรรค สถิติผลิตภัณฑ์จังหวัดใช้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ ผลิตภัณฑ์จังหวัดในรูปแบบทางอ้อมและทางตรง

กิตติกรรมประกาศ

ศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ได้ด้วยความช่วยเหลือและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากหลาย ๆ ท่านด้วยกัน ซึ่งผู้เขียนต้องขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รองศาสตราจารย์ศิริพร สัจจามันท์ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงงานค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ตลอดจนให้กำลังใจกับ ผู้เขียนมาโดยตลอด และขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ ศรีเสาวลักษณ์ ที่ กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ให้มีความ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้เขียนขอขอบพระคุณ นายสุริยา จันทร์กระจ่าง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 9 ชช. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและ ขอขอบพระคุณคณะอาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ และผู้ที่ เกี่ยวข้องทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษา รวมทั้งคำแนะนำแก่ผู้เขียนตลอดเวลาที่ผ่านมา จนทำให้ การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนขอรำลึกถึงพระคุณ รองศาสตราจารย์สมบัติ พันธวิศิษฎ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.พอพันธ์ อุษยานนท์ ที่ให้กำลังใจและทำให้ผู้เขียนเดินทางมาถึงจุดนี้ได้ หาก มีข้อบกพร่องใด ๆ ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

เบญจมาศ สงวนวงษ์

มกราคม 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
ข้อจำกัดในการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้	5
บทที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายและแนวความคิดของรายได้ประชาชาติ	7
วิธีการจัดทำสถิติรายได้ประชาชาติ	9
ที่มาของการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยสำนักงานคลังจังหวัดทั่วประเทศ	19
ขั้นตอนการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดแบบ Bottom up จังหวัดสุโขทัย.....	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	34
บทที่ 4 สภาพเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดสุโขทัย.....	35
สภาพทั่วไป	35
สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดสุโขทัย	39
ศักยภาพและข้อจำกัดการพัฒนา	44
ยุทธศาสตร์จังหวัดสุโขทัย	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของการจัดเก็บข้อมูลฯ	48
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความแตกต่างระหว่างวิธีทางอ้อมและทางตรง	54
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด	94
บทที่ 6 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	96
สรุปการวิจัย	96
อภิปรายผล	96
ข้อเสนอแนะ	97
บรรณานุกรม	98
ประวัติผู้ศึกษา	99

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 5.1	เปรียบเทียบโครงสร้างการผลิตด้วยวิธีทางอ้อมและวิธี ทางตรง ณ ราคาประจำปี 2548	49
ตารางที่ 5.2	เปรียบเทียบอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุโขทัยปี พ.ศ.2548.....	50
ตารางที่ 5.3	เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัย ณ ราคา ประจำปี.....	52
ตารางที่ 5.4	ความแตกต่างของวิธีทางตรงน้อยกว่าวิธีทางอ้อม ปี พ.ศ. 2547 และปี 2548.....	53
ตารางที่ 5.5	ความแตกต่างของวิธีทางตรงมากกว่าวิธีทางอ้อม ปี พ.ศ. 2547 และปี 2548	53
ตารางที่ 5.6	มูลค่าเพิ่ม สาขาเกษตรกรรม ฯ.....	55
ตารางที่ 5.7	มูลค่าเพิ่มสาขาประมง	57
ตารางที่ 5.8	มูลค่าเพิ่มสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน.....	58
ตารางที่ 5.9	มูลค่าเพิ่มสาขาอุตสาหกรรม	60
ตารางที่ 5.10	มูลค่าเพิ่มสาขาไฟฟ้า ประปา และ โรงแยกก๊าซ	63
ตารางที่ 5.11	มูลค่าเพิ่มสาขาก่อสร้าง.....	65
ตารางที่ 5.12	มูลค่าเพิ่มสาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ	67
ตารางที่ 5.13	มูลค่าเพิ่มสาขาโรงแรมและภัตตาคาร	69
ตารางที่ 5.14	มูลค่าเพิ่มสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม.....	70
ตารางที่ 5.15	มูลค่าเพิ่มสาขาตัวกลางทางการเงินฯ	72
ตารางที่ 5.16	มูลค่าเพิ่มสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	74
ตารางที่ 5.17	มูลค่าเพิ่มสาขาบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศฯ	75
ตารางที่ 5.18	มูลค่าเพิ่มสาขาการศึกษา.....	77
ตารางที่ 5.19	มูลค่าเพิ่มสาขาบริการด้านสุขภาพและสังคม	79
ตารางที่ 5.20	มูลค่าเพิ่มสาขาการให้บริการชุมชนฯ	81
ตารางที่ 5.21	มูลค่าเพิ่มสาขาถูกจ้างในครัวเรือน	83
ตารางที่ 5.22	เปรียบเทียบการจัดเก็บข้อมูลวิธีทางอ้อม และวิธี ทางตรง.....	85

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 แสดงกลไกการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด	21
ภาพที่ 5.1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาเกษตรกรรมฯ	57
ภาพที่ 5.2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาประมง.....	58
ภาพที่ 5.3 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาเหมืองแร่ฯ.....	59
ภาพที่ 5.4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาอุตสาหกรรม.....	61
ภาพที่ 5.5 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาไฟฟ้า ประปาฯ	64
ภาพที่ 5.6 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาก่อสร้าง	66
ภาพที่ 5.7 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาการขนส่งฯ.....	68
ภาพที่ 5.8 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาโรงแรมและภัตตาคาร	70
ภาพที่ 5.9 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาขนส่งฯ	64
ภาพที่ 5.10 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาตัวกลางทางการเงินฯ	70
ภาพที่ 5.11 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาอสังหาริมทรัพย์ฯ.....	74
ภาพที่ 5.12 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาบริหารราชการแผ่นดิน	75
ภาพที่ 5.13 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาการศึกษา.....	78
ภาพที่ 5.14 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาบริการด้านสุขภาพฯ	80
ภาพที่ 5.15 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาถูกจ้างในครัวเรือนฯ.....	83

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในแต่ละประเทศ ประชากรจะมีรายได้จากกิจกรรมประเภทต่าง ๆ ซึ่งแต่ละกิจกรรมย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพ เช่น กิจกรรมด้านการเกษตร การประมง การอุตสาหกรรมฯ เป็นต้น ซึ่งรายได้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับคนในชาติในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เรียกว่า “รายได้ประชาชาติ”

ในระบบเศรษฐกิจโดยภาพรวมจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นเครื่องชี้วัด และวิเคราะห์กิจกรรมทางเศรษฐกิจเหล่านั้น ซึ่งสิ่งก็นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ หรือวัดนี้ก็คือ บัญชีรายได้ประชาชาติ (National Income Account) ซึ่งเป็นตัวเลขที่มีการบันทึกในด้านมูลค่าของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยสามารถที่จะบอกได้ว่าประชาชนในประเทศนั้นอยู่ดีกินดีมากน้อยเพียงใด

วิธีการจัดทำบัญชีรายได้ประชาชาติ

เครื่องมือที่นิยมใช้วัดกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศกันอย่างแพร่หลายคือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Products : GDP) ซึ่งหมายถึงมูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ณ ราคาคาดตลาดที่ผลิตขึ้นในประเทศ ณ เวลาใด ณ เวลาหนึ่ง ซึ่งโดยปกติแล้วคือ 1 ปี

สำหรับประเทศไทย มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการจัดทำบัญชีประชาชาติของประเทศ คือ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช) ซึ่งหน่วยงานนี้ยังได้จัดทำสถิติผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products: GPP) ซึ่งเป็นข้อมูลรายได้ระดับจังหวัด ข้อมูลดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างเศรษฐกิจ การเจริญเติบโต และการกระจายรายได้ระหว่างจังหวัด

การปฏิรูประบบราชการไทย ได้มีหน่วยงานของทางราชการปรับเปลี่ยนหน้าที่ มีการบริหารงานแบบบูรณาการ โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็น CEO ของจังหวัด การบริหารงานด้านเศรษฐกิจในพื้นที่จึงมีความสำคัญ ดังนั้นข้อมูลจึงเป็นสิ่งสำคัญประกอบการตัดสินใจ การจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจึงต้องรวดเร็ว และสะท้อนสภาพที่แท้จริงของพื้นที่ ซึ่งเดิมการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวม จะมาจากข้อมูลส่วนกลาง และตัดส่วนทางสถิติ ดังนั้นเมื่อจังหวัดต้องบริหารงานจังหวัดให้มีประสิทธิภาพ ต้องกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการบริหาร ข้อมูลต่าง ๆ จึงมี

ความจำเป็น โดยเฉพาะข้อมูลด้านเศรษฐกิจ ทางจังหวัดจึงต้องเก็บข้อมูลในพื้นที่เพื่อสะท้อนสภาพที่แท้จริง

คณะรัฐมนตรีได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2546 ปรับเปลี่ยนการบริหารราชการจังหวัดเป็นแบบบูรณาการ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับภาคีการพัฒนา สามารถกำหนด ทิศทางการพัฒนาจังหวัด เพื่อสร้างความมั่นคง และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัด ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะหน่วยงานหลักในการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติของประเทศ จึงได้ริเริ่มโครงการสนับสนุนทางวิชาการด้านการจัดทำ GPP เพื่อให้จังหวัดทั้งหลาย (ยกเว้น กรุงเทพฯ) สามารถดำเนินการจัดทำ GPP ของจังหวัดตนเองโดยวิธีทางตรง (Bottom Up) ซึ่งเป็นการจัดเก็บข้อมูลจากพื้นที่จริง เพื่อให้จังหวัดมีฐานข้อมูลสนับสนุนการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ โดยมีแนวทางการดำเนินงานให้ส่วนราชการในภูมิภาค ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสาขาการผลิตหรือมีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ที่ปฏิบัติราชการอยู่ในจังหวัด ร่วมกันดำเนินการจัดทำ GPP ของจังหวัดให้สำเร็จลุล่วงภายในปี 2551 การจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด วิธีทางตรง (Bottom up) ซึ่งเป็นวิธีการจัดเก็บข้อมูลในจังหวัด และดำเนินการประมวลผลข้อมูลตามสาขาการผลิต 16 สาขาเอง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถสะท้อนภาวะเศรษฐกิจที่แท้จริงในจังหวัดได้ดีขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีความเข้าใจและใกล้ชิด สถานการณ์ในพื้นที่ดีกว่าการจัดเก็บโดยวิธีเดิม คือทางอ้อม (Top Down) ดังนั้นจึงริเริ่มการจัดทำ GPP ตามวิธี Bottom up ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547

ผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Product :GPP) เป็นข้อมูลรายได้ประชาชาติที่จำแนกเป็นรายพื้นที่ในขอบเขตจังหวัด การจัดทำข้อมูลนี้เป็นส่วนหนึ่งของระบบบัญชีประชาชาติของประเทศไทย ปัจจุบันดำเนินการโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีรายงานเผยแพร่เป็นประจำต่อเนื่องทุกปี

ผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) เป็นข้อมูลรายการเดียวที่สามารถอธิบายภาพรวมเศรษฐกิจของจังหวัดได้เนื่องจากการประมวลภาพรวมรายได้ที่มาจากกิจกรรมการผลิตทั้งหมดที่ดำเนินการอยู่ในพื้นที่ของจังหวัด โดยมีพื้นฐานแนวความคิดเช่นเดียวกับการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ของประเทศ ตัวเลข GPP นับเป็นเครื่องชี้ที่แสดงทั้งขนาด (Volume) ของรายได้จากการผลิตของจังหวัดและสามารถใช้อธิบายทิศทางการขยายตัวทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ในช่วงต่าง ๆ รวมทั้งสามารถแสดงโครงสร้างการผลิตที่มีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ดังนั้น GPP จึงเป็นข้อมูลหลักที่สามารถใช้ในการติดตามภาวะเศรษฐกิจและการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาจังหวัด

การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดกรอบแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติ สามารถจัดทำได้ 2 วิธี คือ

1. **การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางอ้อม หรือเรียกว่าเป็นวิธี Top Down** ดำเนินการโดยวิธีการกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จากในระดับภาพรวมพื้นที่ทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลขผลิตภัณฑ์รายจังหวัด แต่ก็ต้องจัดทำในรายละเอียดทุกกิจกรรมการผลิต ทุกรายการเช่นกัน วิธีการนี้เรียกว่าเป็นวิธีการแบบทางอ้อม (Top Down) ซึ่งในปัจจุบัน สศข. ใช้วิธีการนี้เป็นวิธีการหลัก เนื่องมาจากการขาดแคลนข้อมูลพื้นฐานทางด้านมูลค่าการผลิตและต้นทุนการผลิตสินค้าและบริการรายจังหวัดที่จะนำมาใช้ในการคำนวณโดยวิธีทางตรง วิธีทางอ้อมนั้นมีข้อจำกัดหลายประการ อย่างไรก็ตามผลการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัดที่ได้จากวิธีการนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในแง่การวิเคราะห์การเติบโตและโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดได้อย่างดีในระดับหนึ่ง

2. **การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีการทางตรง หรือเรียกว่าเป็นวิธี Bottom up** เป็นการจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ของแต่ละจังหวัด และนำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติตามมาตรฐานสากล ซึ่งต้องใช้ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญ คือ ข้อมูลมูลค่าการผลิต สินค้าและบริการ และข้อมูลต้นทุนการผลิตของกิจกรรมการผลิตทุกชนิดในพื้นที่จังหวัด ผลที่ได้จากวิธีการนี้จะมีข้อดีในด้านการให้ภาพรายละเอียดโครงสร้างประเภทกิจกรรมการผลิต ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของรายได้ของจังหวัด สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในแง่การศึกษาวิเคราะห์สถานะทางเศรษฐกิจของจังหวัดในเชิงลึก อย่างไรก็ตามหากมีข้อจำกัดด้านข้อมูลที่ไม่อาจจัดเก็บรวบรวมได้ในพื้นที่ของจังหวัด อาจจำเป็นต้องแก้ปัญหาด้วยการนำวิธีการทางอ้อมมาผสมผสานเพื่อให้ได้ผลการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดครบถ้วนสมบูรณ์ทุกกิจกรรมการผลิต

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างของการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) ระหว่างวิธีทางอ้อม (Top Down) และทางตรง (Bottom up)
- 2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างระหว่างวิธีทางอ้อม (Top Down) และทางตรง (Bottom up) รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด
- 2.3 เพื่อศึกษาการใช้ประโยชน์จากข้อมูลผลิตภัณฑ์

3. ขอบเขตของการวิจัย

เป็นการศึกษาเปรียบเทียบเกี่ยวกับข้อมูลของผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ราคาประจำปี ของข้อมูล ที่จัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) จังหวัดสุโขทัย ซึ่งจัดเก็บโดยสำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และข้อมูลการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) จังหวัด สุโขทัย ซึ่งจัดเก็บโดยสำนักงานคลังจังหวัดสุโขทัย ประจำปี พ.ศ. 2548 การศึกษาทั้งหมดใช้ ข้อมูล ณ ราคาประจำปี

4. ข้อจำกัดในการวิจัย

เนื่องจากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดราคาคงที่โดยวิธีทางอ้อม (Top Down) ใช้ปี พ.ศ. 2531 เป็น ปีฐาน ในขณะที่วิธีทางตรง (Bottom up) ใช้ปี พ.ศ. 2546 เป็นปีฐาน จึงไม่สามารถใช้ ณ ราคาคงที่มาเปรียบเทียบข้อมูลของทั้งสองวิธีได้ การวิจัยนี้จึงใช้เพียงผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ราคา ประจำปีมาเป็น เครื่องมือในการวิเคราะห์

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดในประมวลสาระนั้น ใช้ข้อมูลการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) รายจังหวัด ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. 2548 และวิธีทางตรง (Bottom up) ที่จัดเก็บโดยสำนักงานคลังจังหวัดสุโขทัย

5.1 การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) หมายถึง การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดที่ ดำเนินการโดยวิธีการกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จากในระดับภาพรวม พื้นที่ทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นตัวเลขผลิตภัณฑ์รายจังหวัด

5.2 การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) หมายถึงการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด ที่เป็น การจัดเก็บข้อมูลกิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ของแต่ละจังหวัด และนำมา คำนวณหามูลค่าเพิ่มตามวิธีการที่สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติตามมาตรฐานสากล

5.3 การจัดทำ GPP 1 หมายถึง การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยจำแนกหมวดกิจกรรมการ ผลิตออกเป็น 16 หมวดใหญ่ (Group) หรือ 16 สาขาการผลิต

5.4 การจัดทำ GPP 2 หมายถึง การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยมีความละเอียดถึงราย กิจกรรมการผลิตทุกกิจกรรมการผลิต จำแนกย่อย เป็น 99 หมวดย่อย (Sub group)

5.5 การจัดทำ GPP 3 หมายถึง การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยจำแนกรายละเอียดย่อย ลึกลงไปเป็นลำดับ คือ หมูใหญ่ หมูย่อย และกิจกรรม (Industries) โดยใช้ตัวเลข 5 หลักในการจัดหมวดหมู่ (ดูรายละเอียดได้จากเอกสาร การจำแนกประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากการศึกษาทำให้ทราบถึงความสำคัญของข้อมูลและปัจจัยต่าง ๆ ของข้อมูลที่ได้รับ จากการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยวิธีทางอ้อม (Top Down) และวิธีทางตรง (Bottom up) ซึ่งหากมีการดำเนินการจัดเก็บอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการแล้ว สามารถใช้ข้อมูลที่ถูกต้องจะ สะท้อนข้อเท็จจริงในพื้นที่ อันเป็นประโยชน์ในการวิเคราะห์สถานะทางเศรษฐกิจของจังหวัด เชิงลึก เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถใช้เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์ และวางแผนพัฒนาจังหวัด ได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งเป็นข้อมูลที่ทำให้รัฐบาลสามารถจัดสรรงบประมาณลงสู่ภูมิภาค และท้องถิ่น อันเป็นการสร้างความเจริญแก่ภูมิภาค พร้อมทั้งสามารถให้ผู้สนใจนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ หรือเพื่อนำไปตัดสินใจในการลงทุน ของผู้ประกอบการต่อไป

บทที่ 2

แนวคิดและทฤษฎี

จากการศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์จังหวัด ทำให้สามารถจำแนกและประมวลความรู้ ที่ได้จากการศึกษาออกเป็น 4 ส่วน หลัก ๆ ดังนี้

1. ทฤษฎีรายได้ประชาชาติของเคนส์
2. แนวความคิดของบัญชีประชาชาติ
3. การวัดรายได้ประชาชาติระดับจังหวัด
4. ที่มาของการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยสำนักงานคลังทั่วประเทศ

1. ทฤษฎีรายได้ประชาชาติของเคนส์

ตามทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคของเคนส์ (สมชัย ฤชุพันธ์ 2524: 33) ระดับรายได้และผลผลิตขึ้นอยู่กับอุปสงค์รวมของผลผลิต ซึ่งประกอบด้วยรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการลงทุนของภาคเอกชน รายจ่ายของภาครัฐ และการส่งออกสุทธิ เมื่อใดก็ตามที่อุปสงค์รวมมีไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดผลผลิตในระดับที่มีการจ้างงานเต็มที่แล้ว จะเกิดภาวะการว่างงานขึ้น และการผลิตสินค้าและบริการจะอยู่ต่ำกว่าศักยภาพที่ควรจะเป็น และเมื่อใดก็ตามที่อุปสงค์รวมมีสูงกว่าผลผลิตตามศักยภาพที่ควรจะเป็น จะเกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้น หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เคนส์เชื่อว่า “อุปสงค์ก่อให้เกิดอุปทาน” หมายถึงในระบบเศรษฐกิจใดๆหากมีอุปสงค์ที่เพียงพอ จะก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับสูง เศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัว ซึ่งจะทำให้บรรลุถึงระดับการจ้างงานได้เต็มที่มากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ดี ระบบเศรษฐกิจที่มีความสามารถในการผลิตสูง การที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจมีระดับการจ้างงานสูง โดยพึ่งพาการบริโภคภาคเอกชนเป็นไปได้ยาก เนื่องจากความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค มีแนวโน้มลดลง ดังนั้นการที่จะทำให้ระบบเศรษฐกิจมีการจ้างงานเต็มที่ ต้องมีการเพิ่มการลงทุน และการใช้จ่ายภาครัฐบาล

รัฐบาลซึ่งเป็นหน่วยเศรษฐกิจหน่วยหนึ่งในระบบเศรษฐกิจและมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นทั้งผู้บริโภค ผู้ลงทุน และเป็นแหล่งจ้างงานขนาดใหญ่ รวมทั้งรัฐบาลมีพฤติกรรมในทางเศรษฐกิจไม่เหมือนหน่วยเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่น เมื่อพิจารณารัฐบาลในฐานะผู้ผลิต รัฐบาลไม่ได้มีเป้าหมายในการแสวงหากำไรสูงสุด ขณะที่เมื่อพิจารณารัฐบาลในฐานะผู้บริโภค รัฐบาลไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อแสวงหาอรรถประโยชน์สูงสุด ศาสตราจารย์ริชาร์ด เอ. มัสเกรฟ (Richard A. Musgrave) (เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม 2538: 7) ได้ให้ความเห็นถึงบทบาทของรัฐบาลว่าควรทำหน้าที่สำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) จัดสรรการใช้ทรัพยากรของสังคม
- 2) การกระจายรายได้และความมั่งคั่งของสังคม
- 3) การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

ดังนั้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการบริโภค การลงทุน หรือการจ้างงานของรัฐบาลเพื่อเป็นเครื่องมือในทางนโยบายย่อมมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวม โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาด้านอุปสงค์รวม หรือรายจ่ายมวลรวมในประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วยการบริโภคภาคเอกชนและรัฐบาล การลงทุนภาคเอกชนและภาครัฐ การส่งออก และการนำเข้า โดยมีแบบจำลองของเคนส์อย่างง่าย (Keynesian Simple Income Determination) ดังนี้

$$Y = C + I + G + X - M$$

John Maynard Keynes เป็นนักเศรษฐศาสตร์ที่มีบทบาทสำคัญที่ก่อให้เกิดการพัฒนาบัญชีประชาชาติ เป็นผู้ที่เสนอแบบจำลองที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ การลงทุนและการออมที่สมดุล ในหนังสือ "The General Theory of Employment Interest Money" ซึ่งค่าเหล่านี้สามารถวัดได้ในเชิงสถิติ ต่อมานักเศรษฐศาสตร์อีกท่านหนึ่งคือ Sir Richard Stone ได้นำ ทฤษฎีดังกล่าวมาพัฒนาการจัดทำข้อมูลให้เป็นรูปบัญชีที่แสดงความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจกันอย่างเป็นระบบ หลังจากนั้นองค์การสหประชาชาติได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างมาก จึงได้พยายามวางระบบการจัดทำบัญชีประชาชาติขึ้นอย่างเป็นทางการ ประกาศใช้เป็นครั้งแรกในปี 1953

2. แนวความคิดของบัญชีประชาชาติ

ระบบบัญชีประชาชาติเป็นการบันทึกข้อมูลธุรกรรมทางเศรษฐกิจ (Economic transaction) ที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ บัญชีประชาชาติ (National accounts) ได้ถูกพัฒนาโดยหลายประเทศด้วยกัน โดยที่องค์การสหประชาชาติได้พัฒนาปรับปรุงให้เป็นมาตรฐานกลาง เพื่อให้ทุกประเทศนำไปประยุกต์ใช้งานซึ่งได้ประกาศใช้ครั้งแรกคือระบบปี 1953

หรือเรียกกันว่า old sna ภายในระบบนี้แสดงวิธีการบันทึกกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกชนิดที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยนำหลักการทางบัญชี (Accounting) มาใช้ในการนำเสนอข้อมูลระบบนี้แพร่หลายเป็นที่ยอมรับกันในหลายประเทศ ยกเว้นประเทศสังคมนิยม และต่อมาระบบบัญชีประชาชาติขององค์การสหประชาชาติได้ถูกพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมทั้งมีการเพิ่มรายการระบบบัญชีให้ครอบคลุมธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในแต่ละประเทศให้ครบถ้วนมากขึ้นในปี 1968 หรือเรียกกันว่า new sna และระบบล่าสุดเป็นการร่วมมือระหว่างองค์กรระหว่างประเทศ 5 องค์กรหลัก(คือ Commission of the European Communities, Organisation for Economic Co – operation and Development, International Monetary Fund, World Bank และ United Nation) ดำเนินการปรับปรุงระบบบัญชีประชาชาติปี 1993 ที่ผ่านมา หรือเรียกว่า revised sna เผยแพร่ให้ทุกประเทศนำไปประยุกต์ใช้

กรณีประเทศไทยในขณะนี้ยังใช้ระบบขององค์การสหประชาชาติปี 1953 เป็นกรอบหลัก จัดทำโดยกองบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกือบทุกบัญชี ยกเว้นบัญชีดุลการชำระเงินที่จัดทำโดยธนาคารแห่งประเทศไทย แต่มีบางส่วนได้นำกรอบแนวคิดและวิธีการของระบบปี 1968 มาใช้ไปบ้างแล้ว เช่น มีการจัดทำบัญชีเศรษฐกิจเงินทุน การจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต การทดลองจัดทำบัญชีงบดุลแห่งชาติ เป็นต้น และได้มีการปรับปรุงแนวคิดและวิธีการคำนวณบางเรื่องให้สอดคล้องกับระบบปี 1968

ส่วนประกอบสำคัญของการจัดทำบัญชีประชาชาติตามระบบขององค์การสหประชาชาติ (United nations system of national accounts) ปี 1953 ประกอบด้วย 5 บัญชีหลักคือ

1. บัญชีรายได้ประชาชาติ (national income accounts)
2. ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (input output table)
3. บัญชีเศรษฐกิจเงินทุน (flow of fund account)
4. บัญชีงบดุลแห่งชาติ (national balance sheet)
5. บัญชีดุลชำระเงิน (balance of payment)

ทุกบัญชีจะแสดงข้อมูลในระดับประเทศ (National accounts) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบาย และการกำหนดมาตรการทางเศรษฐกิจ การเงิน และการคลังของประเทศ ตลอดจนการใช้ในการวางแผนพัฒนาประเทศ แต่ในบางประเทศรวมทั้งประเทศไทยได้พยายามลดระดับการจัดทำบัญชีประชาชาติลงมาถึงระดับพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะในบัญชีรายได้ประชาชาติ ซึ่งในการจัดทำอยู่ในกรอบแนวคิดตามระบบขององค์การสหประชาชาติเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามระบบบัญชีประชาชาติขององค์การสหประชาชาติไม่ได้แสดงกรอบแนวคิดและ

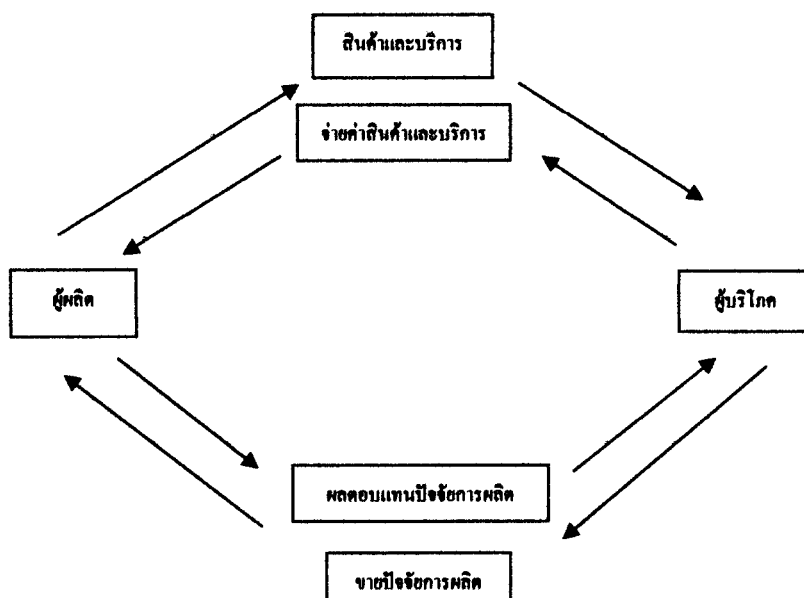
วิธีการจัดทำบัญชีรายพื้นที่ไว้อย่างชัดเจน ในทางปฏิบัติการจัดทำบัญชีภาคและจังหวัดของไทยจึงอาศัยกรอบแนวคิดของระบบบัญชีประชาชาติมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับสภาพข้อมูล และวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ในการกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจในระดับภาคและจังหวัด

2.1 ความหมายระบบบัญชีประชาชาติ

ระบบบัญชีประชาชาติหมายถึงการบันทึกข้อมูลธุรกรรมทางเศรษฐกิจ(Economic transaction) ในระดับภาพรวม (Aggregation) โดยตีค่าธุรกรรมทุกชนิดให้อยู่ในรูปตัวเงินบันทึกข้อมูลลงในตารางมาตรฐานโดยใช้หลักการทางบัญชี มีการจัดระบบและหมวดหมู่ข้อมูล ตามหลักทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันระหว่างธุรกรรมทางเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ ตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในแต่ละประเทศ

2.2 วิธีการจัดทำสถิติรายได้ประชาชาติ

แนวคิดในการจัดทำสถิติรายได้ประชาชาติ สามารถอธิบายโดยอาศัยภาพจำลองจากธุรกรรมทางเศรษฐกิจ ในกรณีที่เป็นระบบเศรษฐกิจปิด(รูปที่ 1) ซึ่งเป็นระบบที่ไม่มีภาครัฐบาลและการค้าต่างประเทศ หน่วยธุรกิจภายในระบบประกอบด้วย ผู้ผลิตและผู้บริโภค เมื่อผู้ผลิตต้องการผลิตสินค้าจำเป็นต้องแสวงหาปัจจัยการผลิตมาใช้ในขบวนการผลิต เมื่อสินค้าถูกผลิตขึ้นมา ก็จะขายไปยังผู้บริโภค ส่วนผู้บริโภคก็ต้องจ่ายเงินให้ผู้ผลิตเป็นจำนวนที่เท่ากัน ผู้ผลิตเมื่อได้รับเงินจากการขายสินค้าและบริการแล้ว ก็จะต้องนำไปจ่ายให้แก่เจ้าของปัจจัยการผลิตในรูปของผลตอบแทนจากการใช้ปัจจัยการผลิต ซึ่งประกอบด้วย เงินเดือนค่าจ้างสำหรับการใช้แรงงาน คอกเบี้ยสำหรับการใช้ทุน ค่าเช่าสำหรับการใช้ที่ดิน และกำไรสำหรับผลตอบแทนการประกอบการของผู้ผลิตเอง ซึ่งมองอีกด้านหนึ่งเจ้าของปัจจัยการผลิตก็คือผู้บริโภค ซึ่งเมื่อมีรายได้จากผลตอบแทนปัจจัยการผลิตก็จะนำไปใช้จ่ายเพื่อการบริโภคต่อไป ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในระบบเศรษฐกิจปิด เมื่อเราวัดรายได้ของผู้ผลิตจากการขายสินค้าและบริการ หรือวัดผลตอบแทนปัจจัยการผลิตที่เจ้าของปัจจัยการผลิตได้รับ หรือวัดมูลค่าการใช้จ่ายของผู้บริโภค ซึ่งมูลค่าที่วัดได้ทั้ง 3 ด้าน คือรายได้ประชาชาติจะมีค่าเท่ากัน

ภาพที่ 1.1 การไหลเวียนของผลผลิต รายได้จากผลตอบแทนปัจจัยการผลิต และการใช้จ่ายระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค

ที่มา : คู่มือผลิตภัณฑ์จังหวัด สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ระบบเศรษฐกิจของแต่ละประเทศในความเป็นจริงนั้นเป็นระบบเศรษฐกิจระบบเปิด ซึ่งธุรกรรมทางเศรษฐกิจขยายขอบนอกจากผู้ผลิต และผู้บริโภคแล้ว ยังรวมถึงหน่วยรัฐบาลและส่วนต่างประเทศ ซึ่งทุกภาคส่วนมีธุรกรรมทางเศรษฐกิจในการการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการระหว่างกัน ดังนั้นวัฏจักรการไหลเวียนของผลผลิต ผลตอบแทนปัจจัยการผลิต และการใช้จ่ายซื้อผลผลิตจึงขยายไปสู่รัฐบาล และต่างประเทศอีกส่วนหนึ่งด้วย การไหลเวียนของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจของประเทศดังกล่าว สามารถวัดค่าเป็นตัวเงิน (money term) โดยการใช้มูลค่าของสินค้าและบริการซึ่งเป็นไปตามกลไกของตลาด ได้แก่ มูลค่าผลผลิต มูลค่าการใช้จ่าย ซึ่งประกอบด้วยการบริโภคของครัวเรือน การใช้จ่ายของรัฐบาล การลงทุน และการส่งออกสุทธิ มูลค่าผลตอบแทนปัจจัยการผลิต ซึ่งมูลค่าทั้ง 3 ธุรกรรมจะมีค่าเท่ากัน จากแนวคิดนี้ได้นำมาใช้ในการวัดรายได้ประชาชาติ โดยจำแนกการคำนวณได้ 3 ทางคือ

ด้านการผลิต (Production Approach)

ด้านการใช้จ่าย (Expenditure Approach)

ด้านรายได้ (Income Approach)

การคำนวณรายได้ประชาชาติทั้ง 3 วิธี สรุปได้ดังนี้

2.2.1 ด้านการผลิต

การคำนวณด้านการผลิตหมายถึงการหามูลค่าการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย (Final goods) ในช่วงระยะเวลาที่ต้องการวัดรายได้ประชาชาติ (1ปี หรือ 1ไตรมาส)

ระบบบัญชีประชาชาติขององค์การสหประชาชาติได้เสนอวิธีการวัดค่ารายได้ประชาชาติจากด้านการผลิต โดยใช้วิธีการหา มูลค่าเพิ่ม (Value added) ของการผลิตสินค้าและบริการทุกหน่วยที่ผลิตได้ในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งเมื่อรวมมูลค่าเพิ่มทั้งหมดแล้วจะมีค่าเท่ากับมูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ต้องการ การหามูลค่าเพิ่มทำได้โดยการนำมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการ หักด้วยค่าใช้ขั้นกลาง ซึ่งประกอบด้วยค่าซื้อวัตถุดิบและสินค้าและบริการอื่น ๆ ที่นำมาใช้ในขบวนการผลิต โดยเขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{มูลค่าเพิ่ม} = \text{มูลค่าการผลิต} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง}$$

การคำนวณหามูลค่าเพิ่มจำแนกรายละเอียดออกตามหมวดหมู่กิจกรรมการผลิต ซึ่งกรณีประเทศไทยในระบบปัจจุบันได้ใช้การจำแนกประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของประเทศไทย (Thailand Standard Industrial Classification : TSIC) เป็นกรอบหลักในการจัดทำผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ โดยแบ่งออกเป็นสาขาหลัก 16 สาขา คือ

- (1) การเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้ (A)
- (2) การประมง (B)
- (3) การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน (C)
- (4) การอุตสาหกรรม (D)
- (5) การไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา (E)
- (6) ก่อสร้าง (F)
- (7) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และของใช้ (G)
- (8) โรงแรม และภัตตาคาร (H)
- (9) การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม (I)
- (10) ตัวกลางทางการเงิน (J)
- (11) บริการด้านธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริหารธุรกิจ (K)
- (12) บริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ(L)
- (13) การศึกษา (M)

(14) บริการด้านสุขภาพ และสังคมสงเคราะห์ (N)

(15) บริการชุมชน สังคม และส่วนบุคคล (O)

(16) ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล (P)

2.2.2. ด้านการใช้จ่าย

การคำนวณรายได้ประชาชาติทางด้านการใช้จ่าย หมายถึง การหามูลค่า การซื้อสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย (Final demand) ซึ่งจะเท่ากับมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายนั่นเอง มูลค่าการใช้จ่ายขั้นสุดท้ายประกอบด้วย

- 1) ใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงหากำไรที่บริการครัวเรือน
- 2) ใช้จ่ายเพื่อการสะสมทุนหรือการลงทุน
- 3) ใช้จ่ายของรัฐบาล
4. ใช้จ่ายสุทธิของการส่งออกและการนำเข้า

ตั้งสมการข้างล่างนี้

$$Y = C + I + G + (X - M)$$

โดยที่ Y = รายได้ประชาชาติ

C = ใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของครัวเรือนและสถาบันไม่แสวงหากำไรที่บริการครัวเรือน

I = ใช้จ่ายเพื่อการสะสมทุน

G = ใช้จ่ายของรัฐบาล

(X - M) = ใช้จ่ายสุทธิของการส่งออกและการนำเข้า

2.2.3. ด้านรายได้

การวัดรายได้ประชาชาติทางด้านรายได้ เป็นการหาผลรวมของผลตอบแทนปัจจัยการผลิตที่เจ้าของปัจจัยได้รับ ซึ่งประกอบด้วย ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ย และผลกำไร

ตามกรอบแนวคิดในระบบบัญชีประชาชาติ ผลการคำนวณรายได้ประชาชาติทั้ง 3 ด้านจะมีค่าเท่ากัน แต่ในทางปฏิบัติอาจจะมีผลต่างอยู่บ้าง อันมีสาเหตุใหญ่ 2 ประการ คือ 1) ข้อผิดพลาดทางด้านการจัดเก็บ การรวบรวม และการรายงานข้อมูล ซึ่งข้อมูล

แต่ละรายการมีระบบการจัดเก็บ การจัดประเภทข้อมูล และกลุ่มรวมที่ไม่สอดคล้องกันทั้งระบบ ตลอดจนปัญหาเรื่องความไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูล 2) ข้อผิดพลาดอันเนื่องมาจากวิธีการคำนวณ แต่ละด้าน ไม่สอดคล้องซึ่งกันและกัน ความแตกต่างที่เกิดขึ้นเรียกว่า ค่าสถิติผิดพลาด (Statistic discrepancy) กรณีประเทศไทยกำหนดระดับความแตกต่างไว้ไม่ควรเกินร้อยละ 2.5 ของรายได้ ประชาชาติทางการผลิต

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบการวัดรายได้ประชาชาติ ทั้ง 3 ด้าน

ด้านรายได้	ด้านการผลิต	ด้านรายจ่าย
ผลตอบแทนปัจจัยการผลิต	มูลค่าเพิ่มในสาขาการผลิต	รายจ่ายซื้อสินค้าและบริการ ขั้นสุดท้าย
1. ค่าจ้างเงินเดือน	1. เกษตรกรรม	1. รายจ่ายเพื่อการบริโภค ของครัวเรือน
2. ค่าเช่า	2.เหมืองแร่และข่อยหิน	2. รายจ่ายเพื่อการสะสมทุน
3. ดอกเบี้ย	3. อุตสาหกรรม	3. รายจ่ายของรัฐบาล
4. กำไร	4. ก่อสร้าง	4. รายจ่ายสุทธิของการ ส่งออกและการนำเข้า
บวก ภาษีทางอ้อม	5. ไฟฟ้าและประปา	
บวก ค่าเสื่อมราคา	6. คมนาคมและขนส่ง	
หัก เงินอุดหนุนที่รัฐบาล จ่ายให้แก่ธุรกิจ	7. คำส่งและคำปลีก	
	8. ธนาคาร ประกันภัย และ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	
	9. ที่อยู่อาศัย	
	10. การบริหารราชการและ การป้องกันประเทศ	
หักหรือบวก สถิติผิดพลาด	11. บริการ	หักหรือบวก สถิติผิดพลาด
รายได้ประชาชาติ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	รายจ่ายประชาชาติ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3. การวัดรายได้ประชาชาติระดับภาคและระดับจังหวัด

ในปัจจุบันการจัดทำสถิติรายได้ประชาชาติของประเทศไทยในระดับประเทศ สามารถคำนวณได้ทั้ง 3 ด้าน คือด้านการผลิต ด้านการใช้จ่ายและด้านรายได้ แต่สำหรับการจัดทำรายได้

ประชากรในระดับภาคและจังหวัดจัดทำเพียงด้านเดียว คือด้านการผลิต เนื่องจากสภาพข้อมูลที่สามารถจัดหาได้

3.1 ความหมายและวิธีการวัดรายได้ประชากรในระดับภาคและระดับจังหวัด

ผลิตภัณฑ์ภาค (Gross Regional Product; GRP) และผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Products : GPP) หมายถึง การวัดรายได้ประชากร โดยใช้ขอบเขตของภาคและจังหวัด ในการกำหนดพื้นที่ คำนวณด้วยวิธีการทางการผลิต (Production approach) ซึ่งเป็นการหามูลค่าเพิ่มจากกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่เกิดขึ้นในขอบเขตของจังหวัด หรืออาจกล่าวได้ว่าผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด คือ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross domestic Products : GDP) ที่จำแนกเป็นรายพื้นที่ ในระดับภาคและจังหวัด

การแบ่งภาคในการจัดทำบัญชีประชากร

กรณีประเทศไทย ในการคำนวณรายได้ประชากรเป็นรายพื้นที่ ได้จัดทำถึงระดับจังหวัด ซึ่งการแบ่งเขตจังหวัดเป็นไปตามการบริหารราชการส่วนภูมิภาค (76 จังหวัด) ในการนำเสนอข้อมูลได้จัดทำภาพรวมในระดับพื้นที่เป็นรายภาค ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มจังหวัดให้เป็นภาคนั้น ใช้โครงสร้างทางภูมิศาสตร์และโครงสร้างทางเศรษฐกิจร่วมกันเป็นเกณฑ์ในการแบ่งพื้นที่ ได้จำแนกออกเป็น 7 ภาคด้วยกัน ดังนี้

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 19 จังหวัดคือ ขอนแก่น อุดรธานี เลย หนองคาย มุกดาหาร นครพนม สกลนคร กาฬสินธุ์ นครราชสีมา ชัยภูมิ ยโสธร อุบลราชธานี ร้อยเอ็ด บุรีรัมย์ สุรินทร์ มหาสารคาม ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ

ภาคเหนือ ประกอบด้วย 17 จังหวัด คือ เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน ลำปาง ลำพูน แพร่ ตาก พิชัยโลก พะเยา พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร สุโขทัย อุตรดิตถ์

ภาคใต้ ประกอบด้วย 14 จังหวัด คือ ชุมพร ระนอง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี พัทลุง พังงา กระบี่ สงขลา ภูเก็ต สตูล ตรัง ยะลา นราธิวาส ปัตตานี

ภาคตะวันออก ประกอบด้วย 8 จังหวัด คือ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว จันทบุรี ตราด

ภาคตะวันตก ประกอบด้วย 6 จังหวัด คือ กาญจนบุรี เพชรบุรี ราชบุรี

ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม

ภาคกลาง ประกอบด้วย 6 จังหวัด คือ สระบุรี สิงห์บุรี ลพบุรี ชัยนาท อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา

กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ประกอบด้วย 6 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ ปทุมธานี นนทบุรี นครปฐม สมุทรสาคร

การคำนวณรายได้ประชาชาตินอกจากจะคำนวณเป็นรายปีแล้ว ยังสามารถคำนวณเป็นรายไตรมาสได้ ซึ่งผลการจัดทำจะมีประโยชน์ในแง่การนำมาใช้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจในระยะสั้นได้อย่างรวดเร็ว ความเป็นไปได้ในการจัดทำขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของข้อมูลเบื้องต้นเป็นสำคัญ

การวัดรายได้ประชาชาติ สามารถทำได้ 3 วิธี คือ ด้านการผลิต ด้านรายจ่าย และด้านรายได้ แต่ ณ ที่นี้ จะกล่าวถึงเฉพาะการวัดด้านการผลิตเท่านั้น เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูล GPP แบบทางตรง (Bottom up) ของจังหวัดในระยะเริ่มต้นจะใช้ข้อมูลด้านการผลิตเป็นหลักในการจัดเก็บ การจัดทำรายได้ประชาชาติด้านการผลิตในภาพรวมของประเทศ ผลที่ได้จะเรียกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Products : GDP) ซึ่งเป็นการวัดผลผลิตทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจในขอบเขตของประเทศในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หากจำแนกออกเป็นรายพื้นที่ระดับภาคเรียกว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Products : GRP) หากจำแนกเป็นรายจังหวัดเรียกว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด หรือผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Products : GPP)

วิธีการคำนวณผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด สามารถแยกการคำนวณเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 คำนวณโดยวิธีทางตรงในระดับภาคและจัดทำทางอ้อมในระดับจังหวัด เนื่องจากจัดหาข้อมูลปริมาณการผลิต ราคา ณ แหล่งผลิต และโครงสร้างต้นทุนการผลิตในระดับภาคครบถ้วน แต่ขาดแคลนข้อมูลที่จะคำนวณในระดับจังหวัด เมื่อคำนวณหามูลค่าเพิ่มเป็นรายภาคได้แล้วจากนั้นจึงกระจายมูลค่าเพิ่มรายภาคไปสู่รายจังหวัด โดยใช้สัดส่วนจากเครื่องชี้ภาวะการผลิต (Production indicator) รายการที่สามารถคำนวณตามวิธีการนี้จะอยู่ในสาขาการปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ และการประมง วิธีการคำนวณกลุ่มนี้ แยกออกเป็น 3 ขั้นตอน ตามสมการรูปแบบการคำนวณ

ขั้นที่ 1 ประมาณการมูลค่าเพิ่มรายภาค

$$VAr_{ij} = (P_{ij} \cdot Q_{ij}) - IC_{ij}$$

ขั้นที่ 2 ปรับผลรวมมูลค่าเพิ่มรายภาคให้เท่ากับมูลค่าเพิ่มทั้งประเทศ

$$VArd_{ij} = VAw_i \cdot VAR_{ij} / \sum VAR_{ij}$$

ขั้นที่ 3 กระจายมูลค่าเพิ่มรายภาคไปสู่รายจังหวัด

$$VAp_{ijk} = pr_{ijk} \cdot VArd_{ij}$$

- เมื่อ VAR = มูลค่าเพิ่มประมาณการรายภาค
P = ราคาผลผลิต ณ แหล่งผลิต
Q = ปริมาณผลผลิตของกิจกรรมการผลิตที่ i
IC = ค่าใช้จ่ายขั้นกลางของกิจกรรมการผลิตสินค้า
Ard = มูลค่าเพิ่มรายภาคที่ปรับผลรวมให้เท่ากับมูลค่าเพิ่มทั้งประเทศแล้ว
VAw = มูลค่าเพิ่มทั้งประเทศ
VAp = มูลค่าเพิ่มรายจังหวัด
pr = สัดส่วนของเครื่องจักรภาวะการผลิตรายจังหวัดเปรียบเทียบในแต่ละภาค
i = ผลผลิตจากกิจกรรมที่ i (i = 1 ถึง 350)
j = ภาคที่ j (j = 1 ถึง 7)
k = จังหวัดที่ k (k = 1 ถึง 76)

กลุ่มที่ 2 คือ รายการกิจกรรมการผลิตอื่นๆที่ไม่สามารถจัดหาข้อมูลสำหรับประมาณการมูลค่าเพิ่มทั้งระดับภาคและระดับจังหวัด จำเป็นต้องลดขั้นตอนเหลือเพียงขั้นตอนเดียวคือกระจายมูลค่าเพิ่มรวมจากผลการจัดทำผลิตภัณฑ์ในประเทศลงไปสู่ระดับจังหวัด โดยใช้สัดส่วนเครื่องจักรภาวะการผลิต ดังรูปสมการข้างล่างนี้

$$VAP_k = pp_k \cdot VA_i$$

- เมื่อ VAP = มูลค่าเพิ่มรายจังหวัด
pp = สัดส่วนของเครื่องจักรภาวะการผลิตรายจังหวัด

เปรียบเทียบในประเทศ

$$\begin{aligned} VA &= \text{มูลค่าเพิ่ม} \\ i &= \text{ผลผลิตจากกิจกรรมที่ } i \text{ (} i = 1 \text{ ถึง } 350 \text{)} \\ k &= \text{จังหวัดที่ } k \text{ (} k = 1 \text{ ถึง } 76 \text{)} \end{aligned}$$

เครื่องชี้ภาวะการผลิต หมายถึง ข้อมูลใดใดที่มีความสัมพันธ์ในเชิงแปรผันตามมูลค่าเพิ่มในกิจกรรมการผลิตแต่ละชนิด เช่น ปริมาณการผลิตข้าวจังหวัดใดเพิ่มขึ้นแล้วมูลค่าเพิ่มของกิจกรรมการปลูกข้าวของจังหวัดนั้นจะสูงขึ้นตามไปในทิศทางเดียวกัน ปริมาณการผลิตข้าวจึงเป็นเครื่องชี้ภาวะการผลิตของกิจกรรมการปลูกข้าว เป็นต้น

3.2 การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดในราคาประจำปีและในราคาคงที่

โดยปกติการเปลี่ยนแปลงภาวะการผลิตตามช่วงระยะเวลาเวลานั้น เป็นผลกระทบมาจากสาเหตุ 2 ประการคือการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณการผลิต และการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาผลผลิต ในการคำนวณผลิตภัณฑ์ประชาชาติเพื่อสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจำเป็นต้องแยกวิธีการคำนวณออกเป็น 2 ราคา คือ

การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดในราคาประจำปีหรือราคาตลาด (Gross Provincial Products at current price) หมายถึงการคำนวณมูลค่าเพิ่มโดยใช้ราคาตลาดประจำปีในการวัดมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายชั้นกลาง มูลค่าเพิ่มที่ได้จากการคำนวณโดยวิธีนี้จะรวมผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณและราคาไว้ด้วยกัน (Nominal term)

การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดในราคาคงที่ (Gross Provincial Products at constant price) หมายถึง การคำนวณหามูลค่าเพิ่มโดยใช้ราคาปีฐาน(ปัจจุบันใช้ ปี 1988) ในการวัดมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ซึ่งระบบบัญชีประชาชาติของไทยในปัจจุบันใช้วิธีปีฐานคงที่ (fixed base year prices) มูลค่าเพิ่มที่คำนวณในราคาคงที่นี้จะแสดงผลการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณเพียงอย่างเดียว (Real term)

3.3 ปัญหาบางประการในการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด

1) ปัญหาเกี่ยวกับแนวคิด

ตามที่ได้กล่าวมาแล้วว่า มูลค่าเพิ่มเมื่อพิจารณาทางด้านรายได้จะเท่ากับผลรวมของผลตอบแทนแก่เจ้าของปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ค่าจ้างเงินเดือน ค่าเช่าที่ดิน ดอกเบี้ยจ่ายและกำไร อย่างไรก็ตามในการคำนวณมูลค่าเพิ่มของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ ที่รับฝากเงินและให้กู้เงิน จะใช้ดอกเบี้ยรับหักดอกเบี้ยจ่ายเป็นรายรับของธนาคารพาณิชย์ฯ และเมื่อรวมกับรายรับจากให้บริการต่าง ๆ แล้ว หักด้วยค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ก็จะเป็นมูลค่าเพิ่มของธนาคาร

พาณิชย์ฯ จะเห็นได้ว่าดอกเบี๋ยรับหักดอกเบี๋ยจ่ายของธนาคารพาณิชย์ฯ ซึ่งบางส่วนเป็นดอกเบี๋ยจ่ายหักดอกเบี๋ยรับที่ธุรกิจจ่ายให้แก่ธนาคารพาณิชย์ฯ ถูกคำนวณเป็นมูลค่าเพิ่มของธนาคารพาณิชย์ฯ ดังนั้นในการคำนวณมูลค่าเพิ่มของธุรกิจอื่น ๆ ดอกเบี๋ยจ่ายหักดอกเบี๋ยรับที่ธุรกิจจ่ายให้แก่ธนาคารพาณิชย์ฯ จะถือเป็นค่าใช้จ่ายขั้นกลางที่ต้องนำมาหักออกจากรายรับหรือมูลค่าผลผลิตเพื่อหามูลค่าเพิ่มของธุรกิจ เพราะหากคิดคำนวณดอกเบี๋ยจ่ายหักดอกเบี๋ยรับของธุรกิจดังกล่าวเป็นมูลค่าเพิ่ม ตามแนวคิดในการคำนวณรายได้ประชาชาติแล้วก็จะเป็นการนับซ้ำเพราะได้มีการนับเป็นมูลค่าเพิ่มในกิจการธนาคารพาณิชย์ฯ แล้ว

2) ปัญหาเรื่องการกำหนดขอบเขตจังหวัดของกิจกรรมการผลิตที่เป็นธุรกรรมร่วมหลายภาค (Multi-regions transaction) ได้แก่

2.1) การขนส่งสินค้า และคนโดยสารระหว่างจังหวัด การผลิตเหล่านี้มีการเคลื่อนที่(Mobile) สามารถแยกการคำนวณเป็นสองกลุ่มคือ

- กลุ่มที่ 1 กิจกรรมการผลิตที่สามารถวัดรายได้ที่เกิดจากการให้บริการในแต่ละจังหวัด ได้ให้นับเป็นการผลิตของจังหวัดตามจำนวนรายได้ที่เกิดขึ้น ได้แก่ การขนส่งทางรถไฟ การขนส่งทางเครื่องบิน และการขนส่งสินค้าทางบกของรัฐ(องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์)

- กลุ่มที่ 2 กิจกรรมการผลิตที่ไม่สามารถวัดรายได้ที่เกิดขึ้นในแต่ละจังหวัด อันเนื่องจากสภาพข้อเท็จจริงในการเกิดรายได้หรือเนื่องจากระบบการรายงานข้อมูลก็ตามทางออกที่เหมาะสม คือการจำแนกการผลิตตามแหล่งที่ตั้งของยานพาหนะขนส่ง เพื่อประมาณการรายได้ที่เกิดขึ้นในจังหวัดต่าง ๆ รายการขนส่งที่ใช้วิธีการนี้ ได้แก่ การรับจ้างขนส่งสินค้าโดยรถบรรทุกของเอกชน การเดินรถโดยสารของเอกชน การขนส่งทางน้ำทุกชนิด และรถรับจ้างอื่น ๆ

2.2) กิจกรรมการผลิตที่ขบวนการผลิตไม่สิ้นสุดภายในจังหวัดเดียว การผลิตมีส่วนคาบเกี่ยวกับอีกจังหวัดหนึ่งหรืออีกหลายจังหวัด ได้แก่ การผลิตและจำหน่ายกระแสไฟฟ้า กรณีนี้การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดต้องประสานกรอบแนวคิดระหว่างการค้าการผลิต (production approach) และการคำนวณด้านรายได้ (income approach) ซึ่งแนวทางที่ใช้ในปัจจุบันหลังจากคำนวณมูลค่าเพิ่มของการผลิตกระแสไฟฟ้ารวมทั้งประเทศแล้ว (กรณีประเทศไทยหน่วยผลิตคือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) จากนั้นต้องแจกแจงมูลค่าเพิ่มออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก คือ ค่าตอบแทนแรงงานส่วนนี้สามารถลงบัญชีของจังหวัดต่าง ๆ ได้ ตามจำนวนเงินเดือนค่าจ้างและค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจริง ส่วนที่สอง คือมูลค่าเพิ่มที่ไม่ใช่ค่าตอบแทนแรงงานทั้งหมดใช้วิธีกระจายไปสู่จังหวัดตามรูปแบบการคำนวณกลุ่มที่ 2 โดยใช้เครื่องชี้สัมพัทธ์(relative indicator) คือสัดส่วนปริมาณการจำหน่ายกระแสไฟฟ้ารายจังหวัด

3) ปัญหาเรื่องการจำแนกรายการที่มีความใกล้เคียงกัน

3.1) การจำแนกรายการระหว่างค่าใช้จ่ายชั้นกลางกับค่าใช้จ่ายลงทุนปัญหานี้เกิดขึ้นเสมอในรายการ ค่าวัสดุครุภัณฑ์ และ ค่าซ่อมแซม ตามปกติการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์จะนับเป็นการลงทุนของสถานประกอบการ แต่มีบางครั้งวัสดุอุปกรณ์ขนาดเล็ก เช่น จอบเสียม มีด ถังน้ำ ซึ่งมีมูลค่าไม่สูงมากนัก ผู้ประกอบการมักจะนับเป็นค่าใช้จ่ายลงทุนไว้ด้วย กรณีนี้ตามระบบบัญชีประชาชาติ ให้นับเฉพาะครุภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานมากกว่า 1 ปี และมีมูลค่าสูงพอสมควรเป็นการสะสมทุน ส่วนวัสดุที่ไม่เข้าเกณฑ์ให้นับเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ในการสำรวจข้อมูลจากผู้ประกอบการมักจะได้รับคำตอบโดยรวมค่าซ่อมแซมทุกประเภทที่เกิดขึ้นในรอบบัญชี ตามระบบบัญชีประชาชาติ ให้นับค่าซ่อมแซมวัสดุ ครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้าง เฉพาะการซ่อมแซมเพื่อบำรุงรักษาตามปกติ(maintenance cost หรือ current repair) เป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง เช่น การเปลี่ยนยางอะไหล่ การเปลี่ยนสายพาน หัวเทียน ซ่อมสี เป็นต้น ส่วนค่าซ่อมแซมต่อเติม เพื่อยืดอายุการใช้งาน และการเพิ่มประสิทธิภาพ (capital repair) เช่น การเปลี่ยนเครื่องจักรหรือมอเตอร์กำลัง การยกเครื่อง การตกแต่งอาคารเติมให้สวยงาม รายการเหล่านี้จะนับเป็นการลงทุน หรือ การสะสมทุนตามระบบบัญชีประชาชาติ และกรณีการปลูกไม้ยืนต้นที่มีอายุการให้ผลหลายปี เช่น สวนผลไม้ สวนป่า และการปลูกป่าทุกชนิด ให้นับค่าใช้จ่ายในการปลูกได้แก่ ค่ากิ่งพันธุ์ ค่าปุ๋ย ค่ายา และอุปกรณ์อื่น ที่จ่ายไปตั้งแต่ปีแรกจนถึงปีก่อนให้ผล เป็นการสะสมทุน ส่วนค่าใช้จ่ายชนิดเดียวกันในปีที่ให้ผลแล้วก็จะนับเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง

3.2) การจำแนกรายการระหว่างค่าใช้จ่ายชั้นกลางกับมูลค่าเพิ่ม ตามปกติ ค่าตอบแทนแรงงาน เช่น เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าสวัสดิการ จะไม่นับเป็นค่าใช้จ่ายชั้นกลาง อันเนื่องมาจากตามนิยามบัญชีประชาชาตินับเป็นผลตอบแทนปัจจัยการผลิตขั้นปฐม แต่มีค่าใช้จ่ายบางรายการที่เจ้าของสถานประกอบการจัดหาให้แก่ ลูกจ้าง หรือพนักงาน เพื่อให้กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการ มากกว่างานปกติ เช่น ค่าอาหารและค่าที่พักสำหรับการทำงานนอกสถานที่ ค่าใช้จ่ายเหล่านี้ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของค่าตอบแทนแรงงานด้วยเช่นกัน

4. ที่มาและวิธีการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยสำนักงานคลังจังหวัดทั่วประเทศ

4.1 ที่มาของการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยสำนักงานคลังจังหวัด

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 เมษายน 2546 ปรับเปลี่ยนการบริหารราชการจังหวัดเป็นแบบบูรณาการ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดร่วมกับภาคีการพัฒนา สามารถกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัด เพื่อสร้างความมั่งคั่ง และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัด ดังนั้น สำนักงาน

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ในฐานะหน่วยงานหลักในการจัดทำสถิติบัญชีประชาชาติของประเทศ จึงได้ริเริ่มโครงการสนับสนุนทางวิชาการด้านการจัดทำ GPP เพื่อให้จังหวัดทั้งหลาย (ยกเว้น กรุงเทพฯ) สามารถดำเนินการจัดทำ GPP ของจังหวัดตนเองตามวิธี Bottom Up เพื่อให้จังหวัดมีฐานข้อมูลสนับสนุนการบริหารราชการจังหวัดแบบบูรณาการ โดยมีแนวทางการดำเนินงานให้ส่วนราชการในภูมิภาค ที่มีหน้าที่กำกับดูแลสาขาการผลิตหรือมีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลที่ปฏิบัติราชการอยู่ในจังหวัด ร่วมกันดำเนินการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด

จากเดิมที่การทำผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Products) หรือ GPP เป็นหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า สภาพัฒน์ฯ ใช้วิธีการเก็บข้อมูลในลักษณะที่เรียกว่า Top Down ซึ่งเป็นการจัดทำผลิตภัณฑ์วิธีทางอ้อม ด้วยการกระจายมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) จากภาพรวมทั้งประเทศ จำแนกย่อยออกมาเป็นรายจังหวัด สำหรับการจัดทำ GPP วิธี Bottom up ซึ่งเป็นวิธีที่ให้จังหวัดจัดเก็บข้อมูลในจังหวัด และดำเนินการประมวลผลข้อมูลตามสาขาการผลิต 16 สาขาเอง ทั้งนี้เพื่อให้สามารถสะท้อนภาวะเศรษฐกิจที่แท้จริงในจังหวัดได้ดีขึ้น เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีความเข้าใจและใกล้ชิดสถานการณ์ในพื้นที่ดีกว่าส่วนกลาง ดังนั้นจึงริเริ่มการจัดทำ GPP ตามวิธี Bottom up ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จและตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลทุกจังหวัดทั่วประเทศและสามารถประกาศใช้ได้ในปี พ.ศ. 2551 โดย สศช. ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนทางวิชาการและติดตามประเมินผลการจัดทำข้อมูล GPP ของแต่ละจังหวัด และสำนักงานคลังจังหวัดเป็นหน่วยงานกลางประสานการรวบรวมข้อมูลระดับจังหวัด

วิธีการจัดทำ GPP ของจังหวัดจะแตกต่างจากของวิธีการของสภาพัฒน์ฯ โดยใช้วิธีการที่เรียกว่า Bottom up หรือ จัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางตรง เน้นด้านการผลิต ซึ่งลักษณะของการจัดเก็บข้อมูลจะต้องจัดเก็บจากกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ของแต่ละจังหวัด นำมาคำนวณหามูลค่าเพิ่ม โดยใช้ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญคือ ข้อมูลมูลค่าการผลิตสินค้าและบริการ และข้อมูลต้นทุนการผลิตของกิจกรรมการผลิตทุกชนิดในพื้นที่จังหวัด

กลไกในการจัดทำ GPP จังหวัด

4.2 การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด

จากการที่กล่าวมาแล้วว่า การวัดรายได้ประชาชาติ สามารถทำได้ 3 วิธี คือ ด้านการผลิต ด้านรายจ่าย และด้านรายได้ แต่ ณ ที่นี้ จะกล่าวถึงเฉพาะการวัดด้านการผลิตเท่านั้น เนื่องจากในการจัดเก็บข้อมูล GPP แบบ Bottom up ของจังหวัดในระยะเริ่มต้นจะใช้ข้อมูลด้านการผลิตเป็นหลักในการจัดเก็บ การจัดทำรายได้ประชาชาติด้านการผลิตในภาพรวมของประเทศ ผลที่ได้จะเรียกว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Products : GDP) ซึ่งเป็นการวัดผลผลิตทั้งหมดที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจในขอบเขตของประเทศในรอบระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง หากจำแนกออกเป็นรายพื้นที่ระดับภาคเรียกว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาค (Gross Regional Products : GRP) หากจำแนกเป็นรายจังหวัดเรียกว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด หรือผลิตภัณฑ์จังหวัด (Gross Provincial Products : GPP)

ผลิตภัณฑ์จังหวัด หมายถึง มูลค่าการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายของจังหวัด ซึ่งมีมูลค่าเท่ากับมูลค่าเพิ่ม (Value added) จากกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดที่ผลิตขึ้นในขอบเขตของจังหวัด โดยข้อมูลของผลิตภัณฑ์จังหวัดหรือ GPP นั้นจะสามารถแสดงให้เห็นถึงภาพรวมด้านเศรษฐกิจของจังหวัด โครงสร้างของการผลิตที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในระยะสั้นและระยะยาว และเป็นข้อมูลหลักที่สามารถใช้ในการติดตามภาวะเศรษฐกิจ รวมถึงการนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาจังหวัดได้

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ

$$\text{มูลค่าเพิ่ม} = \text{มูลค่าการผลิตสินค้าและบริการ} - \text{ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง}$$

สาเหตุที่ต้องใช้มูลค่าเพิ่มเป็นตัววัด โดยไม่ใช้มูลค่าการผลิตสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายของจังหวัดเป็นตัววัดนั้น เนื่องจากการกำหนดว่าสินค้าใดเป็นสินค้าขั้นสุดท้ายนั้นทำได้ยาก เพราะสินค้าแต่ละชนิดอาจเป็นได้ทั้งสินค้าขั้นกลางและขั้นสุดท้าย เช่น น้ำตาล หากซื้อไปบริโภคในครัวเรือนถือเป็นสินค้าขั้นสุดท้าย แต่หากซื้อไปเป็นวัตถุดิบในการทำขนมจะเป็นสินค้าขั้นกลางเป็นต้น

นอกจากนั้นการใช้มูลค่าเพิ่มยังเป็นวิธีการที่สามารถแก้ไขปัญหาการนับมูลค่าการผลิตซ้ำได้ หากเรานับผลรวมของมูลค่าการผลิตจากสินค้าทุกหน่วยที่ผลิตภายในประเทศจะพบว่ามีความซ้ำซ้อนเกิดขึ้นในส่วนของสินค้าที่เป็นขั้นกลาง เช่น ในการผลิตรถยนต์ สินค้าขั้นกลางจะประกอบไปด้วย เหล็ก ล้อ ยาง แบตเตอรี่ กระจก เบาะ ซึ่งเราได้คิดมูลค่าการผลิตไว้แล้วตอนที่ผลิตสินค้าแต่ละประเภท เมื่อนำมาผลิตเป็นรถยนต์ขึ้นมาหนึ่งคันซึ่งถือเป็นผลผลิตอีกประเภทหนึ่ง แต่หากยังรวมมูลค่าของ เหล็ก ล้อ ยาง แบตเตอรี่ กระจก เบาะ เหล็ก ล้อ ยาง แบตเตอรี่ กระจก เบาะ เข้าไปอีก ก็จะเป็นการคิดมูลค่าการผลิตซ้ำจากเดิมที่เคยคำนวณไว้ ดังนั้น จึงต้องมีการหักค่าใช้จ่ายที่เป็นสินค้าขั้นกลางดังกล่าวออกไปก่อนจึงจะได้มูลค่าการผลิตที่แท้จริงของรถยนต์ ที่เรียกว่ามูลค่าเพิ่มนั่นเอง

ตารางที่ 2.2 แสดงตัวอย่าง การคำนวณมูลค่าเพิ่ม

ขั้นตอนการผลิต	มูลค่าการผลิตที่ขายออกไป (บาท)	มูลค่าเพิ่มที่เกิดขึ้นในแต่ละขั้น (บาท)
ชาวไร่ผลิตมันสำปะหลัง (200 กก.)	400	$400 - 0 = 400$
โรงงานผลิตแป้งมัน (150 กก.)	600	$600 - 400 = 200$
ผู้ค้าส่งแป้ง (150 กก.)	750	$750 - 600 = 150$
ผู้ค้าปลีกแป้ง (150 กก.)	850	$850 - 750 = 100$
รวม	2,600	850

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โดยสมมติว่าในแต่ละขั้นตอนการผลิตใช้สินค้าขั้นกลางเพียงอย่างเดียวเพื่อง่ายต่อการทำความเข้าใจ

ขั้นตอนการผลิตแรก ได้แก่ มันสำปะหลัง ชาวไร่ผลิตมันสำปะหลัง 200 กก. ขายราคา 400 บาทให้โรงงาน สมมติว่าไม่มีสินค้าขั้นกลางในการผลิตนี้ มูลค่าเพิ่มของการผลิตจึงเท่ากับ $400 - 0 = 400$ บาท

ขั้นตอนที่สอง โรงงานรับซื้อมันสำปะหลังซึ่งเป็นสินค้าขั้นกลางมาผลิตเป็นแป้งโดยมันสำปะหลัง 200 กก. เมื่อผลิตแล้วจะเหลือเป็นแป้ง 150 กก. ขายไปในราคา 600 บาท มูลค่าเพิ่มของโรงงานจึงเท่ากับ $600 - 400 = 200$ บาท

ขั้นตอนที่สาม ผู้ค้าส่งมันสำปะหลัง ซื้อแป้งจากโรงงานซึ่งเป็นสินค้าขั้นกลางในราคา 600 บาท ขายให้ผู้ค้าปลีกราคา 750 บาท มูลค่าเพิ่มของผู้ค้าส่งจึงเท่ากับ $750 - 600 = 150$ บาท

ขั้นตอนที่สี่ ผู้ค้าปลีกซื้อแป้งจากผู้ค้าส่งซึ่งถือเป็นสินค้าขั้นกลางราคา 750 บาท ขายให้ผู้บริโภค 850 บาท มูลค่าเพิ่มของผู้ค้าปลีกจึงเท่ากับ $850 - 750 = 100$ บาท

เมื่อรวมมูลค่าการผลิตทุกขั้นตอนจะได้มูลค่าเพิ่มรวมทั้งสิ้น $400 + 200 + 150 + 100 = 850$ บาท ซึ่งจะเท่ากับมูลค่าของสินค้าขั้นสุดท้ายพอดี แต่หากไม่ได้หักสินค้าขั้นกลางออกแล้วรวมมูลค่าทั้งหมดได้เท่ากับ 2,600 บาท จะเป็นการนับซ้ำส่งผลให้รายได้ประชาชาติสูงกว่าความเป็นจริง

ขอบเขตการผลิต จะครอบคลุมถึงการผลิตดังนี้

- 1) การผลิตที่ก่อให้เกิดผลผลิตในรูปสินค้า (Goods) และบริการ (Services) สำเร็จรูป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจำหน่ายและนำส่งให้หน่วยธุรกิจ และผู้บริโภคที่อยู่นอกหน่วยผลิต และครอบคลุมถึงการผลิตสินค้าและบริการที่มีลักษณะเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการผลิตของหน่วยผลิตอื่น
- 2) การผลิตสินค้าและบริการเพื่อใช้บริโภค โดยผู้ผลิตเอง ซึ่งอาจอยู่ในรูปของการบริโภคขั้นสุดท้าย หรือการสะสมทุน เช่น การผลิตสินค้าเข้าผู้ขาง การตัดไม้จากป่า การเก็บผลไม้อจากป่า การล่าสัตว์ การทำเหมืองแร่ การแปรรูปสินค้าเกษตร การทอผ้า และการทำเฟอร์นิเจอร์
- 3) การให้เช่าอสังหาริมทรัพย์ ถือเป็นการผลิตบริการ
- 4) การให้เช่าอาคาร หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่มีผลตอบแทนเป็นค่าเช่า ถือเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตบริการ รวมถึงอาคารที่อยู่อาศัยที่เจ้าของอยู่อาศัยเองก็ถือว่าเป็นการบริการให้แก่เจ้าของ ต้องประเมินค่าเช่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริการ (ส่วนการเช่าที่ดินนับเป็นปัจจัยการผลิตขั้นปฐม โดยได้รับผลตอบแทนจากค่าเช่าที่ดิน)

ส่วนกิจกรรมที่ไม่นับรวมในขอบเขตการผลิต คือ

1. การผลิตสินค้าและการบริการที่ผิดกฎหมาย หรือการดำเนินการใด ๆ เพื่อเปลี่ยนมือในการถือครองสินค้าและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยไม่ใช้การยินยอมทั้ง 2 ฝ่าย
2. การถือครองสินทรัพย์เพื่อเก็งกำไรการเคลื่อนย้ายเปลี่ยนมือสินทรัพย์ถาวร และสินทรัพย์ทางการเงิน โดยมีได้มีสิ่งแลกเปลี่ยนกัน นับเป็นการให้ทางเดียว เช่น การยกให้ การบริจาค เป็นต้น

4.3 ขอบเขตการผลิตระดับจังหวัด

4.3.1 โดยปกติการวิเคราะห์ได้ประชาชาติทางด้านการผลิตในระดับจังหวัด เป็นเครื่องแสดงให้เห็นขนาดมูลค่า หรือ จำนวนรายได้ที่มาจากกิจกรรมการผลิตที่เกิดขึ้นในขอบเขตปริมาตรของจังหวัด โดยมีได้คำนึงถึงขอบเขตของความเป็นเจ้าของกิจกรรมซึ่งอาจจะอยู่ข้ามเขตจังหวัดหรืออยู่ต่างประเทศก็ได้

4.3.2 ผลผลิตบางอย่างที่แสดงให้เห็นแหล่งที่มาของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การทำเหมืองแร่ การเก็บของป่า รายการเหล่านี้จำเป็นต้องยึดที่ตั้งของทรัพยากรเป็นหลัก ว่าตั้งอยู่ในเขตจังหวัดใดให้นับเป็นผลผลิตของจังหวัดนั้น

4.3.3 การจับสัตว์น้ำในทะเล ซึ่งอยู่นอกขอบเขตของจังหวัด การนับผลผลิตที่เกิดขึ้นในระบบปัจจุบันได้ถือว่าการขึ้นท่าเรือ (แพปลา) ซึ่งเป็นแหล่งซื้อขายครั้งแรกเป็นแหล่งผลิตของกิจกรรมประมงทะเล

4.3.4 กรณีการขุดแร่ และการขุดก๊าซธรรมชาติในทะเล ซึ่งเมื่อมีการขุดแร่จะต้องขนส่งขึ้นฝั่ง อาจเป็นการขนส่งโดยเรือหรือทางท่อ การกำหนดแหล่งการผลิตในกรณีนี้นับจากการนำแร่และก๊าซขึ้นฝั่งเพื่อทำการซื้อขาย ซึ่งก่อให้เกิดมูลค่าการผลิตขึ้นเช่นเดียวกัน ถ้าจุดที่ขึ้นฝั่งอยู่ในจังหวัดใดให้นับมูลค่าผลผลิตไว้ในจังหวัดนั้น

4.4 ช่วงเวลาของการบันทึกข้อมูล (Time of Recording)

เนื่องจากการวิเคราะห์ได้ประชาชาติทางด้านการผลิต เป็นการประมวลข้อมูลเชิงกระแส (flow) ซึ่งจำเป็นต้องกำหนดช่วงเวลาที่จะบันทึกข้อมูลการเกิดธุรกรรมการผลิต กรณีประเทศไทยดำเนินการตามหลักสากลคือ ใช้ระยะเวลา 1 ปี ตามปีปฏิทินเป็นเกณฑ์ ซึ่งสามารถนำข้อมูลไปเปรียบเทียบผลการคำนวณระหว่างภูมิภาค และระหว่างประเทศได้สะดวกที่สุด ฉะนั้นการบันทึกข้อมูลการผลิต จึงเริ่มนับหน่วยผลผลิตหน่วยที่ 1 ตั้งแต่ 1 ม.ค. จนถึงหน่วยสุดท้าย 31 ธ.ค. ของปี ช่วงเวลาบันทึกข้อมูลนี้จะเป็นตัวกำหนดความสอดคล้องของข้อมูลปริมาณการผลิต การใช้

ปัจจัยการผลิต ค่าใช้จ่ายชั้นกลาง และข้อมูลทางด้านราคา ซึ่งจะต้องเป็นข้อมูลที่เกิดในรอบบัญชีเดียวกัน รายได้ประชาชาติที่คำนวณได้จากข้อมูลเหล่านี้ จึงจะสะท้อนภาวะการผลิตที่แท้จริงของปีต่าง ๆ ได้ ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นคือข้อมูลบางอย่างบันทึกไว้เป็นรอบบัญชีอื่น ๆ เช่น ปีเพาะปลูก ปีงบประมาณ เป็นต้น การใช้ข้อมูลเหล่านี้ในการคำนวณรายได้ประชาชาติต้องปรับให้เป็นปฏิทินเสียก่อน

การคำนวณรายได้ประชาตินอกจากจะคำนวณเป็นรายปีแล้ว ยังสามารถคำนวณเป็นรายไตรมาสได้ ซึ่งผลการจัดทำจะมีประโยชน์ในแง่การนำมาใช้วิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจในระยะสั้นได้อย่างรวดเร็ว ความเป็นไปได้ในการจัดทำขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของข้อมูลเบื้องต้นเป็นสำคัญ

4.5 แนวปฏิบัติในการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด

การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางตรง (Direct method) มี 2 วิธีใหญ่ ๆ คือ

1. การคำนวณมูลค่าเพิ่มจากบัญชีกำไรขาดทุนของสถานประกอบการ หรือจากข้อมูลผลการสำรวจผู้ประกอบการในสาขาการผลิตต่าง ๆ ซึ่งในการคำนวณสามารถหาข้อมูลมูลค่าการผลิตจากบัญชีรายรับของผู้ประกอบการ ส่วนค่าใช้จ่ายชั้นกลางสามารถรวบรวมจากบัญชีต้นทุน การดำเนินงาน การคำนวณมูลค่าเพิ่มทำได้ง่าย เหมาะกับการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดจำแนกรายสถานประกอบการหรือรายอุตสาหกรรม

2. การคำนวณโดยใช้ปริมาณการผลิต X ราคาผลผลิต แล้วหักค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ที่หาโดยวิธีเดียวกัน ผลที่ได้คือมูลค่าเพิ่มที่ต้องการ วิธีนี้เหมาะสำหรับการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดจำแนกรายสินค้า

การคำนวณหามูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายชั้นกลาง ต้องทำการคำนวณในรายการย่อยของแต่ละ TSIC หากรายการย่อยใดมีจำนวนผู้ผลิตหรือจำนวนสถานประกอบการน้อยราย ให้เก็บข้อมูลให้ครบทุกราย หากจำนวนผู้ผลิตมีมาก ไม่สามารถเก็บได้ครบทุกราย ให้ใช้วิธีการสำรวจตัวอย่างตามหลักสถิติ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามขนาดกิจการ เช่น ขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก หากมูลค่าการผลิตหรือปริมาณการผลิต และค่าใช้จ่ายชั้นกลางจากตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม ออกเป็นค่าเฉลี่ยของกลุ่ม หลังจากนั้นรวมยอดโดยถ่วงน้ำหนักเพื่อหาผลรวมของทั้งรายการที่ถูกต้อง ในการหาราคาผลผลิตก็เช่นเดียวกัน ควรมีการหาราคาเฉลี่ยโดยถ่วงน้ำหนักตามขนาดกิจการ ตามคุณภาพ หรือตามชนิดสินค้า จะให้ผลที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีการทางอ้อม (Indirect Method) มีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อหามูลค่าเพิ่ม ตัวอย่าง เช่น

1. การหามูลค่าการผลิต โดยใช้ข้อมูลการบริโภครวมกับข้อมูลการส่งออก หรือจากข้อมูลทางด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งผู้ประกอบการต้องแจ้งยอดรายได้จากการดำเนินงานในแต่ละรอบบัญชี ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลตัวแทนของมูลค่าการผลิต

2. ส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลาง อาจคำนวณโดยการหาสัดส่วนระหว่างมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลางที่ได้จากการสอบถาม หรือการสุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบการ หรือจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เหมาะสม เพื่อใช้ในการคำนวณหามูลค่าเพิ่มที่ต้องการทั้งนี้ไม่อาจกำหนดให้แน่นอนว่ารายการใดที่ควรจะคำนวณทางอ้อม รายการใดที่จะคำนวณทางตรง ความเป็นไปได้จะขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของตัวข้อมูลพื้นฐาน

4.6 การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดในราคาประจำปีและในราคาคงที่

การเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจในช่วงเวลาต่าง ๆ จะมีผลกระทบต่อกิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ 2 ประการ คือ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณการผลิตและการเปลี่ยนแปลงทางด้านราคาสินค้า ในการคำนวณผลิตภัณฑ์ในประเทศและผลิตภัณฑ์จังหวัด จะแยกการคำนวณเพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยแยกวิธีการคำนวณออกเป็น 2 ราคา คือ

1. การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดในราคาประจำปี หรือราคาตลาด (Gross Provincial Products at current market prices) การคำนวณมูลค่าเพิ่มโดยใช้ราคาตลาดเป็นตัววัดมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายขั้นกลาง มูลค่าเพิ่มที่ได้จากการคำนวณวิธีนี้ จะรวมผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านปริมาณและราคาไว้ด้วยกัน ซึ่งจะแสดงถึงขนาดของรายได้ประชาชาติของประเทศ หรือรายได้ของจังหวัดในแต่ละปี

2. การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ราคาคงที่ (Gross Provincial Products at constant prices) หมายถึงการคำนวณมูลค่าเพิ่มโดยใช้ราคาสินค้าในปีใดปีหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า “ปีฐาน” เป็นตัววัดมูลค่าการผลิตและค่าใช้จ่ายสินค้าขั้นกลาง แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว ใช้ประโยชน์ในแง่ของการวิเคราะห์อัตราการเติบโตของการผลิตในแต่ละปี และใช้ทำนายแนวโน้มการผลิตในอนาคต ผลการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดวิธีนี้เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการวางแผน และการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ

ตารางที่ 2.3 แสดงตัวอย่างวิธีการคำนวณ GPP ในราคาประจำปี และ GPP ในราคาคงที่

	ปีฐาน	ปีปัจจุบัน
ราคาประจำปี	ปริมาณ ราคา มูลค่า	ปริมาณ ราคา มูลค่า
1) มูลค่าการผลิต	7 x 100 = 700	8 x 130 = 1,040
2) ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง		
สินค้าชนิดที่ A	6 x 30 = 180	7 x 60 = 420
สินค้าชนิดที่ B	5 x 70 = 350	5 x 70 = 350
3) มูลค่าเพิ่ม [1-2]	<u>170</u>	<u>270</u>
อัตราเพิ่ม		58.8
ราคาคงที่		
1) มูลค่าการผลิต	7 x 100 = 700	8 x 100 = 800
2) ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง		
สินค้าชนิดที่ A	6 x 30 = 180	7 x 30 = 210
สินค้าชนิดที่ B	5 x 70 = 350	5 x 70 = 350
3) มูลค่าเพิ่ม [1-2]	<u>170</u>	<u>240</u>
อัตราเพิ่ม		41.2

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การคำนวณมูลค่าเพิ่มในราคาคงที่ในทางปฏิบัติจำเป็นต้องเลือกรูปแบบให้สอดคล้องกับสภาพข้อมูลที่จัดหาได้ บางครั้งต้องใช้วิธีผสมผสานกันตามรูปแบบของ สศข. มี 3 ขั้นตอน คือ

1. การปรับมูลค่าการผลิตให้เป็นมูลค่าการผลิต ณ ราคาคงที่ โดยนำปริมาณการผลิตปีที่ต้องการคำนวณ X ราคา ณ ปีฐาน หรือนำมูลค่าการผลิตในราคาประจำปีของปีที่ต้องการปรับลดด้วยดัชนีราคาผู้ผลิต (หรือดัชนีราคาผู้บริโภคในกรณีการบริการ) โดยที่ดัชนีราคานำมาใช้จะต้องเป็นดัชนีที่ใช้ปีฐานเดียวกันกับปีฐานของการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด หรือหากเป็นปีฐานอื่นต้องปรับค่าดัชนีนั้นให้อยู่ในปีฐานเดียวกันก่อน (ปีฐาน = 100)

2. การหาค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาปีฐาน จำนวนโดยใช้สัดส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางต่อมูลค่าการผลิต (IC/GO) ในปีฐาน มาเทียบบัญชีใดรายปี หรือเทียบร้อยละต่อมูลค่าการผลิตในราคาคงที่ในปีที่ต้องการคำนวณ จะได้ค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่นำมูลค่าการผลิตในราคาคงที่จากผลที่ได้ในข้อ 1 หักลบด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางในราคาคงที่ตามข้อ 2 จะได้มูลค่าเพิ่มในราคาคงที่

4.7 ข้อควรระวังและเทคนิคการคำนวณผลผลิตจังหวัดในบางสาขาและ แนวทางแก้ไข

ขอบเขตการผลิตของกิจกรรมบางประเภท และระยะเวลาการนับผลผลิต

- ปริมาณการผลิตพืชไร่บางชนิด มีระยะเวลาเพราะปลูกเหมือนกับปีที่เกิดขึ้น แต่ในการคำนวณผลผลิตจังหวัดจะวัดผลผลิตตามปีปฏิทิน ดังนั้นผลผลิตของพืชไร่จึงต้องมีการปรับข้อมูลให้ตรงกับปีปฏิทินก่อน
- ปริมาณการผลิตปศุสัตว์ หมายถึงปริมาณสัตว์ที่เติบโตในแต่ละปี ทางปฏิบัติหาข้อมูลนี้ได้ยาก ข้อมูลจำนวนสต็อกสัตว์และข้อมูลปริมาณการจำหน่ายสัตว์ออกจากฟาร์ม ถือว่ายังมีใช้ผลผลิตในปีนั้น ไม่สามารถนำมาใช้คำนวณโดยตรง การคำนวณหาปริมาณการผลิตให้ใช้วิธีทางอ้อม โดยใช้ข้อมูลจำนวนสต็อกสัตว์ปลายปี - สต็อกสัตว์ต้นปี + จำนวนสัตว์ที่ฆ่าชำแหละระหว่างปี + จำนวนสัตว์ส่งออกไปจังหวัดอื่นสุทธิ(ส่งออก - นำเข้า)

สำหรับจำนวนสัตว์ที่ฆ่าชำแหละนั้น ให้ใช้ข้อมูลจำนวนอาชญาบัตรเป็นตัวเลขฐาน หากความเป็นจริงมีการฆ่าสัตว์ที่ไม่ได้รับอนุญาต ก็ต้องปรับตัวเลขนี้ให้สอดคล้องกับจำนวนการฆ่าที่แท้จริง การปรับจะใช้ตัวคูณ (Correction factor) โดยหาได้จากสัดส่วนความแตกต่างระหว่างจำนวนสัตว์ที่บริโภคกับตัวเลขอาชญาบัตร (ใช้ผลการสำรวจรายได้และรายจ่ายครัวเรือนของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เพื่อคำนวณหาอัตราการบริโภคและหาปริมาณการบริโภค) รูปแบบการหาปริมาณการผลิตกรณีการเลี้ยงสัตว์ขนาดใหญ่ตามสมการนี้

$$\text{ผลผลิตปศุสัตว์} = (\text{สต็อกปลายปี} - \text{สต็อกต้นปี}) + (\text{จำนวนอาชญาบัตร} \times \text{correction factor}) + (\text{จำนวนที่ส่งออกจากจังหวัด} - \text{จำนวนที่นำเข้ามาในจังหวัด})$$

$$\text{Correction factor} = \text{จำนวนสัตว์ที่ฆ่าจริง} / \text{จำนวนอาชญาบัตร}$$

- ปริมาณการก่อสร้าง เนื่องจากการก่อสร้างใช้ระยะเวลานาน บางโครงการอาจเหลื่อมปี การวัดมูลค่าการผลิตในการก่อสร้างจะถือว่าผลผลิตเกิดขึ้นตามปริมาณงานที่ได้มีการก่อสร้างแล้วเสร็จ ในแต่ละรอบบัญชี แม้ว่าการก่อสร้างทั้งโครงการจะยังไม่สมบูรณ์ก็ตาม เช่น เมื่อมีการก่อสร้างฐานรากก็ถือว่าผลผลิตเกิดขึ้นแล้ว โดยคิดมูลค่าการผลิตตามมูลค่าที่ใช้จ่ายไปในช่วงปีที่ต้องการคำนวณเป็นต้น

- **ปริมาณการผลิตประมงทะเล** การจับปลาโดยเรือประมงไทย ดำเนินการในอ่าวไทย หรือน่านน้ำสากล หรือน่านน้ำประเทศอื่นที่อนุญาตให้เข้าไปจับปลาได้ กรณีนำสัตว์ที่จับได้กลับเข้ามาในประเทศและไม่อาจจะระบุได้ว่าผลผลิตปลาที่จับได้อยู่ในจังหวัดใดให้ใช้หลักเกณฑ์การทำธุรกรรมครั้งแรก โดยนับว่าสัตว์น้ำที่จับได้นำมาจำหน่ายที่ท่าเรือ (แพปลา) ซึ่งเป็นการจำหน่ายผลผลิตจากผู้ผลิต (เจ้าของเรือประมง) ณ จังหวัดใด ให้ถือว่าเป็นผลผลิตของจังหวัดนั้น
- **ปริมาณผลผลิตก๊าซธรรมชาติ** ก๊าซธรรมชาติที่ผลิตจากแหล่งผลิตในทะเล นับเป็นผลผลิตของจังหวัดที่มีการนำท่อก๊าซขึ้นฝั่ง ส่วนการคิดราคาก๊าซธรรมชาติ ณ ราคาผู้ผลิตให้นำราคากลางซื้อก๊าซธรรมชาติหักด้วยค่าใช้จ่ายในการขนส่งผ่านทางท่อและส่วนเหลือมทางการค้า ซึ่งเป็นผลผลิตของกิจกรรมการขนส่งทางท่อที่ได้คำนวณไว้ในสาขาคมนาคมขนส่งและผลผลิตของกิจกรรมการค้าที่ได้คำนวณไว้ในสาขาการค้าส่งค้าปลีกแล้ว
- **ปริมาณการผลิตไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย** แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 มูลค่าเพิ่มส่วนที่เป็นค่าตอบแทนแรงงานของเจ้าหน้าที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตที่ปฏิบัติงานอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ให้ใช้ตามข้อมูลการเบิกจ่ายจริงในแต่ละจังหวัด

ส่วนที่ 2 มูลค่าเพิ่มส่วนที่มีใช้ค่าตอบแทนแรงงาน คำนวณจากมูลค่าการผลิตที่เป็นรายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้าในจังหวัด หักด้วยค่าตอบแทนแรงงานจากส่วนที่ 1 หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ซึ่งคำนวณจากสัดส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ต่อมูลค่าการผลิตของไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยโดยรวม โดยมีสมมติฐานว่าได้กระจายต้นทุนการผลิตตามสัดส่วนกิจกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่

สมการรูปแบบการคำนวณ คือ

มูลค่าเพิ่มส่วนที่ 1	=	ค่าตอบแทนแรงงานรวมทั้งหมด (เงินเดือนบวกค่าสวัสดิการ)
มูลค่าเพิ่มส่วนที่ 2	=	(รายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า – ค่าตอบแทนแรงงาน) – ค่าใช้จ่ายขั้นกลางของจังหวัด
ค่าใช้จ่ายขั้นกลางของจังหวัด	=	(รายได้จากการจำหน่ายกระแสไฟฟ้า – ค่าตอบแทนแรงงาน) x สัดส่วน IC / GO
มูลค่าเพิ่มรวม	=	มูลค่าเพิ่มส่วนที่ 1 + มูลค่าเพิ่มส่วนที่ 2

- **การขนส่งทางรถไฟและเครื่องบิน** การคำนวณมูลค่าเพิ่มควรแยกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือมูลค่าเพิ่มจากค่าตอบแทนแรงงาน จะคำนวณจากค่าตอบแทนแรงงานที่เกิดขึ้นในแต่ละจังหวัด ส่วนที่สองคือ มูลค่าเพิ่มที่มีใช้ค่าตอบแทนแรงงานสามารถใช้วิธีเดียวกับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ได้เช่นกัน
- **การขนส่งทางรถยนต์โดยสาร รถบรรทุก และเรือ** กำหนดให้ผลผลิตของรถโดยสาร รถบรรทุก และเรือที่ให้บริการระหว่างจังหวัดเป็นของจังหวัดที่รถโดยสาร รถบรรทุก และเรือจดทะเบียนไว้ หากในระยะต่อไปสามารถแยกข้อมูลรายได้จากการให้บริการเป็นรายจังหวัดโดยใช้หลักการอื่นที่เหมาะสมก็สามารถทำได้
- **บริการของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน** สถาบันการเงินจะมีรายได้จากส่วนต่างระหว่างดอกเบี้ยรับและดอกเบี้ยจ่าย (รับ - จ่าย) นำมารวมกับค่าธรรมเนียมที่สถาบันการเงินเหล่านี้ได้รับจากการให้บริการและรายได้อื่น ๆ จากการดำเนินงาน ก็จะเป็นของมูลค่าการผลิตรวม หักด้วยค่าใช้จ่ายขั้นกลางที่ใช้ไปในรอบปี ก็จะได้มูลค่าเพิ่มของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุน
- **การให้เช่าที่อยู่อาศัย** ผลผลิตประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ค่าเช่าที่เกิดจากการเช่าอยู่อาศัยจริง มีการจ่ายค่าเช่าเป็นตัวเงินให้กับเจ้าของบ้าน และอีกส่วนหนึ่งคือ ค่าเช่าที่ประเมินขึ้น จากการอยู่อาศัยในบ้านของตนเอง ถือเป็นรายรับของเจ้าของบ้านที่เป็นค่าเสียโอกาสจากการให้บริการที่อยู่อาศัย
- **การผลิตสินค้าและบริการของภาครัฐและสถาบันไม่แสวงหากำไร** ให้คำนวณโดยวิธีต้นทุนการผลิต โดยการรวมต้นทุนส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายขั้นกลาง บวกกับผลตอบแทนปัจจัยการผลิตขั้นปฐม อันประกอบด้วย ค่าตอบแทนแรงงาน (รวมค่าสวัสดิการ) ค่าเช่าที่ดิน และค่าเสื่อมราคาจะได้มูลค่าการผลิต ส่วนมูลค่าเพิ่มคำนวณได้จากการรวมยอดผลตอบแทนปัจจัยการผลิตขั้นปฐมและค่าเสื่อมราคาเข้าด้วยกัน

คุณสมบัติของข้อมูลเพื่อการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด

1. ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Accuracy) ข้อมูลที่ตีความมาจากการจัดเก็บอย่างถูกต้องตามระเบียบวิธีการทางสถิติ
2. ความครอบคลุม (Coverage) ข้อมูลที่จะนำมาใช้นั้นเป็นตัวแทนที่ดีของรายการที่ต้องการจะคำนวณได้หรือไม่ ต้องครอบคลุมข้อมูลทั้งจังหวัดและทุกระดับการผลิต
3. ความต่อเนื่อง (Continuity) ข้อมูลที่นำมาใช้ต้องสามารถจัดเก็บได้เป็นประจำทุกปีโดยมีความครอบคลุมเท่าเทียมกัน
4. ความสอดคล้อง (Consistency) ปกติข้อมูลทางเศรษฐกิจจะมีความสัมพันธ์กันระหว่างข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งอาจจะมีลักษณะตรงกันข้ามหรือเหมือนกันก็ได้

หลักการพิจารณาข้อมูลทั้ง 4 ประการเป็นแนวทางที่ผู้ปฏิบัติสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการคัดเลือกข้อมูล ซึ่งในความเป็นจริงข้อมูลบางเรื่องอาจมีคุณสมบัติไม่ครบทั้ง 4 ประการ แต่ก็จำเป็นต้องใช้เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ เช่น การขาดแคลนงบประมาณในการสำรวจจัดเก็บ การขาดแคลนนักวิจัย ซึ่งผู้ปฏิบัติควรจะได้พิจารณาถึงผลกระทบต่อผลการคำนวณ GPP เป็นสำคัญว่าจะสามารถยอมรับความถูกต้องได้มากน้อยเพียงใด

4.8 ขั้นตอนการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด

4.8.1 ศึกษาทำความเข้าใจในนิยาม ความหมาย การจำแนกประเภทกิจกรรมการผลิตและการหามูลค่าเพิ่ม

4.8.2 ตรวจสอบและจัดทำรายละเอียดกิจกรรมการผลิตที่มีอยู่ในจังหวัดในทุกสาขาการผลิต โดยใช้มาตรฐานการจำแนกประเภทอุตสาหกรรมของประเทศไทย เป็นกรอบจำแนกรายการ โดยพิจารณาจากข้อมูลสถิติการเพาะปลูก ทำเนียบโรงงานอุตสาหกรรม การจดทะเบียนธุรกิจ การขออนุญาต ข้อมูลการทะเบียนอื่น ๆ เป็นต้น

4.8.3 สำรวจและรวบรวมข้อมูลรายรับจากการดำเนินงาน ปริมาณการผลิต ราคาผลผลิต และค่าใช้จ่ายชั้นกลางจากหน่วยงานต่าง ๆ ในกรณีที่ไม่มีข้อมูลต้องทำการสำรวจข้อมูลเพิ่มเติมให้ครบถ้วน

4.8.4 จัดทำแบบตารางการคำนวณมูลค่าเพิ่ม โดยใช้คอมพิวเตอร์หรือใช้คำนวณด้วยมือ

4.8.5 จัดทำตารางสรุปผลการคำนวณมูลค่าเพิ่มรายสาขา และตารางสรุปหาผลรวมผลิตภัณฑ์จังหวัด พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของการบันทึกข้อมูลและสูตรการคำนวณและความคลาดเคลื่อนของข้อมูลในกรณีต่าง ๆ หากมีค่าผิดปกติให้วิเคราะห์สาเหตุโดยพิจารณาว่า

เป็นผลมาจากปริมาณการผลิตหรือราคา หรือค่าใช้จ่ายชั้นกลาง อาจจำเป็นต้องมีการปรับแก้ข้อมูล โดยการสำรวจเพิ่มเติม หรือจากการตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลอื่น

4.8.6 วิเคราะห์ผลโดยจัดทำตารางแสดงโครงสร้างการผลิตและตารางอัตราการขยายตัว

ผลิตภัณฑ์จังหวัดเป็นสถิติที่วัดผลรวมของมูลค่าของถือสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นในจังหวัดในช่วงระยะเวลาหนึ่งปี ซึ่งในวิธีการคำนวณที่เหมาะสมการหามูลค่าเพิ่มของการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดในจังหวัด ดังนั้นผลิตภัณฑ์จังหวัดจึงแสดงให้เห็นถึงภาวะการผลิตในด้านต่าง ๆ ของจังหวัดทำให้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการผลิตในอนาคตได้ นอกจากนั้นผลิตภัณฑ์จังหวัด ยังใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการพัฒนาของจังหวัดได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดมีปัญหาหลายประการ ซึ่งการแก้ไขจำเป็นต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดในการจัดทำรายได้ประชาชาติ และกำหนดรูปแบบของการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยอิงกับแนวคิดในการจัดทำรายได้ประชาชาติให้มากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในที่นี้ หมายถึงข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด ปี พ.ศ. 2548 ซึ่งจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) หรือ สภาพัฒนาฯ และข้อมูลการจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางตรง (Bottom up) ซึ่งจัดเก็บโดยจังหวัดสุโขทัย ณ ที่นี้ให้หมายถึงสำนักงานคลังจังหวัดสุโขทัย เนื่องจากเป็นเจ้าภาพหลักในการจัดเก็บ รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการศึกษาค้นคว้า ตำรา คู่มือ เอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ นำมาศึกษา วิเคราะห์ เปรียบเทียบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

2.1 ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดปี พ.ศ. 2537- 2548 ซึ่งจัดเก็บโดยวิธี Top Down ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ประกาศเผยแพร่ผ่าน website www.nesdb.go.th สำนักบัญชีประชาชาติ สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2551

2.2 ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด ซึ่งจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) ของสำนักงานคลังจังหวัดสุโขทัย ซึ่งจัดทำเป็นรูปเล่ม และเผยแพร่ข้อมูลในปีพ.ศ. 2549 ประกอบไปด้วยสถิติผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัยปี 2546 – 2548

2.3 คู่มือการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด ของสำนักบัญชีประชาชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เดือนพฤษภาคม 2547

2.4 ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP 2) ได้รับความอนุเคราะห์จากสำนักบัญชีประชาชาติ ใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

2.5 การวิเคราะห์ผลจากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด และการเปรียบเทียบผลต่างมูลค่าเพิ่ม อัตราการเจริญเติบโต และโครงสร้างของผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัย โดยใช้ตาราง กราฟ สัดส่วน ร้อยละในการเปรียบเทียบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นข้อมูลทุติยภูมิ ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารทางวิชาการ ผ่าน Website และหนังสือส่งการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดทั้งวิธีทางอ้อม(Top Down) และวิธีทางตรง (Bottom up) รวมทั้งขอข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลโดยตรง เช่น ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP 1-2) จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานเผยแพร่ผลิตภัณฑ์จากสำนักงานคลังจังหวัดสุโขทัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ แล้ว นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความคล้ายคลึงและแตกต่างของข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด ที่ได้จากการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางอ้อม (Top Down) และวิธีทางตรง (Bottom up)

4.1 ศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง โดยศึกษาจากเอกสารทางวิชาการ ผ่าน Website และหนังสือส่งการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างจากการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัย วิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง โดยใช้สัดส่วนร้อยละวิเคราะห์เป็น 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างของการผลิต ด้านอัตราการเติบโต และด้านมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จังหวัด

4.3 วิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความแตกต่าง และการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด สุโขทัย ด้วยวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง โดยใช้สัดส่วนร้อยละ ตาราง และกราฟวิเคราะห์เป็นรายสาขาการผลิต 16 สาขา พร้อมทั้งเปรียบเทียบความแตกต่างรายสาขาการผลิต โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

บทที่ 4

ข้อมูลเศรษฐกิจและสังคมจังหวัดสุโขทัย

1. สภาพทั่วไป

1.1 ความเป็นมา

- ประวัติสุโขทัยเริ่มในปี พ.ศ. 1800 เมื่อพระยาศรีนาวนาถม พระบิดาพ่อขุนผาเมืองได้ปกครองเมืองสุโขทัยเรื่อยมาจนสิ้นพระชนม์ ขอมสมาดโฆลญส่าพงข้าหลวงจากอาณาจักรขอมได้เข้ายึดครองเมือง ขุนบางกลางหาว และพ่อขุนผาเมืองเจ้าเมืองราดได้ยึดเมืองคืนและสร้างเมืองสุโขทัยขึ้นเป็นราชธานี มีขุนบางกลางหาวพระนามใหม่ว่า "พ่อขุนศรีอินทราทิตย์" เป็นปฐมกษัตริย์ปกครองเมืองสุโขทัย อาณาจักรแห่งแรกของประเทศไทย
- ในปี พ.ศ. 1890 กรุงศรีอยุธยา มีอำนาจมากขึ้นและเป็นศูนย์กลางแห่งอำนาจแทนสุโขทัย แต่สุโขทัยก็ยังมีพระมหากษัตริย์ปกครองติดต่อกันอีก 2 พระองค์ จึงสิ้นราชวงศ์สุโขทัยและได้รวมเข้ากับราชอาณาจักร กรุงศรีอยุธยา เมื่อกรุงศรีอยุธยาเสียแก่เมืองพม่าครั้งที่ 2 สมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชแห่งกรุงรัตนโกสินทร์โปรดให้ตั้งเมืองสุโขทัยขึ้นที่บ้านธานี (ท่าหนิ) ริมแม่น้ำยมซึ่งก็คือ จังหวัดสุโขทัยในปัจจุบัน
- ต่อมาเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2475 ได้ยุบอำเภอบ้านธานี ตั้งใหม่และเปลี่ยนชื่อเป็นอำเภอสุโขทัยธานีขึ้นกับจังหวัดสวรรคโลกจนถึง พ.ศ.2485 ได้ยกอำเภอสุโขทัยธานีขึ้นเป็นจังหวัดสุโขทัยตั้งแต่นั้นมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

1.2 ลักษณะทางกายภาพ

- ที่ตั้ง จังหวัดสุโขทัยตั้งอยู่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทยห่างจากกรุงเทพมหานครตามระยะทางหลวงแผ่นดิน ประมาณ 440 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 6,596.09 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 4,122,500 ไร่
- อาณาเขต ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดแพร่ และจังหวัดอุตรดิตถ์ ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดกำแพงเพชร และจังหวัดพิษณุโลก ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดอุตรดิตถ์ ทิศตะวันตก ติดต่อกับ จังหวัดตาก และ จังหวัดลำปาง
- ลักษณะภูมิประเทศ จังหวัดสุโขทัยมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มโดยตอนเหนือเป็นที่ราบสูงมีภูเขาเป็นพิศยาวมาทางทิศตะวันตก พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบ และ

ตอนใต้เป็นที่ราบสูงมีแม่น้ำไหลผ่านจากเหนือลงใต้ ผ่านพื้นที่อำเภอศรีษะนาถ อำเภอสวรรคโลก อำเภอศรีสำโรง อำเภอเมืองสุโขทัย และอำเภอกงไกรลาศ เป็นระยะทางประมาณ 170 กิโลเมตร

- **ลักษณะภูมิอากาศ** สภาพดินฟ้าอากาศเป็นแบบมรสุมเมืองร้อน มี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์-เดือนพฤษภาคม ฤดูฝน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน-เดือนกันยายนและฤดูหนาว ตั้งแต่เดือนตุลาคม-เดือนมกราคม อากาศจะร้อนจัดในฤดูแล้ง อากาศเย็นในฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ย 27.4 องศาเซลเซียส ปริมาณฝนตกตลอดปีเฉลี่ย 1,144.9 มิลลิเมตร
- **ปริมาณฝนทั้งปี** เฉลี่ย 1,144 มิลลิเมตร บริเวณที่มีฝนตกมากที่สุดจะอยู่ตอนบนของจังหวัด บริเวณอำเภอศรีษะนาถ และอำเภอศรีนคร

1.3 การปกครองและประชากร

- **การปกครอง** แบ่งออกเป็น 9 อำเภอ 84 ตำบล 834 หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวม 91 แห่ง ประกอบด้วย 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 เทศบาลเมือง 11 เทศบาลตำบล และ 77 องค์การบริหารส่วนตำบล
- **ประชากร** ประชากรของจังหวัดในปี 2548 มี 651,664 คน แยกเป็นชาย 317,311 คน (ร้อยละ 48.69) และหญิง 334,353 คน (ร้อยละ 51.31) ความหนาแน่นประชากร 99 คนต่อตารางกิโลเมตร อำเภอที่มีประชากรหนาแน่นมากที่สุด คือ อำเภอเมืองสุโขทัย เฉลี่ย 170.60 คนต่อตารางกิโลเมตร รองลงมา คือ อำเภอศรีนคร และอำเภอกงไกรลาศ เฉลี่ย 164.30 และ 126.20 คนต่อตารางกิโลเมตร ตามลำดับ สำหรับอำเภอที่มีประชากรหนาแน่นน้อยที่สุด คือ อำเภอบ้านด่านลานหอย เฉลี่ย 33.53 คนต่อตารางกิโลเมตร อัตราการเพิ่มของประชากร ร้อยละ 1.0087

1.4 ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- **ทรัพยากรดิน ลักษณะดินที่พบในพื้นที่จังหวัด มีดังนี้**
  - พื้นที่ทั้งหมดของจังหวัดสุโขทัย มีจำนวน 4,122,500 ไร่ แบ่งเป็น กลุ่มดินนา ร้อยละ 28 กลุ่มดินไร่ ร้อยละ 27 กลุ่มดินตื้น ร้อยละ 18 กลุ่มพื้นที่สูงและภูเขา ร้อยละ 27 โดยพื้นที่ที่เป็นภูเขาและที่ราบสูงจะอยู่ทางตอนเหนือและทอดไปทางทิศตะวันตกของจังหวัด

➤ **ทรัพยากรน้ำ**

1) **แหล่งน้ำที่สำคัญ ดังนี้**

- แม่น้ำยม เกิดจากสันเขาผีปันน้ำ อำเภอปอง จังหวัดพะเยา ไหลผ่านจังหวัดแพร่ และผ่านจังหวัดสุโขทัย จากทางเหนือสู่ทางใต้ผ่านพื้นที่อำเภอศรีษะนาถัย อำเภอสวรรคโลก อำเภอเมืองสุโขทัย อำเภอกงไกรลาศ เป็นระยะทาง 170 กิโลเมตร ไปบรรจบแม่น้ำน่านที่อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์
- ห้วยแม่มอก เกิดจากทิวเขาในเขตจังหวัดลำปาง ไหลจากทิศตะวันตกไปตะวันออกผ่านอำเภอดงเสด็จ สวรรคโลก ศรีสำโรง เข้าสู่อำเภอเมือง เป็นระยะทาง 90 กิโลเมตร
- ห้วยแม่รำพัน เกิดจากทิวเขาในเขตอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง ไหลจากทิศตะวันตกไปตะวันออก ผ่านอำเภอบ้านด่านลานหอย แล้วมาบรรจบกับแม่น้ำยม ที่อำเภอเมือง รวมระยะทางประมาณ 100 กิโลเมตร
- ห้วยแม่ท่าแพ เกิดจากทิวเขาในอำเภอศรีษะนาถัย ไหลมาทางทิศใต้ผ่านสวรรคโลกไปบรรจบห้วยแม่มอกที่อำเภอศรีสำโรง ระยะทางประมาณ 70 กิโลเมตร

2) **แหล่งน้ำชลประทาน จากข้อมูลของโครงการชลประทานสุโขทัยระบุว่า มีพื้นที่ในระบบชลประทาน รวม 296,500 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.26 ของพื้นที่จังหวัดหรือร้อยละ 14.36 ของพื้นที่เพื่อการเกษตรในจังหวัด มีแหล่งน้ำเพื่อการชลประทานรวม จำนวน 167 โครงการ จำแนกเป็น**

- โครงการชลประทานขนาดกลาง จำนวน 12 โครงการ กักเก็บน้ำได้ 186.40 ล้าน ลบ.ม. พื้นที่ชลประทาน 225,500 ไร่
- โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน 113 โครงการ กักเก็บน้ำได้ 5.06 ล้าน ลบ.ม. พื้นที่ชลประทาน 102,600 ไร่
- โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวน 42 โครงการ พื้นที่การเกษตร 97,098 ไร่

➤ **ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดสุโขทัยเป็นจังหวัดหนึ่งที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรป่าไม้ ในปี พ.ศ. 2547 จังหวัดสุโขทัยมีเนื้อที่ป่าไม้จำนวน 1,441,813 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.94**

➤ **อุทยานแห่งชาติ มี 2 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติรามคำแหง มีพื้นที่ 213,125 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอคีรีมาศ อำเภอบ้านด่านลานหอย อำเภอเมืองสุโขทัย และอุทยานแห่งชาติศรีษะนาถัย มีพื้นที่ 133,250 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอศรีษะนาถัย อำเภอดงเสด็จ จังหวัดสุโขทัย และอำเภอเถิน จังหวัดลำปาง**

- **ทรัพยากรท่องเที่ยว** มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ดังนี้
  - ประเภทธรรมชาติ ได้แก่ น้ำตกห้วยทรายขาว น้ำตกตาดขาว น้ำตกตาดเดือน ถ้ำธาราวสันต์ ถ้ำค้างคาว โป่งน้ำเดือด เขาหลวง อุทยานแห่งชาติรามคำแหง
  - ประเภทโบราณสถานและศาสนสถาน ได้แก่ อุทยานประวัติศาสตร์เมืองสุโขทัย อุทยานแห่งชาติศรีสัชนาลัย วัดพระศรีรัตนมหาธาตุ วัดช้างร้อง และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติสวรรคกรนายก
  - ประเภทวัฒนธรรมประเพณี ได้แก่ ประเพณีลอยกระทงเผาเทียนเล่นไฟ งานฉลองสมโภชหลวงพ่อดิลก และงานประเพณีบวชช้างหาดเสี้ยว

1.5 การคมนาคม

- **ทางรถยนต์** จังหวัดสุโขทัยมีทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 12 และ 101 ทางหลวงจังหวัด และถนนต่างๆ รวมระยะทางทั้งหมด 2,303.298 กิโลเมตร สามารถติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงได้อย่างสะดวก ได้แก่ พิษณุโลก ตาก อุตรดิตถ์ กำแพงเพชร ลำปาง แพร่
- **ทางรถไฟ** จังหวัดสุโขทัยมีสถานีรถไฟ 2 แห่ง คือ สถานีรถไฟ สวรรคโลก และสถานีรถไฟศรีนคร เป็นสถานีย่อยแยกมาจากสถานีรถไฟ ชุมทางบ้านดารา (จังหวัดอุตรดิตถ์) เดินทางติดต่อรหว่างสุโขทัย-พิษณุโลก และมีขบวนรถไฟสปีนเตอร์ ระหว่างกรุงเทพ-สวรรคโลก ไป-กลับ วันละ 2 เที่ยว
- **ทางอากาศ** จังหวัดสุโขทัยมีสนามบิน ดำเนินการก่อสร้างโดยบริษัทกรุงเทพการบิน จำกัด (บางกอกแอร์เวย์) ที่อำเภอสวรรคโลกห่างจากตัวจังหวัด ประมาณ 30 กิโลเมตร เริ่มเปิดดำเนินการมาตั้งแต่เดือนเมษายน 2539 สามารถบริการนักท่องเที่ยวได้เฉลี่ยปีละ 100,000 คน

1.6 สาธารณูปโภค

- **ไฟฟ้า** จากข้อมูลปี 2548 มีครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน จำนวน 834 ครัวเรือน
- **ประปา** ในปี 2548 มีผู้ใช้น้ำประปา จำนวน 34,377 ราย คิดเป็นร้อยละ 19 ของครัวเรือนทั้งหมดของจังหวัด มีหมู่บ้านที่มีน้ำดื่มเพียงพอตลอดปี จำนวน 775 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 93.0
- **โทรศัพท์** มีจำนวนชุมสาย 21 แห่ง มีเลขหมายที่เปิดบริการ จำนวน 27,615 เลขหมาย

2. สภาพเศรษฐกิจ

2.1 ภาพรวม

- **โครงสร้างเศรษฐกิจ** จังหวัดสุโขทัยพึ่งพิงภาคเกษตรและการค้าเป็นหลัก ในปี 2547 โดยมีมูลค่าและสัดส่วนของผลิตภัณฑ์ ดังนี้ สาขาเกษตรกรรม 3,728 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 31.1 สาขาการค้าปลีกค้าส่ง 2,452 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 20.4 ส่วนการผลิตภาคอุตสาหกรรมยังมีบทบาทต่อเศรษฐกิจของจังหวัดไม่มากนัก มีมูลค่า 807 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 6.7 เนื่องจากอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตร
- **อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ** ในช่วงแผนฯ 8 ช่วงปี 2540-2544 เศรษฐกิจหดตัวในอัตรา ร้อยละ 1.6 ต่อปี เนื่องจากประเทศไทยและทั่วโลกประสบภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ แต่ในช่วงแผนฯ 9 (2545-2547) เศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ 2.3
- **มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด** ปี 2547 เท่ากับ 23,227 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 10 ของภาคเหนือ
- **ผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (GPP Per Capita)** ปี 2547 เท่ากับ 39,048 บาท ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของภาคเหนือ (50,733 บาท) เป็นลำดับที่ 12 ของภาคเหนือหรือลำดับที่ 52 ของประเทศ
- **ข้อมูล กชช. 2ค.** ปี 2548 มีหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับหนึ่งจำนวน 2 หมู่บ้าน หมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับสองจำนวน 142 หมู่บ้าน และหมู่บ้านเร่งรัดพัฒนาอันดับสามจำนวน 631 หมู่บ้าน
- **อาชีพ** ประชากรร้อยละ 50.25 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และร้อยละ 13.51 การค้าขายและการให้บริการ
- **การมีงานทำ** จากข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2547 ระบุว่า ประชากรที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 469,745 คน เป็นกำลังแรงงาน ร้อยละ 71.98 และไม่อยู่ในวัยแรงงาน ร้อยละ 28.02 โดยประชากรในวัยแรงงาน เป็นผู้มีงานทำ ร้อยละ 98.9 และเป็นผู้ว่างงาน ร้อยละ 1.1 ของประชากรทั้งหมด
- **อัตราการว่างงาน** ณ เดือนกันยายน 2547 จากจำนวนประชากรรวม 604,658 คน เป็นผู้ที่ว่างงานตามฤดูกาล จำนวนผู้ว่างงาน 1,343 คน อัตราการว่างงานร้อยละ 1.1

- การลงทุน มีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้น จากตัวเลขสินเชื่อเพื่อการลงทุน ปี 2547 ขยายตัวสูงกว่าปีที่ผ่านมา ร้อยละ 15.08
- ปริมาณเงินฝากสูงและการลงทุนทางเศรษฐกิจสูงเป็นลำดับที่ 8 ของภาคเหนือ และลำดับที่ 3 ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างกลุ่มที่ 1 ณ สิ้นปี 2547 จังหวัดสุโขทัยมีจำนวนยอดเงินฝากของธนาคารพาณิชย์รวมทั้งสิ้น 11,642 ล้านบาท สำหรับปริมาณเงินสินเชื่อจังหวัดสุโขทัยมียอดปริมาณเงินสินเชื่อ ประมาณ 6,666 ล้านบาท สินเชื่อส่วนใหญ่ถูกใช้ในการลงทุนในภาคการค้าส่ง ค้าปลีก มีสัดส่วนร้อยละ 35.39 การลงทุนด้านการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล ร้อยละ 20.10 การลงทุนภาคการผลิต ร้อยละ 15.61 และการลงทุนภาคเกษตร ร้อยละ 5.77 อย่างไรก็ตามสัดส่วนระหว่างปริมาณเงินสินเชื่อกับปริมาณเงินฝากของจังหวัดสุโขทัยเท่ากับร้อยละ 57.58
- รายได้จากการท่องเที่ยว โดยในปี 2547 มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดสุโขทัย จำนวน 672,881 คน ทำรายได้ให้กับจังหวัดเป็นเงิน 1,296.96 ล้านบาท อยู่ในลำดับ 3 ของกลุ่มจังหวัด รองมาจากจังหวัดพิษณุโลกและตาก
- ความยากจน ในปี 2547 จังหวัดสุโขทัยมีเส้นความยากจนที่ 1,140 บาท/คน/เดือน เป็นลำดับที่ 11 ของภาคเหนือ

2.2 การเกษตร

- **พื้นที่เกษตร** 2,065,498 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 50.1 ของพื้นที่จังหวัด พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดสุโขทัยคือ ข้าว อ้อย ถั่วเหลือง ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์
  - 1) **ข้าว** มีพื้นที่เพาะปลูกในปี 2547 จำนวน 1,610,431 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ยประมาณ 629 กิโลกรัมต่อไร่ อำเภอที่ปลูกมากที่สุด คือ อำเภอกงไกรลาศ อำเภอเมืองสุโขทัย และอำเภอศรีสำโรง ซึ่งจะเป็นการปลูกทั้งข้าวนาปีและนาปรัง
  - 2) **พืชไร่**
    - อ้อย เป็นพืชเศรษฐกิจหลักรองจากข้าว ส่วนใหญ่ปลูก บริเวณท้องที่อำเภอศรีสขนาลัย อำเภอคีรีมาศ และสวรรคโลก ในปี 2547มีพื้นที่เพาะปลูกจำนวน 156,834 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 11,129 กิโลกรัมต่อไร่
    - ถั่วเหลือง มีพื้นที่เพาะปลูก จำนวน 156,229 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 229 กิโลกรัมต่อไร่ ปลูกมากที่อำเภอสวรรคโลก ศรีสำโรง และอำเภอศรีนคร
    - ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มีพื้นที่เพาะปลูกจำนวน 78,615 ไร่ มีผลผลิตเฉลี่ย 766 กิโลกรัมต่อไร่ ปลูกมากที่อำเภอคีรีมาศ บ้านด่านลานหอย สวรรคโลก และศรีสำโรง

2.3 อุตสาหกรรม ณ สิ้นปี 2548 จังหวัดสุโขทัยมีโรงงานทั้งหมด 485 โรงงาน จำนวนเงินลงทุน 3,882 ล้านบาท จำนวนคนงาน 6,466 คน โรงงานส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมเกษตร คิดเป็นร้อยละ 56.01 ของโรงงานทั้งหมด โดยอำเภอเมืองสุโขทัยมีจำนวนโรงงานมากที่สุด 186 โรงงาน รองลงมาคือสวรรคโลก 98 โรงงาน และอำเภอศรีสำราญ 47 โรงงาน ได้แก่

- โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ 6 โรงงาน ได้แก่ โรงงานหินอ่อน อำเภอทุ่งเสลี่ยม โรงงานแปรรูปนมโคไทยเดนมาร์ก โรงงานประตูอัลลอยด์ อำเภอศรีนคร บริษัท พี เอ เอส พืชผลส่งออกและไซโล จำกัด ผลิตภัณฑ์น้ำมันพืช บริษัท กังวไล สเปเชียลเปเปอร์ จำกัด ผลิตภัณฑ์กระดาษสา และบริษัท พืชเจริญ จำกัด ผลิตภัณฑ์ปุ๋ยอินทรีย์ อำเภอสวรรคโลก
- โรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ได้แก่ โรงสีข้าว โรงไม้หิน และอุตสาหกรรมครัวเรือน
- การส่งเสริมการลงทุนโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานส่งเสริมการลงทุน (BOI) ตั้งแต่ปี 2542-2547 รวมจำนวน 2 โครงการ เป็นเงิน 972 ล้านบาท

2.4 เหมืองแร่

- ใน พ.ศ. 2548 จังหวัดสุโขทัยมีการประกอบการเหมืองแร่ จำนวน 10 เหมือง ที่สำคัญ ได้แก่ เหมืองหินอ่อน เหมืองหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมกรมก่อสร้าง ฯลฯ

2.5 การค้าและบริการ

- การประกอบธุรกิจการค้า มีจำนวนสถานประกอบการที่จดทะเบียนพาณิชย์ 738 ราย เงินลงทุน 3,329 ล้านบาท
- หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ สุโขทัยได้ส่งเสริมการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP แล้ว ในปี 2548 มีมูลค่า 460 ล้านบาท โดยมีสินค้าเด่น ได้แก่ สินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย
- กองทุนหมู่บ้าน ได้จัดตั้ง 829 กองทุนหมู่บ้าน และ 21 กองทุนชุมชนเมือง รวม 850 กองทุน
- การเงินการธนาคาร จังหวัดสุโขทัยมีธนาคารพาณิชย์ที่เปิดให้บริการ 9 ธนาคาร 32 สาขา โดยมีปริมาณเงินฝาก 11,962 ล้านบาท ปริมาณสินเชื่อ 7,460 ล้านบาท โดยมีสัดส่วนสินเชื่อ/เงินฝาก เท่ากับ 62.30 : 100

3. สภาพสังคม

3.1 การศึกษา

- จำนวนสถานศึกษาจำแนกตามชั้นเรียน ในปี 2547 จังหวัดสุโขทัยมีโรงเรียนระดับประถมศึกษา 350 แห่ง ระดับมัธยมศึกษา 28 แห่ง
- จำนวนนักเรียนจำแนกตามสถานศึกษา ในปี 2547 จังหวัดสุโขทัยมีนักเรียนจำนวน 137,145 คน จำนวนครู/อาจารย์ 6,610 คน อัตราส่วนครูต่อนักเรียน 1 : 21

3.2 สาธารณสุข

- สถานบริการสาธารณสุขของรัฐ ประกอบด้วย โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข 7 แห่ง สถานีอนามัย 118 แห่ง และสถานบริการสาธารณสุขชุมชน 1 แห่ง
- สถานบริการสาธารณสุขของเอกชน ประกอบด้วย โรงพยาบาลเอกชน 3 แห่ง มีคลินิกทุกประเภท 97 แห่ง
- บุคลากรทางการแพทย์และเตียงต่อประชากร มีสัดส่วนดังนี้ แพทย์ 1:7,014 ทันตแพทย์ 1:26,010 เภสัชกร 1:11,778 พยาบาลวิชาชีพ 1:953 และเตียงต่อประชากร 1:653
- อัตราการเสียชีวิตต่อประชากรแสนคน สามอันดับแรก คือ อันดับแรกคือโรคมะเร็งทุกชนิด (66.7) อันดับที่สองคือโรคความดันโลหิตสูงและโรคหลอดเลือดในสมอง (29.7) และอันดับที่สามคือ โรคหัวใจ (28.5)

3.3 การศาสนา ประชากรของจังหวัดส่วนใหญ่เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 99.80) นับถือศาสนาพุทธ ที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ 0.20 มีวัดพุทธ 213 แห่ง ที่พักสงฆ์ 147 แห่ง คริสตจักร 4 แห่ง

3.4 คุณภาพชีวิตของประชาชน ข้อมูล จปฐ. ปี 2548 มีตัวชี้วัดคุณภาพชีวิตทั้งหมด 37 ข้อ สรุปได้ ดังนี้

- ตัวชี้วัดที่บรรลุเป้าหมาย มีเพียง 13 ตัวชี้วัด คือ ตัวชี้วัดที่ 5 (เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่ 4 เดือนแรกติดต่อกัน) ตัวชี้วัดที่ 9 (ทุกคนในครัวเรือนได้กินอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ตัวชี้วัดที่ 11 (คนอายุ 35 ปีขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี) ตัวชี้วัดที่ 13 (ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภคเพียงพอตลอดปี) ตัวชี้วัดที่ 14 (ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี) ตัวชี้วัดที่ 15 (ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบถูกสุขลักษณะ) ตัวชี้วัดที่ 22 (เด็กที่จบการศึกษาภาคบังคับ 9 ปี ได้เรียนต่อมัธยมศึกษาตอนปลาย) ตัวชี้วัดที่ 26 (คนอายุ 18-60 ปี มี

การประกอบอาชีพและรายได้) ตัวชี้วัดที่ 27 (คนในครัวเรือนมีรายได้เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าคนละ 20,000 บาทต่อปี ตัวชี้วัดที่ 28 (ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน) ตัวชี้วัดที่ 30 (คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่) ตัวชี้วัดที่ 34 (ครัวเรือนมีคนเป็นสมาชิกกลุ่มที่ตั้งขึ้นในหมู่บ้าน ตำบล) และตัวชี้วัดที่ 35 (ครัวเรือนมีคนที่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ของชุมชนหรือท้องถิ่น)

- ตัวชี้วัดที่ยังไม่บรรลุเป้าหมาย มี 24 ตัวชี้วัดที่เหลือ
- จังหวัดได้ดำเนินโครงการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาคคนและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีโครงการที่สำคัญ คือ โครงการเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งคณะกรรมการหมู่บ้าน โครงการคาราวานคนจนเพื่อส่งเสริมอาชีพคนพิการและคนยากจนด้วยโอกาส โครงการคาราวานคนจนเพื่อส่งเคราะห์คนชราไร้ที่พึ่ง และโครงการพัฒนาเทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการแปรรูปอาหารสมุนไพร ฯลฯ

3.5 การจดทะเบียนปัญหาสังคมและความยากจน

- มีผู้มาจดทะเบียนทั้งสิ้น 139,464 ราย และจังหวัดได้คัดสรรกลุ่มกรองพบว่าเป็นผู้เดือดร้อนอย่างแท้จริงจำนวน 55,416 คน และได้ให้ความช่วยเหลือแล้วจำนวน 27,322 คน คิดเป็นร้อยละ 49.30 ของผู้เดือดร้อนแท้จริง
- ในบรรดาผู้ที่จดทะเบียนความยากจน มีปัญหาที่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือเรียงจากน้อยไปหามาก 3 ลำดับแรก คือ ปัญหาหนี้สินภาคประชาชน ร้อยละ 48.26 ปัญหาที่ดินทำกิน ร้อยละ 26.89 และปัญหาคนจนไม่มีที่อยู่อาศัย ร้อยละ 10.96

3.6 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- การดำเนินการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด มีการดำเนินการงานป้องกันในปี 2547 โดยสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็ง 816 หมู่บ้าน 122 ชุมชน
- สมาชิก To be Number One จำนวน 215,455 คน
- ผู้ประสานงานพลังแผ่นดิน จำนวน 30,752 คน

4. ลักษณะเด่นของจังหวัด

- 4.1 เป็นที่ตั้งของอาณาจักรแรกของชนชาติไทย และการประดิษฐ์อักษรไทย
- 4.2 เป็นแหล่งมรดกโลกที่สำคัญได้แก่อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย และอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย
- 4.3 เป็นศูนย์กลางการค้าและการผลิตเครื่องถ้วยชาม เรียกว่า “สังคโลก”
- 4.4 มีวัฒนธรรมประเพณีที่เด่น เช่น ประเพณีลอยกระทงเผาเทียนเล่นไฟ

5. ศักยภาพและข้อจำกัดการพัฒนา

5.1 ศักยภาพการพัฒนา

- จังหวัดสุโขทัยอยู่ในแนวการพัฒนาเส้นทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงตะวันออก-ตะวันตก (East – West Economic Corridor) ซึ่งสามารถสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจและการบริการ ขยายฐานการผลิตด้านการเกษตร ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- พื้นที่เป็นที่ราบ ดินอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการทำการเกษตร มีพื้นที่ถือครองทางการเกษตรจำนวน 2,065,498 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 50.1 ของพื้นที่จังหวัด มีพื้นที่ชลประทาน 296,500 ไร่ หรือร้อยละ 6.26 นอกจากนี้ยังมีศักยภาพด้านการปศุสัตว์ เช่น โคเนื้อ และโคนม รวมทั้งศักยภาพด้านการประมงน้ำจืด หากได้รับการสนับสนุนด้านแหล่งน้ำที่เพียงพอ
- มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว มีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่เป็นมรดกโลก คือ อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย และอุทยานประวัติศาสตร์ศรีสัชนาลัย สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เชื่อมต่อกับจังหวัดใกล้เคียงได้เช่น กำแพงเพชร มีสถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งได้แก่อุทยานแห่งชาติ ถ้ำ อ่างเก็บน้ำที่กว้างใหญ่สวยงาม มีวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ ดังนั้น จึงมีศักยภาพและโอกาสที่จะสร้างแรงดึงดูดด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสุโขทัยให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงและขยายกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างและตอนบน
- มีโครงข่ายคมนาคมทั้งทางอากาศและทางรถไฟ มีสนามบินที่สนับสนุนการท่องเที่ยว โดยการเดินทางทางเครื่องบินและปัจจุบันยังสามารถเชื่อมต่อกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น นครวัด ประเทศกัมพูชา
- มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดสุโขทัย สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุโขทัย และศูนย์วิจัยพัฒนา มสช.สุโขทัย ที่จะช่วยสนับสนุนและรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

5.2 จุดอ่อนและข้อจำกัดการพัฒนา

- ปัญหาความยากจน ยังคงเป็นปัญหาที่สำคัญของจังหวัดซึ่งยังมิได้รับการขจัดให้หมดสิ้น มีผู้มาจดทะเบียนทั้งสิ้น 139,464 ราย หรือร้อยละ 21.4 ของประชากรทั้งจังหวัด

- ระบบบริการจัดการน้ำไม่ดี ขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่จะสามารถใช้ได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอตลอดปี
- สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่มมีน้ำท่วมขัง และประกอบกับแม่น้ำยมมีต้นกำเนิดมาจากท้องที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา ไหลผ่านท้องที่ต่าง ๆ ของจังหวัดแพร่ เป็นแม่น้ำสายหลักไหลผ่านจากตอนเหนือของจังหวัดลงสู่ตอนใต้ แต่ขาดระบบการบริหารจัดการน้ำ เช่น เขื่อน หรืออ่างเก็บน้ำทางตอนเหนือของลุ่มน้ำ จึงทำให้ลุ่มน้ำยมยังไม่มีการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ จึงเป็นเหตุให้เกิดสถานการณ์อุทกภัยขึ้นในฤดูฝนของทุกปี โดยพื้นที่ประสบปัญหาดังกล่าวได้แก่อำเภอสวรรคโลก อำเภอศรีสำโรง อำเภอเมืองสุโขทัย และอำเภอกงไกรลาศ และทำให้เกิดน้ำท่วมในพื้นที่ชุมชนเมืองของจังหวัดซึ่งเป็นแหล่งที่ตั้งถิ่นฐานและศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของจังหวัด
- การแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและการจัดหาน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร ต้องใช้งบประมาณในการลงทุนพัฒนาจำนวนมาก ขณะที่งบประมาณของจังหวัดมีน้อย
- เนื่องจากภูมิประเทศทางตอนบนเป็นภูเขา และพื้นที่จังหวัดสุโขทัยมีลักษณะลาดเทจากทิศตะวันตกเฉียงเหนือไปยังทิศตะวันออกเฉียงใต้พื้นที่ตอนกลางของจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของชุมชนเมืองเป็นแอ่งกันกระทะ ลักษณะดังกล่าวส่งผลให้พื้นที่ด้านตะวันตกและตอนใต้ของจังหวัดประสบกับความแห้งแล้งในฤดูแล้ง ประกอบกับลักษณะทางกายภาพของแม่น้ำยมมีสภาพตื้นและแคบ จึงทำให้การกักเก็บน้ำได้สองฟากฝั่งของแม่น้ำยมไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกพืชเชิงเดี่ยว การลงทุนภาคเกษตรน้อยมีเพียงร้อยละ 5 ของการลงทุน ประชาชนยังขาดความรู้เทคนิคทางวิชาการการบริหารจัดการ การเกษตรแบบใหม่ ประชากรมากกว่าครึ่งหนึ่งทำอาชีพการเกษตร
- ประชาชน ร้อยละ 50 ฟังฟังภาคเกษตร แต่ขณะเดียวกันมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรมีเพียงร้อยละ 31.5 ของมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด
- ประสบัญญาการออกเอกสารสิทธิ์ที่ดิน ทำให้ประชาชนขาดเอกสารสิทธิ์สำหรับแปลงสินทรัพย์เป็นทุนตามนโยบายรัฐบาล เนื่องจากมีพื้นที่ป่าถึงร้อยละ 34.9 ของพื้นที่จังหวัด
- การขาดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ นักท่องเที่ยวทั่วไปยังไม่รู้จักแหล่งท่องเที่ยวและขาดความสนใจที่จะมาเที่ยว รวมทั้งการบริหารจัดการด้านการตลาดและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวยังไม่ได้มาตรฐาน

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การแก้ปัญหาความยากจนและเพิ่มรายได้ทั้งภาคเกษตรและภาคการผลิต

- 1) ส่งเสริมอาชีพให้กับเกษตรกร เพื่อเป็นการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ รวมถึงการสนับสนุนปัจจัยการผลิต และส่งเสริมการปลูกพืชให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- 2) เอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน โดยยกเลิกพระราชกฤษฎีกาประกาศเขตปฏิรูปที่ดินทั้งอำเภอและเร่งรัดการพิสูจน์สิทธิในที่ดินทำกิน และดำเนินการการออกเอกสารสิทธิที่ดินให้กับราษฎร
- 3) สนับสนุนการสร้างงานเพื่อกระจายรายได้ไปสู่ราษฎรผู้ด้อยโอกาส รวมทั้งการสร้างชุมชนเข้มแข็งเพื่อเป็นฐานเศรษฐกิจในระดับรากหญ้า
- 4) เสริมสร้างศักยภาพการศึกษาเพื่อเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับการพัฒนาของจังหวัดและภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพเพื่อแก้ปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง

- 1) พัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำให้ทั่วถึง โดยปรับปรุงระบบการระบายน้ำ คลองส่งน้ำ จัดทำโครงการแก้มลิงและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง อาทิ ฝาย เขื่อน ประตูเปิด-ปิดน้ำ สถานีสูบน้ำท่อส่งน้ำ
- 2) ปรับปรุงและเพิ่มสมรรถนะแหล่งกักเก็บน้ำใหม่-เก่า ตามความจำเป็นของพื้นที่ให้เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวเพื่อเป็นแหล่งรายได้ใหม่

- 1) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์กับแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สามารถสร้างแรงดึงดูดแก่นักท่องเที่ยว รวมถึงการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการท่องเที่ยว
- 2) ส่งเสริมการลงทุนธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารรองรับนักท่องเที่ยวจำนวน 800,000 คน/ปี
- 3) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเชื่อมโยงระบบคมนาคมและแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นเครือข่ายและเดินทางไปสะดวกกับจังหวัดโดยรอบ
- 4) พัฒนาคุณภาพและขยายตลาดสินค้า OTOP เพื่อขายนักท่องเที่ยวและกระจายออกสู่ตลาดภายนอก

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด (GPP) ของโคยวิธีทางอ้อม และทางตรง เป็นการนำเสนอผลการวิจัยเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาหรือค่าสถิติพื้นฐาน งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดทำข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด(GPP) การวิเคราะห์ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) กับ วิธีทางตรง (Bottom up) รวมทั้งทำการศึกษาการใช้ประโยชน์จากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคทางสถิติพื้นฐาน ทำให้สามารถนำเสนอผลการวิจัยได้ดังนี้คือ

1. ผล การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการทำผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยวิธีทางอ้อม (Top Down) กับ วิธีทางตรง (Bottom up)
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างและวิธีการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยวิธีทางอ้อม(Top Down) กับ วิธีทางตรง (Bottom up)
3. ผลการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์จากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการทำผลิตภัณฑ์จังหวัด

โดยวิธีทางอ้อม (Top Down) กับ วิธีทางตรง (Bottom up)

สาขาการผลิต	วิธี Top Down				วิธี Bottom up			
	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)	อัตราการ ขยายตัว(%)	โครงสร้าง	โครงสร้างที่	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)	อัตราการ ขยายตัว(%)	โครงสร้าง	โครงสร้างที่
ภาคเกษตร	7,052	- 3.22	29.76		7,902.48	10.59	37.48	
สาขาเกษตรกรรม การตัดสัตว์ ฯ	6,883	- 0.85	29.05	1	7,681.32	10.65	36.43	1
สาขาประมง	169	- 51.01	0.71	13	221.16	8.42	1.05	12
ภาคนอกเกษตร	16,643	6.56	70.24		13,183.47	7.45	62.52	
สาขาเหมืองแร่และอ้อยหิน	154	10.79	0.65	14	35.16	38.73	0.17	16
สาขาอุตสาหกรรม	1,763	- 13.02	7.44	4	1,373.33	- 3.66	6.51	6
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแอกก๊าซ	384	- 3.52	1.62	11	368.13	- 4.49	1.75	10
สาขาก่อสร้าง	1,035	- 4.17	4.37	8	969.44	- 9.55	4.60	8
สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ	4,674	4.49	19.73	2	1,928.86	34.98	9.15	3
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	137	2.24	0.58	15	157.14	15.74	0.75	13
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าฯ	899	23.83	3.79	9	255.67	- 8.39	1.21	11
สาขาตัวกลางทางการเงิน	872	6.86	3.68	10	1,384.03	28.62	6.56	5
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	1,043	1.96	4.40	7	2,746.50	- 6.20	13.03	2
สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ	1,637	20.10	6.91	5	1,363.87	18.13	6.47	7
สาขาการศึกษา	2,581	19.38	10.89	3	1,813.11	9.69	8.60	4
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	1,169	17.37	4.93	6	628.83	14.31	2.96	9
สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ	257	6.20	1.08	12	114.36	- 6.33	0.54	14
สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	40	- 2.44	0.17	16	45.06	34.96	0.21	15
Gross Provincial Product (GPP)	23,695	3.33	100.00		21,085.95	8.61	100.00	

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการจัดการทำผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยวิธีทางอ้อม (Top Down) กับ วิธีทางตรง (Bottom up) ซึ่ง ดำเนินการวิเคราะห์ผลจากข้อมูลเป็น 3 ด้าน

1.1. ด้านโครงสร้างการผลิต เป็นการวิเคราะห์การผลิตว่าสาขาใดเป็นการผลิตที่สำคัญของจังหวัด สุโขทัย โดยวัดจากสัดส่วนร้อยละรายสาขาการผลิตเทียบกับผลิตภัณฑ์จังหวัด เพื่อให้ทราบถึงสาขาการผลิตที่สำคัญ

1.2. ด้านอัตราการเติบโต เป็นการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัดปี พ.ศ. 2548 เทียบกับปี พ.ศ. 2547 เพื่อวัดการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุโขทัย

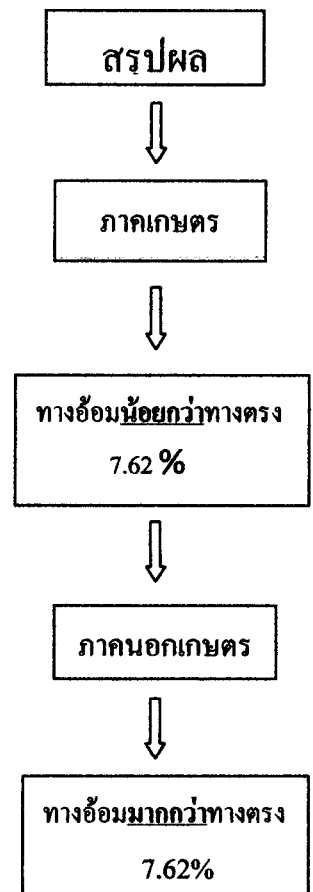
1.3. มูลค่าการผลิต เป็นการวิเคราะห์มูลค่าสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่จังหวัดสุโขทัยมีมากน้อยเพียงใด และมูลค่าการผลิตของสาขาใดมีมูลค่าการผลิตสูง

1.1. การวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบโครงสร้างการผลิตโดยวิธีทางอ้อม(Top Down) และวิธี ทางตรง (Bottom up) ณ ราคาประจำปี ปีพ.ศ. 2548

การวิเคราะห์โครงสร้างการผลิต โดยการหาค่าสัดส่วนร้อยละของผลิตภัณฑ์จังหวัดรายสาขา การผลิต เทียบกับผลิตภัณฑ์จังหวัดรวม ดำเนินการ โดยหาค่าสัดส่วนร้อยละจากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธี ทางอ้อมที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และวิธีทางตรงจากสำนักงาน คลังจังหวัดสุโขทัย เพื่อเปรียบเทียบผล โครงสร้างการผลิตทั้งสองวิธี ดังแสดงในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบ โครงสร้างการผลิตด้วยวิธีทางอ้อมและวิธี ทางตรง ณ ราคาประจำปี 2548

สาขาการผลิต	วิธีทางอ้อม	วิธี ทางตรง	ผลต่าง
	โครงสร้าง	โครงสร้าง	
ภาคเกษตร	29.76	37.48	- 7.72
สาขาเกษตรกรรม การตัดสัตว์ ฯ	29.05	36.43	- 7.38
สาขาประมง	0.71	1.05	- 0.34
ภาคนอกเกษตร	70.24	62.52	7.72
สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน	0.65	0.17	0.48
สาขาอุตสาหกรรม	7.44	6.51	0.93
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	1.62	4.6	- 2.98
สาขาก่อสร้าง	4.37	9.15	- 4.78
สาขาการขายส่ง การขายปลีกฯ	19.73	0.75	18.98
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	0.58	1.21	- 0.63
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าฯ	3.79	6.56	- 2.77
สาขาตัวกลางทางการเงิน	3.68	13.03	- 9.35
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	4.40	6.47	- 2.07
สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ	6.91	8.6	- 1.69
สาขาการศึกษา	10.89	4.26	6.63
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	4.93	2.84	2.09
สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ	1.08	0.57	0.51
สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	0.17	0.21	- 0.04
Gross Provincial Product (GPP)	100.00	100	-

จากตารางที่ 5.1 แสดงถึงโครงสร้างทางการผลิตที่จัดทำด้วยวิธีทางอ้อม (Top Down) และวิธีทางตรง (Bottom up) ณ ราคาประจำปี 2548 จากการวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบพอสรุปผล ได้คือ โครงสร้างทางการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม มีสาขาการผลิตที่สำคัญอันดับหนึ่ง ขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรมฯ มีสัดส่วนร้อยละ 29.05 อันดับสองคือสาขาการขนส่ง การขายปลีก ฯ มีสัดส่วนร้อยละ 19.73 อันดับต่อมาคือ สาขาการศึกษา มีสัดส่วนร้อยละ 10.89 เรียงตามลำดับ สำหรับโครงสร้างการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธีทางตรง นั้นสาขาการผลิตที่สำคัญอันดับหนึ่งนั้นขึ้นอยู่กับสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ มีสัดส่วนร้อยละถึง 36.43 อันดับสองสาขาตัวกลางทางการเงิน มีสัดส่วนร้อยละ 13.03 อันดับต่อมา คือ สาขาก่อสร้าง มีสัดส่วนร้อยละ 9.15 เรียงตามลำดับ การเปรียบเทียบโครงสร้างการผลิตพบว่าการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง ผลการวิเคราะห์โครงสร้างการผลิตได้ผลแตกต่างกัน แต่มีเพียงสาขาเกษตรกรรม ฯ สาขาก่อสร้าง เท่านั้นที่มีลำดับเหมือนกัน แต่มีสัดส่วนร้อยละไม่เท่ากัน

1.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยวิธี ทางอ้อม (Top Down) และวิธีทางตรง (Bottom up) ณ ราคาประจำปี ปีพ.ศ.2548

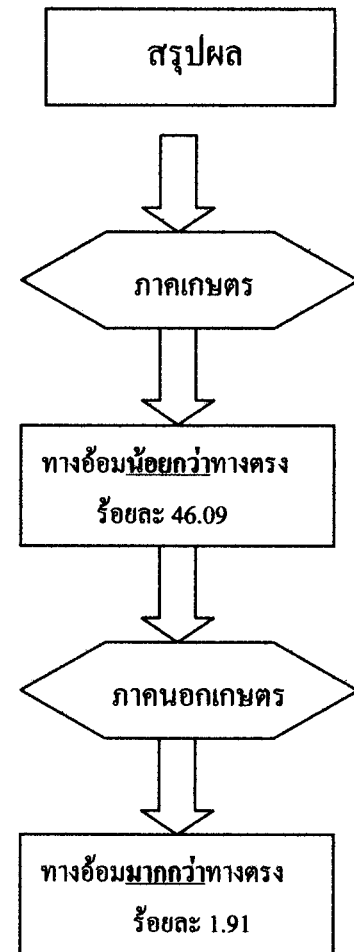
การวิเคราะห์อัตราการเติบโต โดยการคำนวณอัตราร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์จังหวัดปีปัจจุบันกับปีที่ผ่านมา การวิจัยครั้งนี้จะวิเคราะห์อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุโขทัย ณ ราคาประจำปี ปี พ.ศ. 2548 เทียบกับปี พ.ศ. 2547 จากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางอ้อมที่จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และวิธีทางตรงจากสำนักงานคลังจังหวัดสุโขทัย โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

$$\text{อัตราการเติบโตของ สาขาGPP ปี 2548} = \frac{\text{GPPปี 2548} - \text{GPPปี 2547}}{\text{GPPปี 2547}} \times 100$$

ซึ่งดำเนินการคำนวณทั้งระดับผลิตภัณฑ์จังหวัดรวม และผลิตภัณฑ์จังหวัดเป็นรายสาขาการผลิต ผลการคำนวณอัตราร้อยละของการเปลี่ยนแปลงแสดงในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 เปรียบเทียบอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุโขทัยปี พ.ศ.2548

สาขาการผลิต	วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง	ความแตกต่าง
	อัตราการขยายตัว(%)	อัตราการขยายตัว(%)	
ภาคเกษตร	3.22	42.87	46.09
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ฯ	0.85	45.08	45.93
สาขาประมง	51.01	15.61	35.40
ภาคนอกเกษตร	6.56	4.65	1.91
สาขาเหมืองแร่และขอยหิน	10.79	27.04	16.25
สาขาอุตสาหกรรม	13.02	1.75	14.77
สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ	3.52	5.64	9.16
สาขาก่อสร้าง	4.17	14.41	10.24
สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ	4.49	18.27	22.76
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	2.24	13.13	10.89
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	23.83	7.14	30.96
สาขาตัวกลางทางการเงิน	6.86	26.15	19.29
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	1.96	4.39	2.43
สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ	20.10	18.22	1.88
สาขาการศึกษา	19.38	24.21	4.83
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	17.37	12.79	4.58
สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ	6.20	2.76	8.96
สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	2.44	34.96	37.40
Gross Provincial Product (GPP)	3.33	19.84	16.51

จากตารางที่ 5.2 แสดงอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดสุโขทัยในปี พ.ศ. 2548 ทั้งการจับเก็บด้วยวิธีทางอ้อม (Top Down) และวิธีทางตรง (Bottom up) สรุปผลการวิเคราะห์ที่ได้ดังนี้

1.2.1 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) และการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีการขยายตัว แต่จัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) มีอัตราการขยายตัวมากกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีดังนี้

1.2.1.1 สาขาบริหารราชการแผ่นดิน

1.2.1.2 สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม

1.2.1.3 สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ

1.2.2 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) และการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีการขยายตัว แต่จัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีอัตราการขยายตัวมากกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) ดังนี้

1.2.2.1 สาขาเหมืองแร่และขอยหิน

1.2.2.2 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

- 1.2.2.3 สาขาตัวกลางทางการเงิน
- 1.2.2.4 สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์
- 1.2.2.5 สาขาการศึกษา

1.2.3 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) มีอัตราการขยายตัว แต่การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) หดตัว มีดังนี้

- 1.2.3.1 สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ
- 1.2.3.2 สาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า
- 1.2.3.3 สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ

1.2.4 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีอัตราการขยายตัว แต่การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) หดตัว มีดังนี้

- 1.2.4.1 สาขาเกษตรกรรมฯ
- 1.2.4.2 สาขาอุตสาหกรรม
- 1.2.4.3 สาขาไฟฟ้า ประปาและโรงแยกก๊าซ
- 1.2.4.4 สาขาถูกจ้างฯ

1.2.5 อัตราการเติบโตของสาขาการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) และการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) มีอัตราการเติบโตที่หดตัวทั้งสองวิธี

แต่การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) มีการหดตัวมากกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) คือ สาขาประมง

แต่การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top down) มีการหดตัวน้อยกว่าการจัดเก็บวิธีทางตรงหดตัว (Bottom up) คือ สาขาก่อสร้าง

1.2.6 อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมของจังหวัดสุโขทัยวิเคราะห์จากผลิตภัณฑ์จังหวัดรวม พบว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม(Top Down) อัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 3.33 ซึ่งขยายตัวน้อยกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) ขยายตัวถึงร้อยละ 19.84

1.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างมูลค่าเพิ่มของการจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางอ้อม(Top Down) และ วิธีทางตรง (Bottom up)

การวิเคราะห์มูลค่าเพิ่ม วิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บโดยวิธีทางตรง เทียบกับ มูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม การเปรียบเทียบใช้ระยะเวลา 2 ปี คือ ปี พ.ศ.2547 และปี พ.ศ. 2548 โดยใช้มูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ราคาประจำปี และคำนวณหาอัตราร้อยละของความแตกต่าง คือ มูลค่าเพิ่มของวิธีทางตรงลบด้วยมูลค่าเพิ่มของวิธีทางอ้อมคูณด้วย 100 หารด้วยมูลค่าเพิ่มของวิธีทางอ้อม คำนวณเป็นรายสาขาการผลิต ดังแสดงในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัย ณ ราคา ประจำปี

สาขาการผลิต	ปี พ.ศ. 2547			ปี พ.ศ. 2548		
	วิธี Top Down	วิธี Bottom up	ผลต่าง %	วิธี Top Down	วิธี Bottom up	ผลต่าง %
	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)		มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)	
ภาคเกษตร	7,287	7,107.95	-2.46	7,052	7,902.48	12.06
สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ ฯ	6,942	6,938.95	-0.04	6,883	7,681.32	11.60
สาขาประมง	345	169.00	-51.01	169	221.16	30.86
ภาคนอกเกษตร	15,619	10,926.23	-30.05	16,643	13,183.47	-
สาขาเหมืองแร่และขุดหิน	139	33.18	-76.13	154	35.16	-
สาขาอุตสาหกรรม	2,027	1,203.77	-40.61	1,763	1,373.33	-
สาขาไฟฟ้า ประปา และ โรงแยกก๊าซ	398	407.86	2.48	384	368.13	-
สาขาก่อสร้าง	1,080	1,002.26	-7.20	1,035	969.44	-
สาขาการขายส่ง การขายปลีกฯ	4,473	1,330.32	-70.26	4,674	1,928.86	-
สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	134	134.48	0.36	137	157.14	14.70
สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าฯ	726	278.74	-61.61	899	255.67	-
สาขาตัวกลางทางการเงิน	816	1,041.93	27.69	872	1,384.03	58.72
สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ	1,023	3,054.47	198.58	1,043	2,746.50	163.33
สาขาการบริหารราชการแผ่นดินฯ	1,363	987.17	-27.57	1,637	1,363.87	-
สาขาการศึกษา	2,162	745.85	-65.50	2,581	1,813.11	-
สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม	996	546.21	-45.16	1,169	628.83	-
สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ	242	126.60	-47.69	257	114.36	-
สาขาลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	41	33.39	-18.56	40	45.06	12.65
Gross Provincial Product (GPP)	22,906	18,034.18	-21.27	23,695	21,085.95	-

จากตารางที่ 5.3 แสดงการเปรียบเทียบมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัย ระหว่างวิธีทางอ้อม และวิธีทางตรง ซึ่งสรุปได้ว่ามูลค่าการจับเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางตรง มีมูลค่าการผลิตรวมต่ำกว่าวิธีทางอ้อม ไม่ว่าจะเป็นปี พ.ศ. 2547 และในปี พ.ศ. 2548 และหากพิจารณาการจับเก็บเป็นรายสาขาการผลิตก็พบว่า มีมูลค่าเพิ่มที่มีความแตกต่างกันดังนี้

1.3.1 สาขาการผลิตที่จับเก็บด้วยวิธีทางตรง (Bottom up) มีมูลค่าน้อยกว่าการจับเก็บด้วยวิธีทางอ้อม (Top down) ทั้งในปี พ.ศ. 2547 และ ปี พ.ศ. 2548 และเมื่อเทียบเป็นสัดส่วนร้อยละแล้วจัดเรียงลำดับตามผลอัตราความแตกต่างได้ ตามตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 ความแตกต่างของวิธีทางตรงน้อยกว่าวิธีทางอ้อม ปี พ.ศ. 2547 และปี 2548

ปี พ.ศ. 2547	ผลต่าง%	ปี พ.ศ. 2548	ผลต่าง%
1.สาขาเกษตรกรรมฯ	-0.04	1.สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน	-77.17
2.สาขาประมง	-51.01	2.สาขาการอุตสาหกรรม	-22.10
3.สาขาเหมืองแร่และย่อยหิน	-76.13	3.สาขาก่อสร้าง	-6.33
4.สาขาอุตสาหกรรม	-40.61	4.สาขาการขายส่งการขายปลีกฯ	-58.73
5.สาขาก่อสร้าง	-7.20	5.สาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า	-71.56
6.สาขาการขายส่งขายปลีกฯ	-70.26	6.สาขาบริหารราชการแผ่นดินฯ	-16.68
7.สาขาการขนส่งฯ	-61.61	7.สาขาการศึกษา	-29.75
8.สาขาสาขาบริหารราชการฯ	-27.57	8. สาขาบริการด้านสุขภาพฯ	-46.21
9.สาขาการศึกษา	-65.50	9.สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ	-55.50
10.สาขาบริการด้านสุขภาพฯ	-45.16		
11.สาขาการให้บริการด้านชุมชน	-47.69		
12.สาขาถูกจ้างในครัวเรือน	-18.56		

1.3.2 สาขาการผลิตที่จัดเก็บด้วยวิธีทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ามากกว่าการจัดเก็บด้วยวิธีทางอ้อม (Top down) ทั้งในปี พ.ศ. 2547 และ ปี พ.ศ. 2548 และเมื่อเทียบเป็นสัดส่วนร้อยละแล้วจัดเรียงลำดับตามผลอัตราความแตกต่างได้ ตามตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 ความแตกต่างของวิธีทางตรงมากกว่าวิธีทางอ้อม ปี พ.ศ. 2547 และปี 2548

ปี พ.ศ. 2547	ผลต่าง%	ปี พ.ศ. 2548	ผลต่าง%
1. สาขาไฟฟ้า ประปาฯ	2.48	1..สาขาเกษตรกรรมฯ	11.60
2.สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	0.36	2.สาขาประมง	30.86
3.สาขาตัวกลางทางการเงิน	27.69	3.สาขาไฟฟ้า ประปา	4.13
4.สาขาบริการอสังหาริมทรัพย์ฯ	198.58	4..สาขาโรงแรมและภัตตาคาร	14.70
		5.สาขาตัวกลางทางการเงิน	58.72
		6.สาขาบริการอสังหาริมทรัพย์ฯ	163.33
		7.สาขาถูกจ้างในครัวเรือนฯ	12.65

จากตารางที่ 5.5 ที่พบว่าการจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางตรง ของสาขาบริการ ด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ มีมูลค่าเพิ่มมากกว่าการจัดเก็บด้วยวิธีทางอ้อม ถึงร้อยละ 198.58 ในปี พ.ศ. 2547 ด้วยมูลค่าเพิ่ม 3054.47 ล้านบาท แตกต่างจากการจัดเก็บวิธีทางอ้อม ถึง 2031.47 ล้านบาท และร้อยละ 163.33 ในปี พ.ศ. 2548 ด้วยมูลค่าเพิ่ม 2,746.50 ล้านบาท แตกต่างถึง 2145.44 ล้านบาท ทำให้มูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัด สุโขทัยซึ่งจัดเก็บด้วยวิธีทางตรง มีมูลค่าเพิ่มที่มากกว่าการจัดเก็บด้วยวิธีทางอ้อม ทั้งปี 2547 และปี 2548

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่าง และวิธีการคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) กับวิธีทางตรง (Bottom up)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลิตภัณฑ์จังหวัดเป็นรายสาขาการผลิต เพื่อให้ทราบถึงผลการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดในแต่ละวิธีว่าเมื่อดำเนินการจัดทำและคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดแต่ละวิธีแล้วผลที่ได้รับมีความแตกต่างกันอย่างไรและปัจจัยใดบ้างที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างนั้นเพื่อจะตอบปัญหาวัตถุประสงค์ที่ 2 และดำเนินการสรุปการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านมูลค่าเพิ่มของแต่ละกิจกรรมการผลิต พิจารณาจากผลของมูลค่าเพิ่มที่จัดเก็บได้จากวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง มีความแตกต่างกันอย่างไร
2. ด้านกิจกรรมการผลิต พิจารณาถึงรายละเอียดกิจกรรมจากวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง
3. ด้านโครงสร้างการผลิตของแต่ละสาขาการผลิต โดยการคำนวณสัดส่วนร้อยละของกิจกรรมการผลิตเทียบกับสาขาการผลิตนั้น ทั้งวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง
4. ด้านการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด เป็นการเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดจากวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง

1. สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้

ตารางที่ 5.6 มูลค่าเพิ่ม สาขาเกษตรกรรม ฯ วิถีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม(ล้านบาท)			สัดส่วน(ร้อยละ)			อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	5,588.92	6,941.82	7,681.32	100.00	100.00	100.00	24.20	10.65
หมวดพืชผล	2,591.93	3,502.41	6,193.02	44.83	50.48	61.52	35.12	76.82
- ข้าวนาปี	1,224.19	1,687.50	2,043.88	21.17	24.32	20.30	37.85	21.12
- ข้าวนาปรัง	586.40	731.74	2,663.95	10.14	10.55	26.46	24.79	264.06
- ยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์	220.25	281.77	392.95	3.81	4.06	3.90	27.93	39.46
- อ้อย	561.09	801.40	1,092.24	9.70	11.55	10.85	42.83	36.29
การปลูกผัก พืชสวน	1,873.61	2,066.74	1,967.24	32.40	29.79	19.55	10.30	-4.81
- พืชผัก	308.11	373.69	326.01	5.33	5.39	3.24	21.82	-12.76
- ผลไม้	1,075.70	1,086.98	924.85	18.60	15.66	9.19	1.05	-14.92
- อื่น ๆ	489.8	606.07	716.38	8.48	8.73	7.12	23.74	18.20
หมวดปศุสัตว์	766.23	868.98	1,440.32	13.25	12.52	14.31	13.41	65.75
- โคเนื้อ	460.65	498.65	1,033.08	7.97	7.19	10.26	8.25	107.17
- สุกร	160.87	252.51	309.35	2.78	3.64	3.07	56.96	22.51
- น้านมดิบ	43.38	42.37	27.53	0.75	0.61	0.27	-2.33	-35.03
- อื่น ๆ	101.33	75.45	70.36	1.75	1.08	0.71	-25.54	-6.75
หมวดบริการทางการเกษตร	429.02	400.09	402.39	7.89	6.07	4.19	-7.66	0.02
หมวดการป่าไม้ การทำไม้	82.05	96.12	43.20	1.63	1.14	0.43	-15.80	-43.22
- การป่าไม้	11.15	8.97	9.41	0.65	0.39	0.19	-28.58	-30.00
- การทำไม้	70.90	87.15	33.79	0.98	0.75	0.26	-7.25	-50.04

จากตารางที่ 5.6 มูลค่าการจ้ดเก็บสาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์ และการป่าไม้โดยวิถีทางตรง (Bottom up) ณ ราคาประจำปี ปี พ.ศ. 2548 มีมูลค่ารวม 7,681.32 ล้านบาท พิจารณาโครงสร้างการผลิตของสาขาเกษตรกรรม จากสัดส่วนของสาขาการผลิต พบว่ากิจกรรมที่สำคัญคือ การปลูกพืชชนิดยืนต้นฯ ซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ 61.52 รองลงมาคือ การปลูกผัก ผลไม้ ฯ มีสัดส่วนถึงร้อยละ 19.55 และการเลี้ยงโคกระบือ การบริการทางการเกษตร การป่าไม้ ฯ มีสัดส่วนร้อยละ 14.31 4.19 0.43 ตามลำดับ

สำหรับวิธีการจัดเก็บแบบทางอ้อม (Top Down) มีมูลค่าการจัดเก็บ 6,883 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบ Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บสูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 798.32 ล้านบาท หรือสูงกว่าร้อยละ 11.59 ทั้งนี้เนื่องจาก มูลค่าการจัดเก็บในแต่ละกิจกรรมมีความแตกต่างกัน เช่น

1. การปลูกพืชชนิดยืนต้น พืชล้มลุก ัญพืชและพืชชนิดอื่น ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น มูลค่าการจัดเก็บวิธี Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 6193.02 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Top Down มีมูลค่ารวม 3,645 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Bottom up สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 2548.02 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 69.90

2. การปลูกผัก พืชสวนเฉพาะอย่างและพืชในเรือนเพาะชำ มูลค่าการจัดเก็บวิธี Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 326.01 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Top Down มีมูลค่ารวม 1006 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Bottom up ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 679.99 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 208.57

3. การปลูกผลไม้ ผลไม้เปลือกแข็ง พืชที่ใช้ทำเครื่องคั้นและเครื่องเทศ และอื่น ๆ มูลค่าการจัดเก็บวิธี Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 924.85 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Top Down มีมูลค่ารวม 1,612 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Bottom up ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 687.15 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 74.29

4. การเลี้ยง โค กระบือ แพะ แกะ ม้า ลา และล่อ มูลค่าการจัดเก็บวิธี Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 1,342.43 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Top Down มีมูลค่ารวม 225 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Bottom up สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 1,117.43 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 496.66

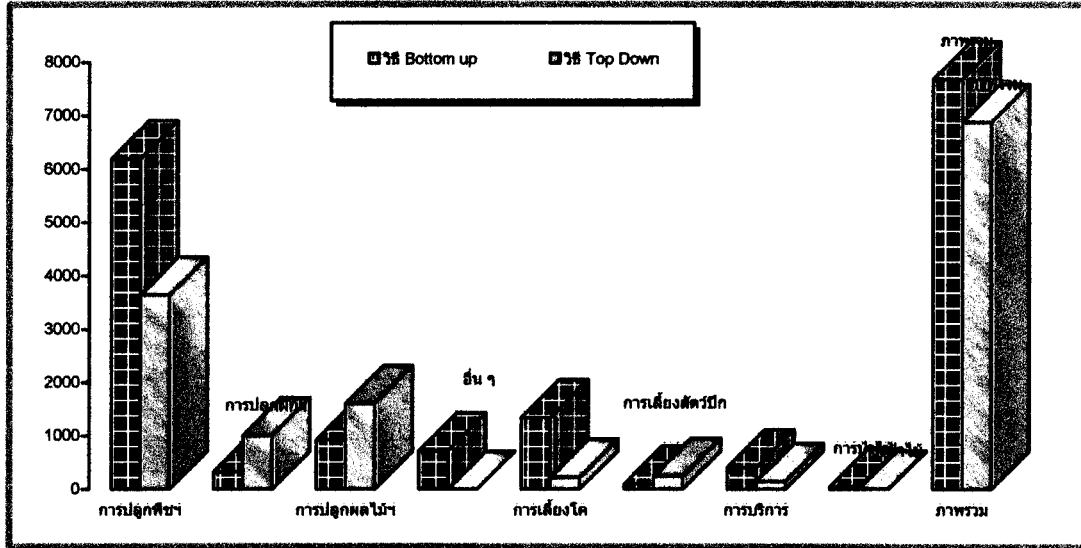
5. การเลี้ยงสัตว์ปีกและสัตว์อื่น ๆ รวมทั้งการผลิตผลิตภัณฑ์จากสัตว์ซึ่งมิได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น จัดเก็บโดย วิธี Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 97.89 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Top Down มีมูลค่ารวม 245 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Bottom up ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 147.11 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 150.28

6. การบริการทางการเกษตร จัดเก็บโดยวิธี Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 402.39 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Top Down มีมูลค่ารวม 142 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Bottom up สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 260.39 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 183.37

7. การป่าไม้ การทำไม้ การตัดไม้ และบริการที่เกี่ยวข้อง จัดเก็บโดยวิธี Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 43.20 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Top Down มีมูลค่ารวม 9 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Bottom up สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 34.20 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 380

8. ประเภทอื่น ๆ การจัดเก็บโดยวิธี Bottom up มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 716.38 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธี Top Down ไม่มีมูลค่า

ภาพที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่ม สาขาเกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้วิธี ทางตรง (Bottom up)และวิธี ทางอ้อม (Top Down)

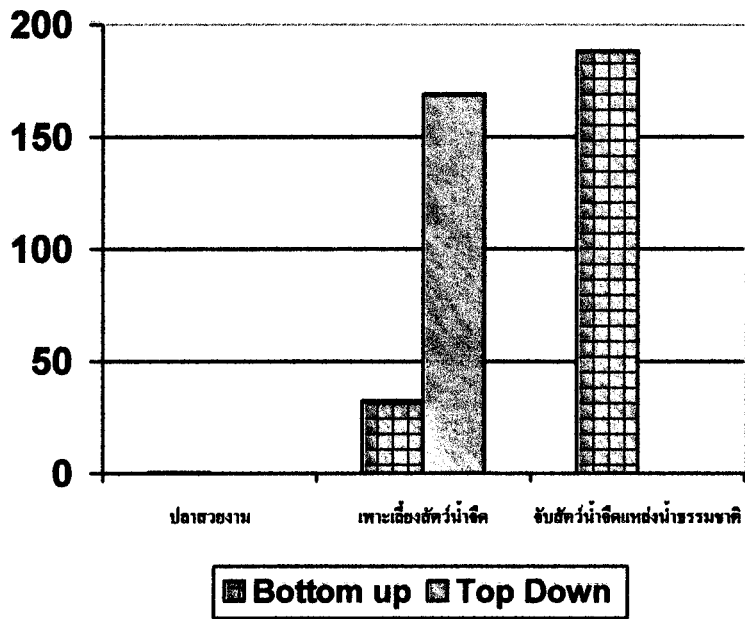

2.สาขาประมง

ตารางที่ 5.7 มูลค่าเพิ่มสาขาประมง วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	183.91	203.98	221.16	100.00	100.00	100.00	20.07	8.42
- การเลี้ยงปลาสวยงาม (น้ำจืด)	0.40	0.42	0.48	0.21	.20	0.21	3.24	12.69
- การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด	24.99	23.36	32.50	13.59	11.47	14.67	-6.5	38.86
- การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ	158.50	180.17	188.23	86.20	88.33	85.12	13.67	4.47

จากตารางที่ 5.7 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของสาขาประมงจังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 221.16 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 17.18 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 8.42 รายการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ การเพาะพันธุ์และอนุบาลสัตว์น้ำจืด ขยายตัวร้อยละ 38.86 ซึ่งโครงสร้างการผลิต สาขาประมงในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัย กิจกรรมหลักที่สำคัญ คือ การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด และการเลี้ยงปลาสวยงาม (น้ำจืด) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 85.12 14.67 และ 0.21 ตามลำดับ

การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม(Top Down)มีมูลค่ารวม 169 ล้านบาท ซึ่งเป็นเพียงกิจกรรมเดียว โดยการจัดเก็บวิธีทางตรง(Bottom up) มีมูลค่า สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม(Top Down) จำนวน 52.16 ล้านบาท หรือสูงกว่าร้อยละ 19.96 เพราะเหตุว่าวิธีทางอ้อม Top Down) มีกิจกรรมการผลิตเพียง กิจกรรมเดียวคือ ประมงน้ำจืด (มูลค่า 169 ล้านบาท)

3.สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน

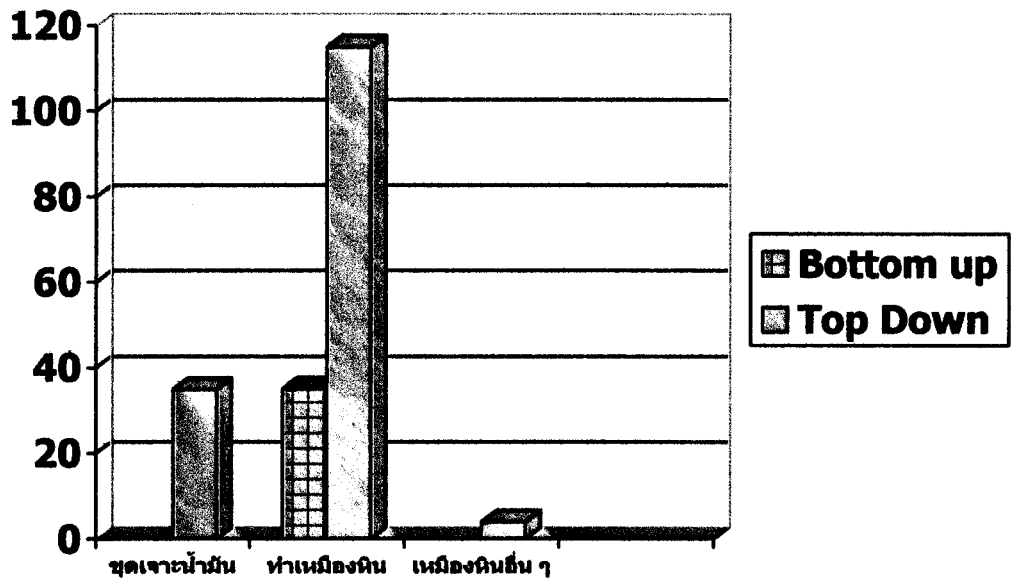
ตารางที่ 5.8 มูลค่าเพิ่มสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	26.46	25.34	35.15	100.00	100.00	100.00	-4.26	38.73
การทำเหมืองหิน ทราย ฯ								
การทำเหมืองหิน	25.67	24.35	32.90	98.20	97.77	95.74	-5.14	35.11
-การทำเหมืองหิน	16.60	18.17	27.18	57.30	67.01	63.11	9.45	49.58
-หินปูน (Limestone)	9.07	6.18	5.72	40.90	30.76	32.63	-31.86	-7.44
การขุดกรวดและทราย	0.79	0.99	2.25	1.80	2.23	4.26	25.31	127.27

ตารางที่ 5.8 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาเหมืองแร่และเหมืองหินจังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 35.15 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 25.34 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ 9.81 ล้านบาท รายการที่มี มูลค่าเพิ่มขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ การทำเหมืองหิน มีมูลค่าเพิ่ม 32.90 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 8.55 ล้านบาท และการขุดกรวดและทราย มีมูลค่าเพิ่ม 2.25 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้ว 1.26 ล้านบาท อัตราขยาย

ตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สูงขึ้นในอัตราร้อยละ 38.71 โครงสร้างการผลิต สาขาเหมืองแร่ฯ ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัย กิจกรรมที่สำคัญ คือ การทำเหมืองหิน และการขุดกรวดและทราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 95.74 และ 97.77

ภาพที่ 5.3 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน

จากภาพที่ 5.3 การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดในสาขาเหมืองแร่และเหมืองหิน โดยวิธี ทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 35.15 ล้านบาท เกิดจากกิจกรรมการทำเหมืองหิน 32.90 ล้านบาท และการขุดกรวดและทราย จำนวน 2.25 ล้านบาท ในขณะที่การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม มีมูลค่าการจัดเก็บจำนวน 154 ล้านบาท ในประเภทการทำเหมืองหินทรายและหินเหนียว ซึ่งสูงกว่าวิธีทางตรง จำนวน 118.85 ล้านบาท ในวิธี ทางอ้อม (Top Down) จึงสูงกว่าร้อยละ 338.12

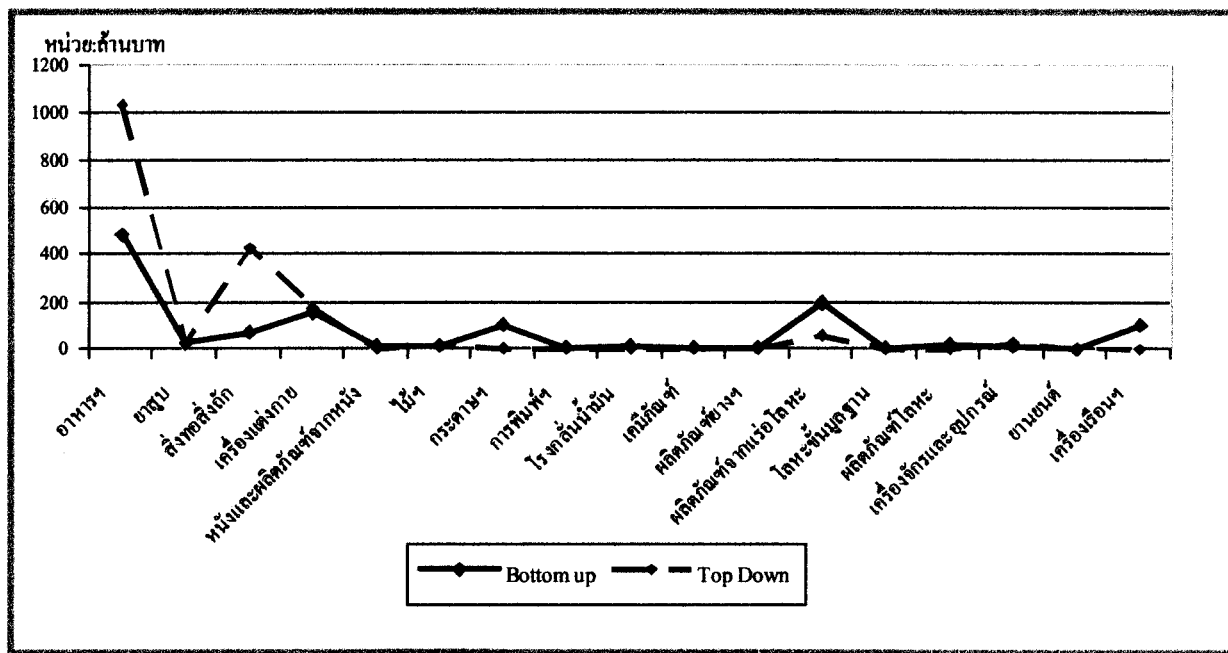
4.สาขาอุตสาหกรรม

ตารางที่ 5.9 มูลค่าเพิ่มสาขาอุตสาหกรรม วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	1,150.76	1,244.44	1,202.44	100	100	100	8.14	-3.37
อาหารและเครื่องดื่ม	595.95	652.53	659.35	51.79	52.44	54.83	9.49	1.04
ยาสูบ	18.45	38.90	11.95	1.60	3.13	0.99	110.88	-69.28
สิ่งทอสิ่งถัก	44.65	41.97	43.77	3.88	3.37	3.64	-6.00	4.29
เครื่องแต่งกาย	86.88	92.42	64.47	7.55	7.43	5.36	6.38	-30.24
หนังสือและผลิตภัณฑ์จากหนังสือ	6.37	8.36	11.95	0.55	0.67	0.99	31.29	42.93
ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	25.28	24.27	27.45	2.20	1.95	2.28	-3.96	13.07
กระดาษและการผลิตกระดาษ	51.95	49.04	97.61	4.51	3.94	8.12	-5.60	99.04
การพิมพ์และอุตสาหกรรมกรรมการพิมพ์	1.18	1.67	3.10	0.10	0.13	0.26	41.18	84.79
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	4.45	4.15	7.27	0.39	0.33	0.61	-6.80	75.15
ผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์พลาสติก	0.62	4.86	2.92	0.05	0.39	0.24	684.65	-39.85
ผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ	175.82	197.76	120.15	15.28	15.89	9.99	12.48	-39.24
โลหะขั้นมูลฐาน	7.44	7.30	6.42	0.65	0.59	0.53	-1.94	-12.08
ผลิตภัณฑ์โลหะ	22.97	23.45	22.22	2.00	1.88	1.85	2.11	-5.25
เครื่องจักรและอุปกรณ์	9.46	10.44	19.01	0.82	0.84	1.58	10.32	82.08
ยานยนต์	26.20	6.79	2.38	2.28	0.55	0.20	-74.06	-64.85
เครื่องเรือนและอุตสาหกรรมอื่นๆ	72.92	80.35	102.24	6.34	6.46	8.50	10.18	27.25

จากตารางที่ 5.9 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของสาขาการผลิตอุตสาหกรรม จังหวัดสุโขทัย ปี 2548 มีค่าเท่ากับ 1,224.44 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 21.11 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.75 รายการที่มีมูลค่าเพิ่มเพิ่มขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ หนังสือและผลิตภัณฑ์จากหนังสือ และการผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ

ภาพที่ 4 กราฟแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาอุตสาหกรรม

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดในสาขาอุตสาหกรรม โดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 1,224.44 ล้านบาท การจัดเก็บแบบทางอ้อม (Top Down) มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 1,762 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) จำนวน 537.56 ล้านบาท หรือ ต่ำกว่าร้อยละ 30.50 ทั้งนี้เนื่องจากมีกิจกรรมการผลิตหลายกิจกรรมที่มีมูลค่าที่แตกต่างกัน รวมทั้งมีบางกิจกรรมที่การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีมูลค่าการจัดเก็บ โดยวิธี Top Down ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บ รายละเอียดดังนี้

กิจกรรมการผลิตที่การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีมูลค่าสูงกว่าวิธีทางอ้อม (Top Down) คือ

1. การผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ โดยการจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 99.98 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บ แบบทางตรง (Bottom up) สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) จำนวน 97.98 ล้านบาท หรือสูงกว่า ร้อยละ 97.99
2. การพิมพ์โฆษณา การพิมพ์และการทำสำเนาสื่อบันทึก โดยการจัดเก็บโดยวิธี แบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 3.94 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบ ทางตรง (Bottom up) สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) จำนวน 2.94 ล้านบาท หรือ สูงกว่าร้อยละ 74.61
3. การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี โดยการจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 6.69 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบทางตรง (Bottom up) สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) จำนวน 4.69 ล้านบาท หรือ สูงกว่าร้อยละ 67.12
4. การผลิตผลิตภัณฑ์ยางและผลิตภัณฑ์จากพลาสติก โดยการจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 3.64 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบทางตรง (Bottom up) สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) จำนวน .64 ล้านบาท หรือ สูงกว่าร้อยละ 17.58

5. การผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ โดยการจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 195.82 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบ ทางตรง (Bottom up) สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธี แบบทางอ้อม (Top Down) จำนวน 138.82 ล้านบาท หรือ สูงกว่าร้อยละ 70.89

กิจกรรมการผลิตที่การจัดเก็บโดยวิธีแบบทางอ้อม (Top Down) มีมูลค่าสูงกว่าวิธีแบบทางตรง (Bottom up) คือ.

1. การผลิตผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม การจัดเก็บโดยวิธี แบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 482.38 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบทางตรง (Bottom up) ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 544.62 ล้านบาท หรือ ต่ำกว่าร้อยละ 53.03

2. การผลิตยาสูบ การจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 24.39 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บวิธีแบบ ทางตรง (Bottom up) ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 0.61 ล้านบาท หรือ ต่ำกว่าร้อยละ 2.44

3. การผลิตสิ่งทอสิ่งถัก การจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 67.52 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบ ทางตรง (Bottom up) ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Top Down จำนวน 357.48 ล้านบาท หรือ ต่ำกว่าร้อยละ 84.11

4. การผลิตเครื่องแต่งกาย รวมทั้งการตกแต่งและซ่อมสีขนสัตว์ การจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 154.55 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบ ทางตรง (Bottom up) ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธี ทางอ้อม (Top Down) จำนวน 18.45 ล้านบาท หรือ ต่ำกว่าร้อยละ 10.66

5. การผลิต ไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้และไม้ก๊อก ยกเว้นเครื่องเรือน รวมทั้งการผลิตสิ่งของจากฟางและวัสดุ การจัดเก็บโดยวิธี แบบ ทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 15.46 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบทางตรง (Bottom up) ต่ำกว่า การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) ร้อยละ 18.63

6. การผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น การจัดเก็บโดยวิธี Bottom up มีมูลค่ารวม 13.47 ล้านบาท การจัดเก็บแบบทางอ้อม (Top Down) มีมูลค่า 24 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบ Bottom up ต่ำกว่าการจัดเก็บ โดยวิธี ทางอ้อม (Top Down) ร้อยละ 43.87

7. การผลิตยานยนต์ รถพ่วง และรถกึ่งรถพ่วง การจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 2.73 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบ ทางตรง (Bottom up) มีมูลค่าต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) ร้อยละ 31.75

กิจกรรมการผลิตที่การจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่าการจัดเก็บ แต่การจัดเก็บโดยวิธี Top Down ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บแต่อย่างใด คือ

1. การฟอกและการตกแต่งหนังสัตว์ โดยการจัดเก็บ โดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 13.45 ล้านบาท การจัดเก็บแบบ Top Down ไม่มีมูลค่า การจัดเก็บ

2. การผลิตถ่านโค้ก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันฯ โดยการจัดเก็บ โดยวิธี แบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 11.27 ล้านบาท การจัดเก็บแบบ Top Down ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บ

3. การผลิตโลหะขั้นมูลฐานโดยการจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 4.93 ล้านบาท การจัดเก็บแบบ Top Down ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บ

4. การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้นเครื่องจักรและอุปกรณ์ โดยการจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 21.04 ล้านบาท การจัดเก็บแบบ Top Down ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บ

5. การผลิตเครื่องเรือนและการผลิตซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น โดยการจัดเก็บโดยวิธีแบบทางตรง (Bottom up) มีมูลค่ารวม 103.63 ล้านบาท การจัดเก็บแบบ Top Down ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บ

5. สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ

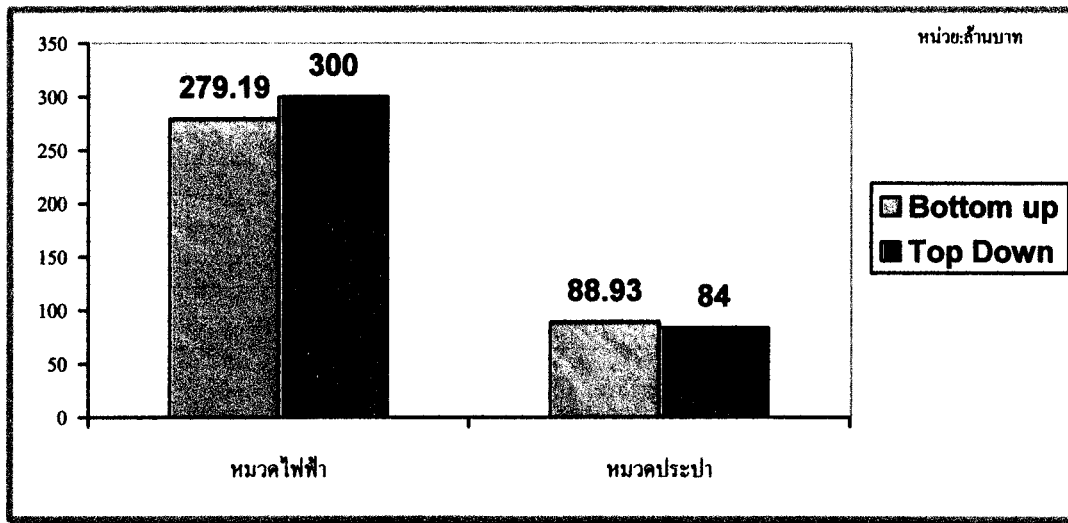
ตารางที่ 5.10 มูลค่าเพิ่มสาขาไฟฟ้า ประปา และ โรงแยกก๊าซ วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตรายายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	368.34	385.42	368.12	100.00	100.00	100.00	4.64	-4.49
หมวดไฟฟ้า	283.59	300.12	279.19	76.99	77.87	75.84	5.83	-6.97
- การผลิตพลังงานไฟฟ้า	170.56	179.93	157.57	46.30	46.68	42.80	5.50	-12.43
- การจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า	113.03	120.19	121.62	30.69	31.18	33.04	6.34	1.18
หมวดประปา	84.75	85.30	88.93	23.01	22.13	24.16	0.64	4.26
- ประปาส่วนภูมิภาค	68.40	72.63	75.20	18.57	18.84	20.43	6.18	3.54
- ประปาหมู่บ้าน	16.35	12.67	13.73	4.44	3.29	3.73	-22.51	8.40

จากตารางที่ 5.10 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปา จังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 368.12 ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมา เท่ากับ 17.30 ล้านบาท รายการที่มีอัตราลดลง ได้แก่ หมวดไฟฟ้า อัตรายายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี หดตัวลงในอัตราร้อยละ -4.49 เมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.64 ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากหมวดไฟฟ้า ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของสาขานี้ หดตัวร้อยละ -6.97 เป็นผลมาจากการใช้ปริมาณไฟฟ้าโดยรวมภายในจังหวัดลดลง โครงสร้างการผลิต สาขาการไฟฟ้า ก๊าซ และการประปาของจังหวัดสุโขทัยในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี กิจกรรมที่สำคัญของสาขานี้คือ หมวดการไฟฟ้าร้อยละ 75.84 ประกอบด้วย การผลิตพลังงานไฟฟ้า และการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42.80 และ 33.04 ตามลำดับ และหมวดประปา ประกอบด้วย ประปาส่วนภูมิภาค และประปาหมู่บ้าน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.43 และ 3.73 ตามลำดับ

ภาพที่ 5 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาไฟฟ้า ประปา และ โรงแยกก๊าซ

ภาพที่ 5.5 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาไฟฟ้า ประปา และ โรงแยกก๊าซ

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดในสาขาไฟฟ้า ประปา และ โรงแยกก๊าซ การจัดเก็บโดยวิธี ทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 368.12 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 15.88 ล้านบาท ทั้งนี้ในการจำแนกกิจกรรมการผลิตมีลักษณะที่ใกล้เคียงกันและมี 3 กิจกรรมการผลิตเช่นเดียวกัน ซึ่งแต่ละกิจกรรมการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีมูลค่าต่ำกว่าการจัดเก็บด้วยวิธี ทางอ้อม ดังนี้

5.1 การผลิตไฟฟ้า การเก็บและการจ่ายไฟฟ้า การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 279.19 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 21 ล้านบาท

5.2 การเก็บน้ำ การทำน้ำให้บริสุทธิ์และการจ่ายน้ำ การจัดเก็บโดยวิธีทางตรงมีมูลค่าการจัดเก็บรวม 88.93 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 4.93 ล้านบาท

5.3 โรงแยกก๊าซธรรมชาติ ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บทั้งวิธี ทางตรง และวิธีทางอ้อม

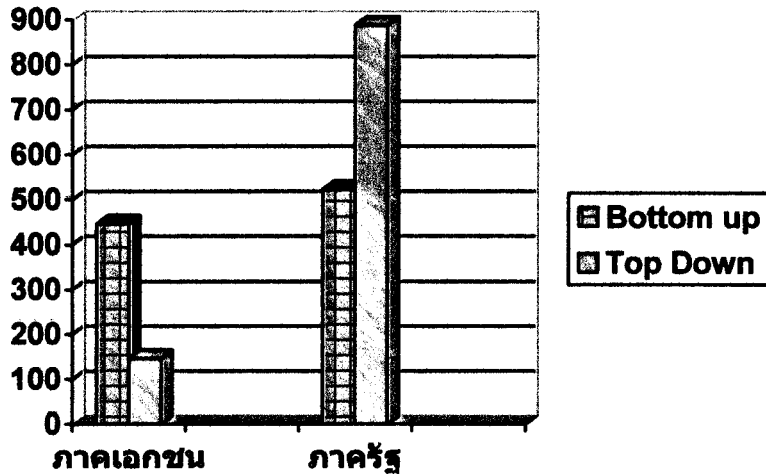
6. สาขาก่อสร้าง

ตารางที่ 5.11 มูลค่าเพิ่มสาขาก่อสร้าง วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราการขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	673.12	1071.82	969.43	100.00	100.00	100.00	59.23	-9.55
การก่อสร้างของภาคเอกชน	374.97	381.62	446.66	55.71	35.61	46.08	1.78	17.04
-การก่อสร้างที่เป็นอาคารโรงเรียน	339.00	341.35	376.12	50.36	31.85	38.80	0.69	10.19
- ที่อยู่อาศัย	237.24	243.55	259.42	35.25	22.72	26.76	2.66	6.51
- อาคารพาณิชย์	55.70	86.13	55.92	8.28	8.04	5.77	54.63	-35.07
- อาคารโรงงาน	44.63	9.28	38.25	6.63	0.87	3.95	-79.19	311.92
- อาคารเก็บสินค้า	0.00	1.39	21.09	0.00	0.13	2.18	0.00	1,416.05
- อื่น ๆ	1.41	0.97	1.42	0.21	0.09	0.15	-31.24	45.70
-การก่อสร้างที่ไม่ใช่อาคารโรงเรียน	10.14	10.39	21.08	1.51	0.97	2.17	2.47	102.71
- สะพาน	.07	0.00	0.00	0.01	0.00	0.00	-100	0.00
- อื่น ๆ	10.07	10.39	21.08	1.50	0.97	2.17	3.24	102.71
-สิ่งก่อสร้างอื่น ๆ	25.81	29.87	49.46	3.84	2.79	5.10	15.74	65.55
-การก่อสร้างศาสนสถาน	18.65	22.51	33.57	2.77	2.10	3.46	20.66	49.13
- การขุดบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ	7.15	7.36	15.89	1.06	0.69	1.64	2.92	115.75
การก่อสร้างของรัฐบาล	298.15	690.194	522.76	44.29	64.39	53.92	131.49	-24.26
- การก่อสร้างประเภทอาคาร	5038	78.52	24.21	7.49	7.33	2.50	55.84	-69.17
- การก่อสร้างที่ไม่ใช่อาคาร	247.77	611.67	498.55	36.81	57.07	51.43	146.87	-18.49

จากตารางที่ 5.11 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของสาขาก่อสร้างจังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 เท่ากับ 969.43 ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมา 102.39 ล้านบาท รายการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ การก่อสร้างภาคเอกชน โครงการการผลิตสาขาก่อสร้าง สัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ในปี 2548 ประกอบด้วยหมวดการก่อสร้างเอกชน ร้อยละ 46.08 ซึ่งประกอบด้วย ที่อยู่อาศัย อาคารโรงงาน อาคารเก็บสินค้า ร้อยละ 26.76 3.95 และ 2.18

ตามลำดับ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี การก่อสร้างโดยรวมหดตัว ร้อยละ 9.55 ในปีที่ผ่านมา เนื่องจากการก่อสร้างภาคของรัฐบาลซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของจังหวัด หดตัวลงร้อยละ 24.26

ภาพที่ 5.6 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาก่อสร้าง

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาก่อสร้าง โดยวิธีทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 969.43 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อมซึ่งมี จำนวน 1035 ล้านบาท จำแนกได้ดังนี้คือ

6.1. การก่อสร้างภาคเอกชน การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีมูลค่า 446.66 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อมซึ่งมี จำนวน 147 ล้านบาท

6.2 .การก่อสร้างภาครัฐ การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีมูลค่า 522.76 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม ซึ่งมีจำนวน 888 ล้านบาท

จากการวิเคราะห์พบว่า การจัดเก็บด้วยวิธีทางตรง มีการจำแนกรายละเอียดกิจกรรมของภาคเอกชน และภาครัฐเป็นไปตามมาตรฐานอุตสาหกรรม และมีการจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ สำหรับกิจกรรมทางด้านภาครัฐเป็นการจัดเก็บข้อมูลการเบิกจ่ายเงินของส่วนราชการที่เบิกเงินประเภทงบลงทุน ตรวจสอบได้จากข้อมูลการเบิกจ่ายเงินจากสำนักงานคลังจังหวัด สำหรับการจัดเก็บด้วยวิธีทางอ้อมเป็นวิธีการกระจายมูลค่าเพิ่มระดับประเทศลงสู่ระดับจังหวัด โดยใช้สัดส่วนเครื่องชี้วัดภาวะการผลิต

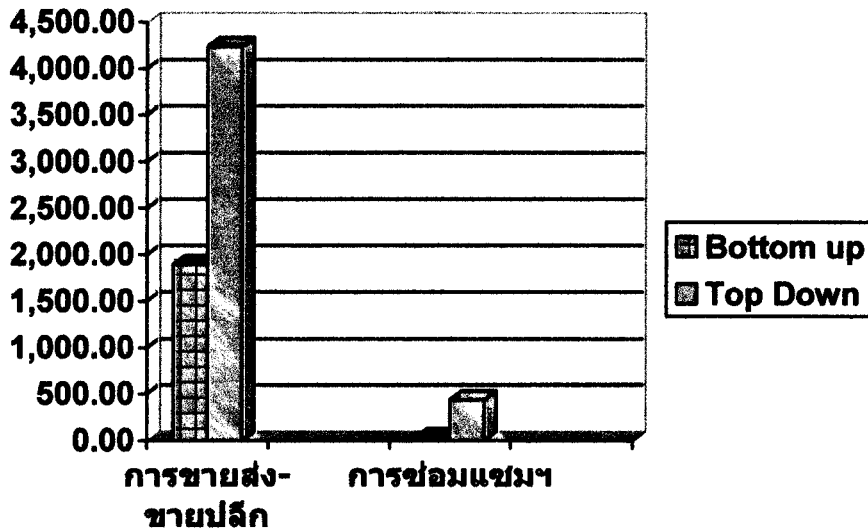
7. สาขาขนส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่	1,420.15	1,429.03	1,928.85	100.00	100.00	100.00	0.63	34.98
การขนส่ง	278.05	284.13	334.52	19.58	19.88	17.34	2.19	17.74
- การขนส่งและการค้าเพื่อนายหน้า เว้นยานยนต์และจักรยานยนต์	168.73	144.61	165.73	11.88	10.12	8.59	-14.30	14.61
- การขนส่งสินค้าที่ใช้ในครัวเรือน	31.98	58.28	69.27	2.25	4.08	3.59	82.26	18.84
- การขนส่งสินค้าชั้นกลางที่มีใช้ สินค้าทางการเกษตรและของที่ไม่ ใช้แล้ว	64.71	69.73	71.17	4.56	4.88	3.69	7.76	2.07
- การขนส่งเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องจักร	12.51	11.21	26.54	0.88	0.79	1.38	-10.33	136.56
- การขนส่งสินค้าหลายชนิด	0.10	0.27	1.79	0.01	0.02	0.09	156.66	545.11
การขายปลีก	1,089.37	1,121.47	1,558.59	76.71	78.48	80.80	2.95	38.98
- การขายปลีกยานยนต์	240.67	264.81	299.66	16.95	18.53	15.54	10.03	13.16
- การขายอะไหล่และชิ้นส่วนฯ	56.63	53.90	60.26	3.99	3.77	3.12	-4.82	11.79
- การขายจักรยานยนต์อะไหล่ฯ	131.97	138.00	107.35	9.29	9.66	5.57	4.57	-22.21
- การขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง	178.12	184.35	550.71	12.54	12.90	28.55	3.49	198.73
- การขายปลีกยกเว้นยานยนต์ และจักรยานยนต์	481.96	480.39	540.59	33.94	33.62	28.03	-0.33	12.53
การซ่อมแซม	52.72	23.43	35.73	3.71	1.64	1.85	-55.56	52.51
- การซ่อมแซมยานยนต์	49.51	20.46	29.48	3.49	1.43	1.53	-58.66	44.05
- การซ่อมแซมของใช้	3.21	2.96	6.24	0.23	0.21	0.32	-7.84	110.96

ตารางที่ 5.12 มูลค่าเพิ่มสาขาขนส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ฯ วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จากตารางที่ 5.12 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของสาขาการขนส่ง ขายปลีก ฯ จังหวัดสุโขทัยในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 1,928.85 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจำนวนจาก 1,429.03 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ 499.82 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 34.97 รายการที่มีมูลค่าเพิ่มลดลงที่สำคัญ ได้แก่ หมวดการขายส่ง ซึ่งประกอบด้วย การขายส่งและการค้าเพื่อนายหน้าฯ การขนส่งที่ใช้ในครัวเรือน การขนส่งสินค้าชั้นกลาง การขายส่งเครื่องจักร และการขายส่งสินค้าหลายชนิด โครงสร้างการผลิต สาขาการขนส่ง การขายปลีกฯ ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ประกอบด้วยหมวดการขายปลีกโดยมีสัดส่วนสูงที่สุด คือร้อยละ 80.80 โดยมีกิจกรรมที่สำคัญ

ได้แก่ การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ และการขายปลีกยานยนต์ หมวดการขายส่งมีสัดส่วนร้อยละ 17.34 โดยการขายส่งและการค้าเพื่อนายหน้าเว้นยานยนต์ และจักรยานยนต์ เป็นกิจกรรมที่สำคัญ ส่วนหมวดการซ่อมแซมฯ มีสัดส่วนเพียง ร้อยละ 1.85

ภาพที่ 5.7 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาขายส่ง ขายปลีกและการซ่อมแซมยานยนต์จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาขายส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน วิธีทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 1,928.85 ล้านบาท น้อยกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 2,745.15 ล้านบาท และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบจำนวนกิจกรรมการผลิตทั้งสองวิธีพบว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง ได้จำแนกกิจกรรมการผลิตออกเป็น 8 กิจกรรมการผลิต คือ

7.1 การขายส่งและการค้าเพื่อนายหน้าเว้น ยานยนต์และจักรยานยนต์ มีมูลค่าการจัดเก็บ 165.73 ล้านบาท

7.2 การขายส่งสินค้าที่ใช้ในครัวเรือน มีมูลค่าการจัดเก็บ 69.27 ล้านบาท

7.3 การขายส่งสินค้าชั้นกลางที่มีรหัสสินค้าทางการเกษตรและของที่ไม่ใช่แล้ว มูลค่าการจัดเก็บ 71.17 ล้านบาท

7.4 การขายส่งเครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องจักร มีมูลค่าการจัดเก็บ 26.54 ล้านบาท

7.5 การขายส่งสินค้าหลายชนิด มีมูลค่าการจัดเก็บ 1.79 ล้านบาท

7.6 การขายปลีกยานยนต์ มีมูลค่าการจัดเก็บ 299.66 ล้านบาท

7.7 การขายอะไหล่และชิ้นส่วนฯ มีมูลค่าการจัดเก็บ 60.26 ล้านบาท

7.8 การขายจักรยานยนต์อะไหล่ฯ มีมูลค่าการจัดเก็บ 107.35 ล้านบาท

7.9 การขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง มีมูลค่าการจัดเก็บ 550.7 ล้านบาท

7.10 การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์ มีมูลค่าการจัดเก็บ 540.59 ล้านบาท

ในขณะที่การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม จำแนกกิจกรรมการผลิตออกเป็น 2 กิจกรรมการผลิต คือ การค้าส่ง ค้าปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน

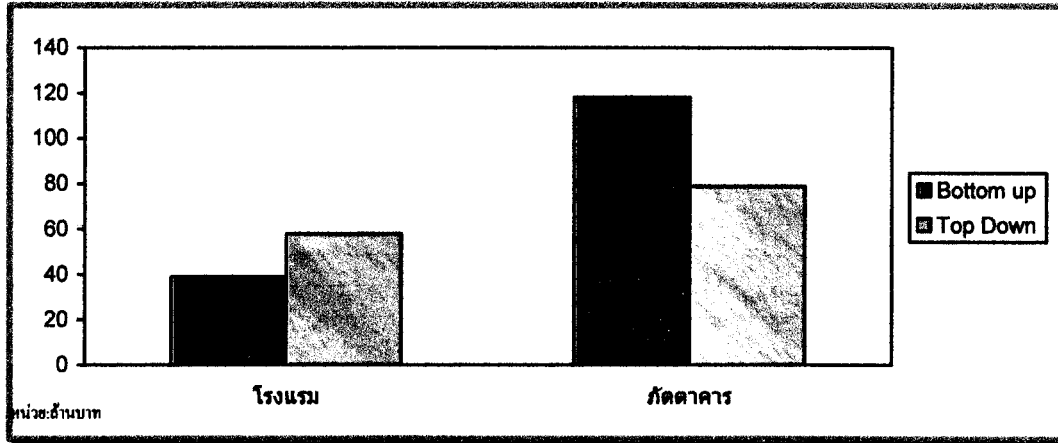
การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาขายส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ ฯ ใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน โดยวิธีทางตรง (Bottom up) มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 1,928.85 ล้านบาท และการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) มีมูลค่า 4,674 ล้านบาท ซึ่งการจัดเก็บแบบ ทางตรง(Bottom up) ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม (Top Down) จำนวน 2,745.15 ล้านบาท หรือต่ำกว่าร้อยละ 142.32

8. สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

ตารางที่ 5.13 มูลค่าเพิ่มสาขาโรงแรมและภัตตาคาร วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			ร้อยละ			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	103.15	135.76	157.13	100.00	100.00	100.00	31.61	15.74
หมวดโรงแรม ค่ายพัก และที่พักชั่วคราว	24.66	34.52	39.01	23.91	25.43	24.83	39.94	13.00
- โรงแรม	20.43	30.10	33.45	19.81	22.17	21.29	47.29	11.14
- สถานที่อยู่อาศัยอื่น ๆ	4.29	4.41	5.55	4.10	3.25	3.53	4.44	25.72
หมวดภัตตาคารร้านอาหารและบาร์	78.48	101.24	118.12	76.09	74.57	75.17	28.99	16.68
- ร้านอาหารและเครื่องดื่ม	62.52	71.98	80.82	60.62	53.02	51.44	15.12	12.28
- ร้านอาหารอื่น ๆ มิได้จัดไว้	15.95	29.25	37.30	15.47	21.55	23.74	83.33	27.51

จากตารางที่ 5.13 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาโรงแรมและภัตตาคาร จังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 157.13 ล้านบาท สูงขึ้นจาก 135.76 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ 21.37 ล้านบาท รายการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ หมวดโรงแรม ค่ายพัก และที่พักชั่วคราว และหมวดภัตตาคาร ร้านอาหาร และบาร์ โครงสร้างการผลิตสาขาโรงแรมและภัตตาคาร ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย หมวดภัตตาคารร้านอาหารและบาร์ ร้อยละ 75.17 โดยมีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ประกอบด้วย การขายอาหารและเครื่องดื่ม และการขายอาหารอื่น ๆ ที่มีได้จัดไว้ ร้อยละ 51.44 และ 23.74 ตามลำดับ ส่วนหมวดโรงแรมค่ายพักมีสัดส่วน ร้อยละ 24.83 ซึ่งประกอบด้วยรายการที่สำคัญคือ โรงแรมอัตราขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ขยายตัวในอัตราร้อยละ 21.29

ภาพที่ 5.8 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาโรงแรมและภัตตาคาร

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาโรงแรมและภัตตาคาร การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง สามารถจัดเก็บได้จำนวน 157.22 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 20.22 ล้านบาท จำแนกรายละเอียดตามรายการกิจกรรมการผลิตได้ดังนี้

8.1 โรงแรม (ค่ายพัก และที่พักชั่วคราว) วิธีทางตรง สามารถจัดเก็บได้รวม 39.01 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม จำนวน 18.99 ล้านบาท

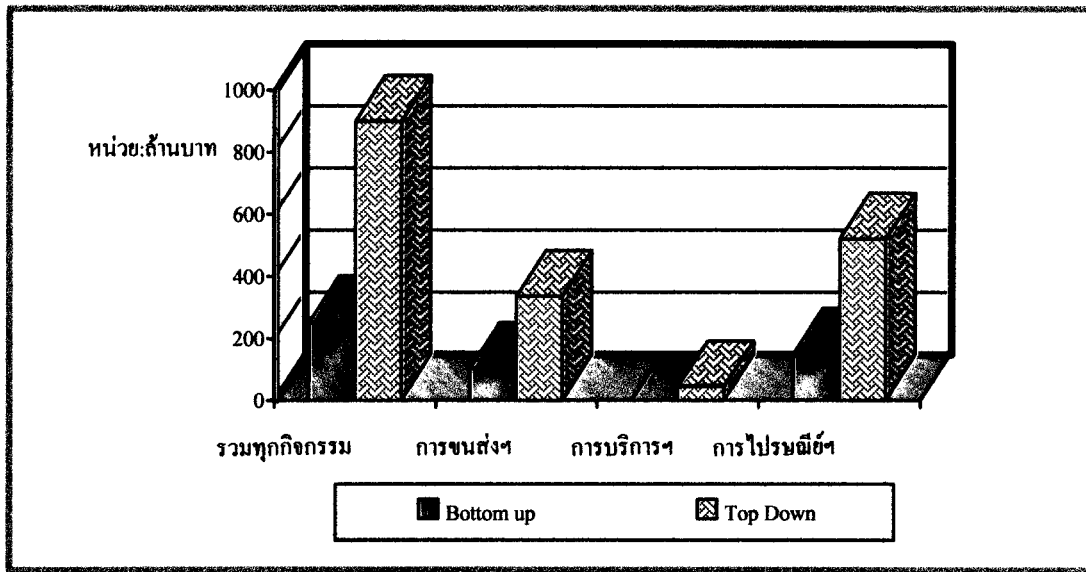
8.2 ภัตตาคาร บาร์ในตึกดับ คาเฟ่ ร้านอาหารและเครื่องดื่ม วิธีทางตรงจัดเก็บได้จำนวน 118.12 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม จำนวน 39.12 ล้านบาท

9. สาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม

ตารางที่ 5.14 มูลค่าเพิ่มสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี				100.0				
	274.34	279.10	255.67	0	100.00	100.00	1.73	-8.39
หมวด การขนส่งทางบก	123.32	126.24	103.11	44.95	45.23	40.33	2.36	-18.32
- การขนส่งทางรถไฟ	1.58	2.53	2.50	0.58	0.91	0.98	59.21	-0.93
- การขนส่งทางบกอื่น ๆ	121.73	123.71	100.60	44.37	44.32	39.35	1.62	-18.67
- การขนส่งทางอากาศ	2.62	2.55	3.24	0.96	0.91	1.27	-2.65	27.08
หมวด บริการที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่ง	4.08	1.98	0.37	1.49	0.71	0.15	-51.39	-81.03
หมวด การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม	144.31	148.32	148.93	52.60	53.14	58.25	2.78	0.41
- การไปรษณีย์	23.34	32.06	31.74	8.51	11.49	12.42	37.37	-1.00
- การโทรคมนาคม	120.97	116.25	117.18	44.09	41.65	45.83	-3.90	0.80

จากตารางที่ 5.14 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม จังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 255.67 ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมา 23.43 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 9.16 รายการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นไปมีเพียงเล็กน้อยมาจากการโทรคมนาคม และ โครงสร้างการผลิตสาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วยหมวดการไปรษณีย์และการโทรคมนาคมร้อยละ 58.25 หมวดการขนส่งทางบกฯ ร้อยละ 40.33 และหมวดบริการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งร้อยละ 0.15

ภาพที่ 5.9 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีมูลค่ารวม 255.67 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม 643.33 ล้านบาท สามารถจำแนกเป็นรายการกิจกรรมการผลิตได้ดังนี้

9.1 การขนส่งทางบกและการขนส่งทางท่ออเนียง การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง สามารถจัดเก็บได้ 103.11 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 231.89 ล้านบาท

9.2 บริการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งและบริการด้านการท่องเที่ยว การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง สามารถจัดเก็บได้ 0.37 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม 43.63 ล้านบาท

9.3 การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง สามารถจัดเก็บได้จำนวน 148.93 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 371.07 ล้านบาท

สรุปได้ว่าการจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคมนั้น การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง ในทุกกิจกรรมการผลิตมีมูลค่าต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม

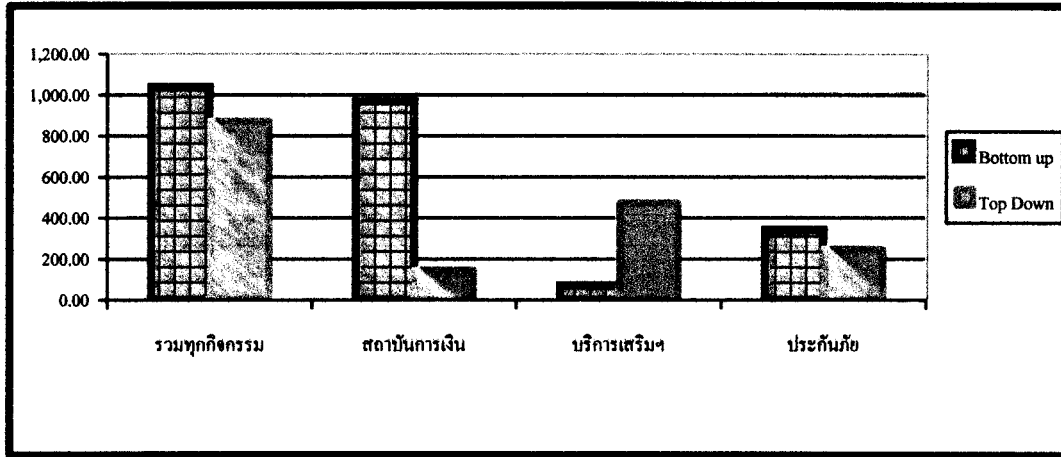

10. สาขาตัวกลางทางการเงิน

ตารางที่ 5.15 มูลค่าเพิ่มสาขาตัวกลางทางการเงิน วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	781.78	1,076.02	1,384.02	100.00	100.00	100.00	37.64	28.62
ตัวกลางทางการเงิน	595.35	632.31	1,040.31	76.15	77.33	75.17	39.80	24.99
สถาบันการเงิน (ธนาคาร)	540.41	763.28	967.72	69.13	70.94	69.92	41.24	26.78
- ธนาคารพาณิชย์	220.56	284.48	373.34	28.21	26.44	26.98	28.98	31.23
- ธนาคารออมสิน	38.41	83.90	115.73	4.91	7.80	8.36	118.42	37.92
- ธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ	93.73	200.90	262.09	11.99	18.67	18.94	114.33	30.46
- สหกรณ์การเกษตร	24.81	30.30	33.24	3.17	2.82	2.40	22.15	9.70
- สหกรณ์ออมทรัพย์	162.83	163.67	183.29	20.83	15.21	13.24	0.49	11.99
ตัวกลางทางการเงินอื่น ๆ	54.93	69.02	72.58	7.03	6.41	5.24	25.64	5.16
- การบริการด้านการเงินฯ	4.05	7.63	8.43	0.52	0.71	0.61	88.20	10.46
- การให้สินเชื่อประเภทอื่น	49.65	56.31	62.07	6.35	5.23	4.48	13.41	10.22
- ตัวกลางทางการเงินอื่นซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1.22	5.07	2.08	0.16	0.47	0.15	314.76	-58.95
ประกันภัยและกองทุนบำเหน็จฯ	186.43	243.71	343.71	23.85	22.65	24.83	30.73	41.03
- การประกันชีวิต	182.00	227.37	318.42	23.28	21.13	23.01	24.93	40.04
- การประกันภัยวินาศภัย	4.42	16.33	25.28	0.57	1.52	1.83	269.06	54.79

จากตารางที่ 5.15 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาตัวกลางทางการเงินของจังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 1,040.31 ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 208 ล้านบาท กิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ หมวดประกันภัยและสถาบันการเงินต่าง ๆ โครงสร้างการผลิต สัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาตัวกลางทางการเงินจังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 หมวด ประกันภัยและกองทุนบำเหน็จ บำนาญ มีสัดส่วนร้อยละ 41.03 ซึ่งมาจากรายการหลัก คือ ประกันชีวิต และหมวดสถาบันการเงิน (ธนาคาร) มี สัดส่วนร้อยละ 26.78

ภาพที่ 5.10 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาตัวกลางทางการเงิน

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาตัวกลางทางการเงิน โดยวิธีทางตรง สามารถจัดเก็บได้มูลค่ารวม 872 ล้านบาท น้อยกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 442.40 ล้านบาท และการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำแนกการเก็บมูลค่าเป็นหมวดย่อย 3 หมวดคือ 1) ตัวกลางทางการเงิน ยกเว้นการประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ 2) การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญ ยกเว้นการประกันสังคม 3) บริการเสริมสถาบันการเงิน สำหรับการจัดเก็บวิธีทางตรง นั้นจำแนกออกเป็นหมู่ใหญ่ จากนั้นก็จำแนกออกเป็นรายการกิจกรรม ดังรายละเอียดรายการกิจกรรมการผลิตดังนี้

10.1 สถาบันการเงิน (ธนาคาร) การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง สามารถจัดเก็บได้รวม 1,384.02 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 872 ล้านบาท และการจัดเก็บวิธีทางตรง ได้จำแนกออกเป็นรายการกิจกรรมการผลิตดังนี้

- 10.1.1 ธนาคารพาณิชย์ มีมูลค่าการจัดเก็บ 373.34 ล้านบาท
- 10.1.2 ธนาคารออมสิน มีมูลค่าการจัดเก็บ 115.73 ล้านบาท
- 10.1.3 ธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ มีมูลค่าการจัดเก็บ 262.09 ล้านบาท
- 10.1.4 สหกรณ์การเกษตร มีมูลค่าการจัดเก็บ 33.24 ล้านบาท
- 10.1.5 สหกรณ์ออมทรัพย์ มีมูลค่าการจัดเก็บ 183.29 ล้านบาท

10.2 ตัวกลางทางการเงินอื่นๆ การจัดเก็บโดยวิธีทางตรงสามารถจัดเก็บได้รวม 72.58 ล้านบาท สำหรับการจัดเก็บวิธีทางอ้อม มูลค่าในการจัดเก็บ 146 ล้านบาท

10.3 การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จบำนาญยกเว้นการประกันสังคมภาคบังคับ การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง สามารถจัดเก็บได้รวม 343.71 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 93.71 ล้านบาท

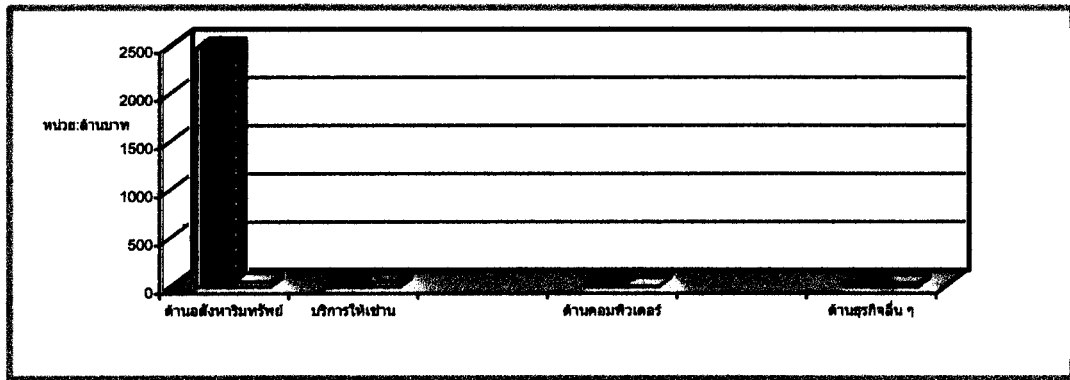
10.4 การบริการเสริมสถาบันการเงิน การจัดเก็บวิธีทางตรง มีมูลค่า 72.58 ล้านบาท สำหรับการจัดเก็บโดยวิธีอ้อม จำนวน 476 ล้านบาท

11. สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการธุรกิจ

ตารางที่ 5.16 มูลค่าเพิ่มสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการธุรกิจ วิธีทางตรง

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	2,532.54	2,927.94	2,747.21	100.00	100.00	100.00	15.61	-6.17
- บริการด้านอสังหาริมทรัพย์	2,483.09	2,876.86	2,696.50	98.05	98.26	98.15	15.86	-6.27
- บริการให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์	5.33	5.09	4.85	0.21	0.17	0.18	-4.60	-4.60
- กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์	10.63	10.60	10.95	0.42	0.36	0.40	-0.32	3.26
- บริการด้านธุรกิจอื่น	33.46	35.38	34.90	1.32	1.21	1.27	22.05	-12.33

จากตารางที่ 5.16 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจของจังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 2,747.21 ล้านบาท จากปีที่ผ่านมา 180.73 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 657 กิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ได้แก่ กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์ ซึ่งเพิ่มขึ้นเพียง 0.35 ล้านบาท โครงการสร้างการผลิต สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ฯ ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วยบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ร้อยละ 98.15 ได้แก่บริการด้านธุรกิจอื่น กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์ และบริการให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ฯ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 1.27 0.40 และ 0.18 ตามลำดับ

ภาพที่ 5.11 เปรียบเทียบมูลค่ากิจกรรมการผลิตสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการธุรกิจ วิธีทางตรง สามารถจัดเก็บมูลค่ารวมได้ 2,747.21 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 1,704.21 ล้านบาท ทั้งนี้ การจัดเก็บวิธีทางตรงในกิจกรรมด้านอสังหาริมทรัพย์ สามารถจัดเก็บมูลค่ารวมได้ 2,696.50 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 2,646.50 ล้านบาท การผลิตการให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์โดยไม่มีผู้ควบคุมการให้เช่าของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือนที่อยู่อาศัย มีมูลค่าการจัดเก็บจำนวน 4.85 ล้านบาท น้อยกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 958.15 ล้านบาทและกิจกรรมบริการด้านธุรกิจอื่นมีมูลค่าการจัดเก็บจำนวน 34.90 ล้านบาท

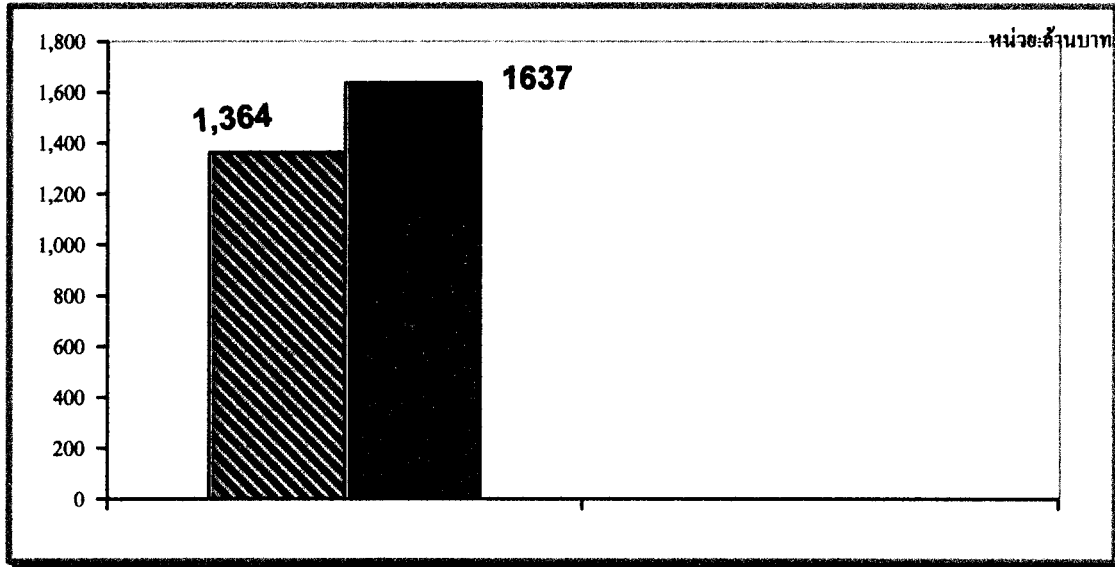
สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 4.90 ล้านบาท สำหรับการจัดเก็บวิธีทางตรง ในด้านคอมพิวเตอร์ สามารถจัดเก็บมูลค่ารวมได้ 10.95 ล้านบาท สำหรับการจัดเก็บวิธีทางอ้อม ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บ

12. สาขาบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการ ประกันสังคมภาคบังคับ

ตารางที่ 5.17 มูลค่าเพิ่มสาขาบริหารราชการแผ่นดินฯ วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	1,043.45	1,154.58	1,363.86	100.00	100.00	100.00	10.65	18.13
การบริหารราชการส่วนกลาง ฯ	206.01	229.35	341.24	19.74	19.86	25.02	11.33	48.79
การบริหารราชการส่วนภูมิภาค	262.81	267.61	275.03	25.19	23.18	20.17	1.82	2.78
การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น	201.81	231.82	268.55	19.34	20.08	19.69	14.87	15.84
การบริหารราชการทหาร	10.64	14.92	18.12	1.02	1.29	1.33	40.14	21.44
การบริหารราชการตำรวจ	294.20	339.23	375.17	28.20	29.38	27.51	15.31	10.59
ข้าราชการอัยการและศาล	27.42	26.77	32.95	2.63	2.32	2.42	-2.37	23.08
การประกันสังคมภาคบังคับ	3.37	3.88	4.16	0.32	0.34	0.31	15.13	7.24
หน่วยงานอิสระอื่น	24.73	28.33	33.53	3.56	3.35	0.35	14.55	18.35

จากตารางที่ 5.17 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และ การประกันสังคมภาคบังคับ จังหวัดสุโขทัย ปี 2548 มีค่าเท่ากับ 1363.86 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 209.28 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.12 รายการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารราชการส่วนกลาง ข้าราชการอัยการและศาล การบริหารราชการทหาร หน่วยงานอิสระอื่น การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น การบริหารราชการตำรวจ ฯ โครงสร้างการผลิต สาขาการบริหารราชการตำรวจ ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของจังหวัดสุโขทัย สัดส่วนที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารราชการตำรวจ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 27.51 รองลงมาได้แก่การบริหารราชการส่วนกลาง การบริหารราชการส่วนภูมิภาค การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ข้าราชการอัยการและศาล การบริหารราชการทหาร หน่วยงานอิสระอื่น และ การประกันสังคมภาคบังคับ ร้อยละ 25.02 20.17 19.69 2.42 1.33 0.35 และ 0.31 ตามลำดับ

ภาพที่ 5. 12 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ รวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ โดยวิธีทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 1363.86 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 273.14 ล้านบาท และกิจกรรมการผลิตวิธีทางอ้อมมีเพียงกิจกรรมเดียว สำหรับวิธีทางตรง มีกิจกรรมการผลิตจำนวน 8 กิจกรรม ดังนี้

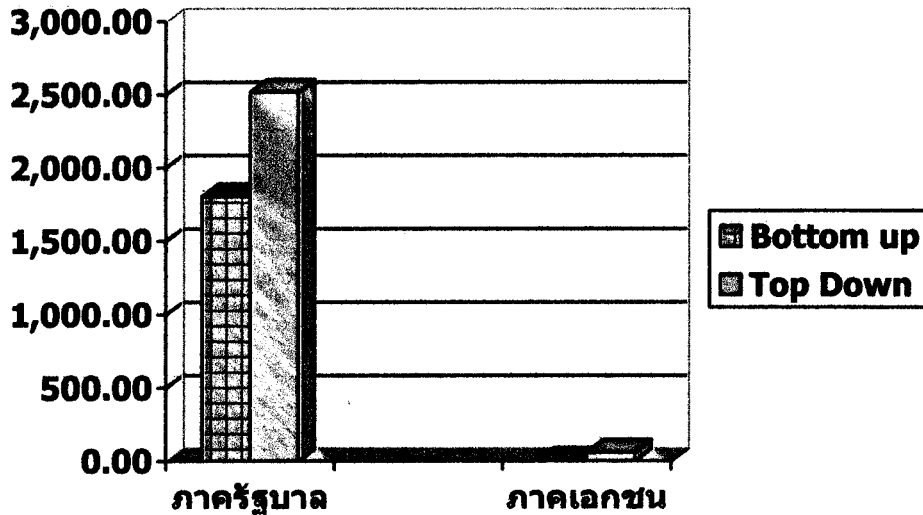
- 12.1 การบริหารราชการส่วนกลาง มีมูลค่าการจัดเก็บ 341.24 ล้านบาท
- 12.2 การบริหารราชการส่วนภูมิภาค มีมูลค่าการจัดเก็บ 275.03 ล้านบาท
- 12.3 การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น มีมูลค่าการจัดเก็บ 268.55 ล้านบาท
- 12.4 การบริหารราชการทหาร มีมูลค่าการจัดเก็บ 18.12 ล้านบาท
- 12.5 การบริหารราชการตำรวจ มีมูลค่าการจัดเก็บ 375.17 ล้านบาท
- 12.6 ข้าราชการอัยการและศาล มีมูลค่าการจัดเก็บ 32.95 ล้านบาท
- 12.7 การประกันสังคมภาคบังคับ มีมูลค่าการจัดเก็บ 4.16 ล้านบาท
- 12.8 หน่วยงานอิสระอื่น มีมูลค่าการจัดเก็บ 33.53 ล้านบาท

13. สาขาการศึกษา

ตารางที่ 5.18 มูลค่าเพิ่มสาขาการศึกษา วิธีทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตรายายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	1,547.47	1,652.94	1,813.10	100.00	100.00	100.00	6.82	9.69
ภาครัฐบาล	1,541.28	1,646.31	1,804.95	99.60	99.56	99.46	6.81	9.64
- โรงเรียนอนุบาล	11.20	11.35	12.64	0.72	0.75	0.81	1.34	11.37
- การศึกษาระดับประถมศึกษา	970.39	937.88	963.60	62.71	62.33	61.94	-3.35	2.74
- การศึกษาระดับมัธยมศึกษา สามัญ	427.09	411.73	422.78	27.60	27.36	27.17	-3.60	2.67
-การศึกษาระดับมัธยมศึกษาอาชีวฯ	13.06	14.27	15.11	0.84	0.95	0.97	9.25	5.89
- การศึกษาระดับอุดมศึกษา	97.90	103.53	113.68	6.33	6.88	7.31	5.75	9.81
- การศึกษาผู้ใหญ่-การศึกษาอื่น ๆ	20.75	18.46	18.65	1.40	1.02	1.26	-11.03	0.19
ภาคเอกชน	6.18	6.63	8.14	0.40	0.40	0.54	7.16	22.89
- โรงเรียนอนุบาล	2.43	2.77	4.89	0.16	0.18	0.31	13.85	76.25
- โรงเรียนประถมศึกษา	1.95	1.83	1.96	0.13	0.12	0.13	-5.96	6.89
- ระดับมัธยมศึกษาสามัญ	1.31	1.31	1.33	0.08	0.09	0.09	0.47	1.56
- โรงเรียนพาณิชยการ	0.09	0.08	0.09	0.01	0.01	0.01	-10.39	14.49
- สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่มีได้ จัดประเภทไว้ที่อื่น	0.39	0.66	0.18	0.03	0.04	0.01	69.40	-72.35

จากตารางที่ 5.18 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของสาขาการศึกษาจังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 1,813.10 ล้านบาท สูงขึ้นจาก 1,652.94 ล้านบาท ในปีที่ผ่านมาเท่ากับ 160.16 ล้านบาท หรือสูงขึ้นร้อยละ 9.68 รายการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นที่สำคัญ ได้แก่ การศึกษาภาคเอกชน (โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนพาณิชยการ โรงเรียนประถมศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาสามัญ) และการศึกษาภาครัฐบาล (โรงเรียนอนุบาล ระดับอุดมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาสายอาชีวฯ โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ การศึกษาขั้นพื้นฐานตั้งแต่อนุบาลถึงมัธยมศึกษาที่ไม่สามารถแยกระดับได้) โครงสร้างการผลิต สาขาการศึกษา ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัยประกอบด้วยการศึกษาภาครัฐบาล ร้อยละ 99.46 โดยมีกิจกรรมที่สำคัญคือ โรงเรียนประถมศึกษาสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 61.94 รองลงมาคือการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาสายสามัญ ระดับอุดมศึกษา และการศึกษาผู้ใหญ่-การศึกษาอื่น ๆ มีสัดส่วนร้อยละ 27.17, 7.31 และ 1.26 ตามลำดับ การศึกษาภาคเอกชน มีสัดส่วน ร้อยละ 0.54 ซึ่งมาจากรายการหลัก คือ โรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาสามัญสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่มีได้จัดประเภทไว้ที่อื่น และ โรงเรียนพาณิชยการ

ภาพที่ 5.13 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาการศึกษา

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาการศึกษา โดยวิธีทางตรง มีมูลค่าในการจัดเก็บรวม 1,813.10 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 767.90 ล้านบาท การจำแนกรายการจำแนกออกเป็นหมวดย่อย คือ การศึกษาของเอกชน และ การศึกษาของรัฐบาล โดยการจัดเก็บมูลค่าทั้งวิธีทางตรงและวิธีทางอ้อม จำแนกเหมือนกัน แต่ในวิธีทางตรง ได้ดังนี้

13.1 การศึกษาภาครัฐบาล การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 1,804.95 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 714.05 ล้านบาท และรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมที่จัดเก็บวิธีทางตรง มีดังนี้

13.1.1 โรงเรียนอนุบาลมีมูลค่าการจัดเก็บ 12.64 ล้านบาท

13.1.2 การศึกษาระดับประถมศึกษาของรัฐบาล มีมูลค่า 963.60 ล้านบาท

1.3.1.3 การศึกษาระดับมัธยมสาย สามัญมีมูลค่า 422.78 ล้านบาท

1.3.1.4 โรงเรียนอาชีวศึกษาอื่น มีมูลค่าการจัดเก็บ 15.11 ล้านบาท

13.1.5 การศึกษาระดับอุดมศึกษา มีมูลค่าการจัดเก็บ 113.68 ล้านบาท

1.3.1.6 การศึกษาผู้ใหญ่-การศึกษาอื่น ๆ มีมูลค่าการจัดเก็บ 18.65 ล้านบาท

13.2 การศึกษาภาคเอกชน การจัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บรวม 8.14 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 53.86 ล้านบาท และรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมที่จัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีดังนี้

13.2.1 โรงเรียนอนุบาล มีมูลค่าการจัดเก็บ 4.89 ล้านบาท

1.3.2.2 โรงเรียนประถมศึกษา มีมูลค่าการจัดเก็บ 1.96 ล้านบาท

13.2.2 ระดับมัธยมศึกษาสามัญมีมูลค่าการจัดเก็บ 1.33 ล้านบาท

13.2.3 โรงเรียนพณิชยการ มีมูลค่าการจัดเก็บ 0.09 ล้านบาท

1.3.2.4 สถาบันการศึกษาอื่น ๆ มีมูลค่าการจัดเก็บ 0.18 ล้านบาท

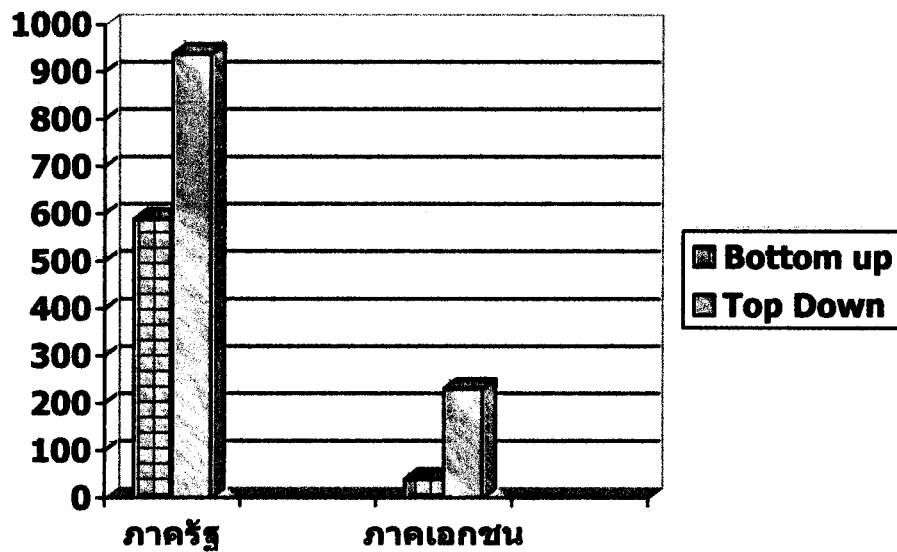
14. สาขาบริการด้านสุขภาพ และสังคม

ตารางที่ 5.19 มูลค่าเพิ่มสาขาบริการด้านสุขภาพและสังคม ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	532.51	550.10	628.83	100.00	100.00	100.00	3.30	14.31
หมวดบริการสุขภาพ	532.35	549.74	628.54	99.97	99.93	99.95	3.27	14.33
ภาครัฐบาล	485.42	499.94	588.92	91.16	90.88	93.65	2.99	17.80
- โรงพยาบาลทั่วไป (รัฐบาล)	417.51	426.64	506.15	78.41	77.56	80.49	2.19	18.64
- บริการด้านสุขภาพอื่น (รัฐบาล)	67.90	73.29	82.77	12.75	13.32	13.16	7.94	12.93
ภาคเอกชน	47.09	50.16	39.90	8.84	9.12	6.35	6.53	-20.46
- โรงพยาบาลทั่วไป (เอกชน)	33.51	33.52	24.26	6.29	6.09	3.86	2.03	15.86
- การบริการด้าน-ทันตกรรม (เอกชน)	10.50	12.74	9.74	1.97	2.32	1.55	21.27	-23.53
บริการด้านสุขภาพอื่น (เอกชน)	2.91	3.53	5.61	0.55	0.64	0.89	21.20	58.91
หมวดบริการรักษาสัตว์ (เอกชน)	0.15	0.36	0.28	0.03	0.07	0.05	138.98	-21.66

จากตารางที่ 5.19 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของสาขาบริการด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์ จังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีมูลค่า 628.83 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 78.73 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 14.31 กิจกรรมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นไปที่สำคัญ ได้แก่ หมวดบริการสุขภาพ ประกอบด้วย บริการสุขภาพอื่น ด้านเอกชน เพิ่มขึ้นร้อยละ 58.91 และโรงพยาบาลทั่วไปของรัฐบาล โรงพยาบาลทั่วไปของเอกชน บริการด้านสุขภาพอื่น (รัฐบาล) โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.64 15.86 และ 12.93 ตามลำดับ สำหรับโครงสร้างการผลิต สาขาบริการด้านสุขภาพฯ ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย การบริการด้านสุขภาพ ร้อยละ 99.95 โดยมีรายการหลักที่สำคัญ ได้แก่ โรงพยาบาลทั่วไปของรัฐบาล ร้อยละ 80.49 บริการสุขภาพอื่น ๆ ของรัฐบาล ร้อยละ 13.16 โรงพยาบาลทั่วไป (เอกชน) ร้อยละ 3.86 การบริการด้าน-ทันตกรรม ร้อยละ 1.55 และบริการสุขภาพอื่น ๆ ของเอกชน ร้อยละ 0.89 และหมวดบริการรักษาสัตว์ร้อยละ 0.05

ภาพที่ 5.14 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาบริการด้านสุขภาพ และสังคม

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาบริการด้านสุขภาพและสังคม โดยวิธีทางตรง มูลค่าการจัดเก็บได้รวม 588.92 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อมจำนวน 349.08 ล้านบาท การจำแนกรายการจำแนกออกเป็นรายหมวดย่อยเป็น 2 ประเภท คือ การบริการสุขภาพ และบริการสังคมสงเคราะห์ของเอกชน การบริการสุขภาพของรัฐบาล และบริการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งการจัดเก็บ ทั้ง 2 แบบจำแนกไว้เหมือนกัน แต่วิธีทางตรง ได้จำแนกเป็นหมู่ใหญ่พร้อมทั้งจำแนกเป็นรายกิจกรรมการผลิตด้วยซึ่ง สามารถจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้

14.1 บริการด้านสุขภาพและสังคมภาครัฐ การจัดเก็บวิธีทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บ 588.92 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 349.08 ล้านบาท และกิจกรรมการผลิตด้านบริการด้านสุขภาพและสังคมภาครัฐทางตรง มีดังนี้

14.1.1 โรงพยาบาลทั่วไป มีมูลค่าการจัดเก็บ 506.15 ล้านบาท

14.1.2 บริการด้านสุขภาพอื่น มีมูลค่าการจัดเก็บ 82.77 ล้านบาท

14.2 บริการด้านสุขภาพและสังคมภาคเอกชน การจัดเก็บวิธีทางตรง มีมูลค่าการจัดเก็บ 39.90 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 191.10 ล้านบาท และกิจกรรมการผลิตด้านบริการด้านสุขภาพและสังคมภาคเอกชนทางตรงมีดังนี้

14.2.1 โรงพยาบาลทั่วไป มีมูลค่าการจัดเก็บ 24.26 ล้านบาท

14.2.2 การบริการด้าน-ทันตกรรม มีมูลค่าการจัดเก็บ 9.74 ล้านบาท

14.2.3 บริการด้านสุขภาพอื่น มีมูลค่าการจัดเก็บ 5.61 ล้านบาท

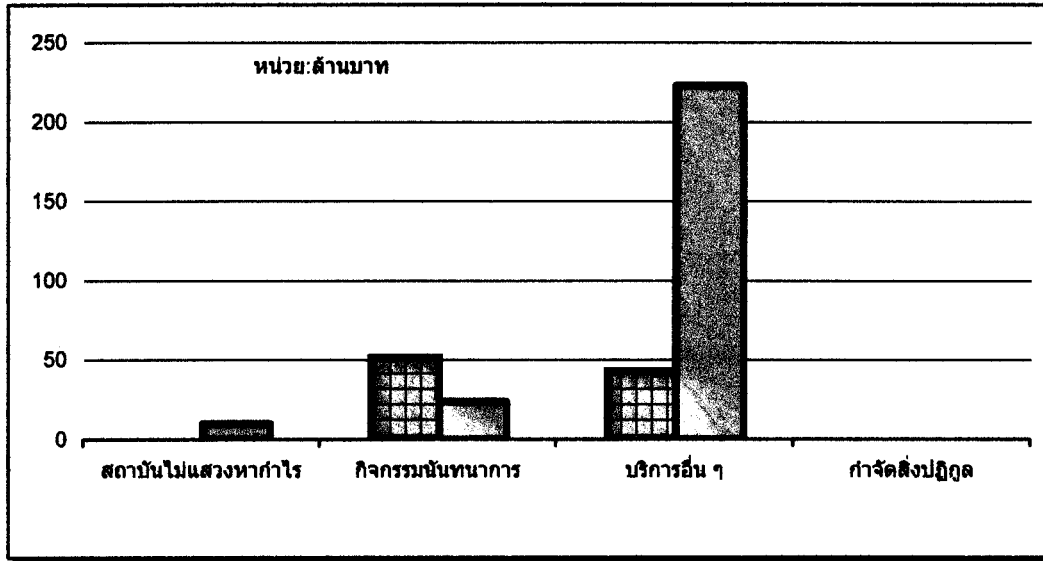
14.3 หมวดบริการรักษาสัตว์ มีมูลค่าการจัดเก็บเอกชน ร้อยละ 0.28 ล้านบาท

15. สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคล

ตารางที่ 5.20 มูลค่าเพิ่มสาขาการให้บริการด้านชุมชนสังคมและบริการส่วนบุคคล ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตราขยายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	118.73	122.08	114.35	100.00	100.00	100.00	2.82	-6.33
หมวดการค้าปลีกปลีก	0.01	0.01	0.01	12.01	15.51	17.43	32.84	5.25
หมวดกิจกรรมนันทนาการ ฯ	51.38	52.70	51.43	43.28	43.17	44.98	2.56	-2.40
- การฉายภาพยนตร์	0.05	0.03	0.11	0.04	0.03	0.10	-30.45	216.91
- การแสดงละคร ฯ	25.14	19.70	10.94	21.18	16.14	9.57	-21.64	-44.44
- ห้องสมุด ฯ	0.08	0.08	0.10	0.07	0.07	0.09	0.00	32.11
- พิพิธภัณฑ์ ฯ	5.05	5.18	5.33	4.25	4.25	4.66	2.73	2.79
- บริการกีฬา	1.99	1.81	2.11	1.68	1.49	1.85	-8.75	16.42
- สลากกินแบ่งรัฐบาล	19.06	25.87	32.81	16.05	21.19	28.69	35.72	26.85
หมวดบริการอื่น ๆ	53.09	50.44	42.98	44.71	41.32	37.59	-4.99	-14.78
- บริการซักรีด	9.01	9.17	6.97	7.6	7.52	6.1	1.72	-23.93
- ร้านแต่งผม	42.42	39.40	33.93	35.73	32.28	29.67	-7.13	-13.89
- บริการเกี่ยวกับงานศพ	0.83	1.07	1.38	0.7	0.88	1.21	29.35	27.95
- บริการนวดแผนโบราณ	0.80	0.78	0.69	0.68	0.64	0.61	-3.31	-11.06

จากตารางที่ 5.20 มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี ของสาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม ฯ จังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 114.35 ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมา 7.83 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 6.84 รายการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น ที่สำคัญ ได้แก่ หมวดกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งประกอบด้วยรายการที่สำคัญ คือ การฉายภาพยนตร์ ห้องสมุด สลากกินแบ่งรัฐบาล และ บริการเกี่ยวกับศพ โครงสร้างการผลิต สาขาการให้บริการด้านชุมชน ฯ ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย โดยมีกิจกรรมหลักที่สำคัญ ได้แก่ หมวดกิจกรรมนันทนาการ ฯ มีกิจกรรมสลากกินแบ่งรัฐบาล ร้อยละ 28.69 การแสดงละคร พิพิธภัณฑ์ บริการกีฬา การฉายภาพยนตร์ และห้องสมุด ร้อยละ 9.57 4.66 1.85 0.10 และ 0.09 รองลงมาได้แก่ หมวดบริการอื่น ๆ ร้อยละ 37.59 ซึ่งรายการหลักที่สำคัญ คือ ร้านแต่งผม ร้อยละ 29.67 รองลงมา บริการซักรีด บริการเกี่ยวกับงานศพ และ บริการนวดแผนโบราณ ร้อยละ 6.1 1.21 และ 0.61 สำหรับ อัตราขยายตัวของมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีหดตัวลงในอัตราร้อยละ 6.33 เนื่องจากหมวดกิจกรรมนันทนาการ ฯ และหมวดด้านการบริการอื่น ๆ หดตัวลงซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของสาขาหดตัวคือ การแสดงละคร ร้อยละ 44.44 บริการซักรีด ร้านแต่งผม และบริการนวดแผนโบราณ ร้อยละ 23.93 13.89 และ 11.06 ตามลำดับ

ภาพที่ 5.15 เปรียบเทียบมูลค่าเพิ่มสาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคล

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม และบริการส่วนบุคคล โดยวิธีทางตรง มีมูลค่ารวม 114.35 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 142.65 ล้านบาท ซึ่งมีรายละเอียดรายกิจกรรมการผลิตดังนี้

15.1 องค์การธุรกิจ องค์การนายจ้างและองค์กรทางวิชาชีพ (สถาบันไม่แสวงหากำไร) การจัดเก็บวิธีทางตรง ไม่มีมูลค่าการจัดเก็บ สำหรับการจัดเก็บวิธีทางอ้อม มีมูลค่า 10.00 ล้านบาท

15.2 กิจกรรมการกีฬาและนันทนาการอื่นๆ การจัดเก็บวิธีทางตรงมีมูลค่ารวม 51.63 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 27.63 ล้านบาท และการจัดเก็บวิธีทางตรง มีรายละเอียดกิจกรรมดังนี้

15.2.1 การฉายภาพยนตร์ มีมูลค่าการจัดเก็บ 0.11 ล้านบาท

15.2.2. การแสดงละครฯ มีมูลค่าการจัดเก็บ 10.94 ล้านบาท

15.2.3 ห้องสมุด มีมูลค่าการจัดเก็บ 0.10 ล้านบาท

15.2.4 พิพิธภัณฑ์ มีมูลค่าการจัดเก็บ 5.33 ล้านบาท

15.2.3 กิจกรรมการกีฬาอื่นๆ มีมูลค่าการจัดเก็บ 2.11 ล้านบาท

15.2. สลากกินแบ่งรัฐบาล มีมูลค่าการจัดเก็บ 32.81 ล้านบาท

15.3 กิจกรรมด้านการบริการอื่นๆ การจัดเก็บวิธีทางตรง มูลค่าการจัดเก็บรวม 42.98 ล้านบาท ต่ำกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 180.02 ล้านบาท และการจัดเก็บวิธีทางตรง มีรายละเอียดกิจกรรมดังนี้

15.3.1 บริการซักรีด มีมูลค่าการจัดเก็บ 6.97 ล้านบาท

15.3.2 ร้านแต่งผม มีมูลค่าการจัดเก็บ 33.93 ล้านบาท

15.3.3 บริการเกี่ยวกับงานศพ มีมูลค่าการจัดเก็บ 33.93 ล้านบาท

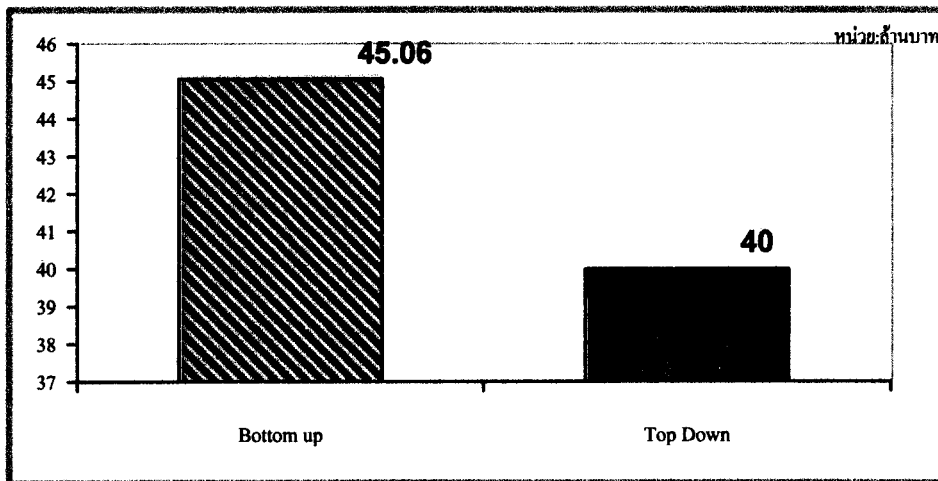
15.3.4 ร้านแต่งผม มีมูลค่าการจัดเก็บ 33.93 ล้านบาท

16. สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

ตารางที่ 5.21 มูลค่าเพิ่มสาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล วิธี ทางตรง ณ ราคาประจำปี

จังหวัดสุโขทัย	มูลค่าเพิ่ม (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ)			อัตรารายจ่ายตัว (ร้อยละ)	
	2546	2547	2548	2546	2547	2548	2547	2548
มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี	51.60	33.39	45.06	100.00	100.00	100.00	-35.29	34.96
ถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	51.60	33.39	45.06	100.00	100.00	100.00	-35.29	34.96

มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี สาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล จังหวัดสุโขทัย ในปี 2548 มีค่าเท่ากับ 45.06 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา 11.67 ล้านบาท อัตรารายจ่ายตัว คิดเป็นร้อยละ 34.96 โครงสร้างการผลิต สาขาถูกจ้างในครัวเรือน ในปี 2548 พิจารณาจากสัดส่วนมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปีของจังหวัดสุโขทัย ประกอบด้วย รายการถูกจ้างในครัวเรือน ส่วนบุคคล ร้อยละ 100

ภาพที่ 5.16 เปรียบเทียบมูลค่ากิจกรรมการผลิตสาขาถูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล

การจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัดสาขาถูกจ้างในครัวเรือนการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง มีมูลค่ารวม 45.06 ล้านบาท สูงกว่าการจัดเก็บวิธีทางอ้อม จำนวน 5.06 ล้านบาท ซึ่งมีกิจกรรมการผลิตที่เหมือนกัน

จากการวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบการจัดจำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางตรง และการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางอ้อม รายสาขารวม 16 สาขาการผลิต ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดความแตกต่างพอสรุปผลได้ดังนี้

1. มูลค่าเพิ่มจากการจัดเก็บผลิตภัณฑ์จังหวัด ซึ่งสามารถแยกรายละเอียดได้ดังนี้

1.1 การจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัยบางสาขาการผลิตที่จัดเก็บด้วยวิธี ทางตรงมีมูลค่าเพิ่มในการจัดเก็บ ในขณะที่การจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม ไม่มีมูลค่าเพิ่ม เช่น

1.1.1 สาขาประมง

- 1) การเลี้ยงปลาสวยงาม
- 2) การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ

1.1.2 สาขาอุตสาหกรรม

- 1) การฟอกและการตกแต่งหนังสัตว์
- 2) การผลิตถ่าน ไม้ก๊อก ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นน้ำมันฯ
- 3) การผลิตโลหะชั้นมูลฐาน
- 4) การผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ ยกเว้นเครื่องจักร
- 5) การผลิตเครื่องเรือนและการผลิตซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

1.1.3 สาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม

- 1) การขนส่งทางอากาศ

1.1.4 สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่า และบริการธุรกิจ

- 1) กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

1.2 การจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัยบางกิจกรรมการผลิต ไม่มีมูลค่าเพิ่มเมื่อจัดเก็บโดยวิธีทางตรง แต่มีมูลค่าเพิ่มเมื่อจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม

1.2.1 สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน

- 1) การขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียมและแก๊สธรรมชาติ ฯ
- 2) การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน อื่น ๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น

1.3 การจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัยบางสาขาการผลิตที่จัดเก็บด้วยวิธีทางตรง มีมูลค่าเพิ่มในการจัดเก็บ สูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม เช่น

1.3.1 สาขาเกษตรกรรมฯ

1.3.2 สาขาประมง

1.3.3 สาขาไฟฟ้า ประปา

1.3.4 สาขาโรงแรมและภัตตาคาร

1.3.5 สาขาตัวกลางทางการเงิน

1.3.6 สาขาบริการอสังหาริมทรัพย์ฯ

1.3.7 สาขาลูกจ้างในครัวเรือนฯ

1.4 การจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดสุโขทัยบางสาขาการผลิตที่จัดเก็บด้วยวิธีทางตรงมีมูลค่าเพิ่มในการจัดเก็บ น้อยกว่าการจัดเก็บโดยวิธีทางอ้อม

1.4.1 สาขาเหมืองแร่ฯ

1.4.2 สาขาการอุตสาหกรรม

1.4.3 สาขาก่อสร้าง

- 1.4.4 สาขาขายส่ง การขายปลีกฯ
- 1.4.5 สาขาขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า และคมนาคม
- 1.4.6 สาขาบริหารราชการแผ่นดิน การป้องกันประเทศ ฯ
- 1.4.7 สาขาการศึกษา
- 1.4.8 สาขาบริการด้านสุขภาพและสังคม
- 1.4.9 สาขาการให้บริการด้านชุมชนฯ

2. การจำแนกกิจกรรม ในแต่ละสาขาการผลิต เนื่องจากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางอ้อม ใช้การคำนวณผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีการกระจายจากระดับประเทศลงสู่จังหวัด การจำแนกกิจกรรมจึงจำแนกเพียงหมวดกิจกรรม และจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดถึงระดับ GPP 2 สำหรับการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางตรง เป็นการจัดเก็บข้อมูลในขอบเขตพื้นที่จังหวัดมีการรวบรวมกิจกรรมย่อยที่เกิดขึ้น และจำแนกรายละเอียดกิจกรรมถึงระดับ GPP 3 ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 5.22 รายละเอียดกิจกรรมในแต่ละสาขาการผลิต ด้วยวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง

วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
สาขาเกษตรกรรม <ul style="list-style-type: none"> - การปลูกพืชชนิดยืนต้น พืชล้มลุก ฯ - การปลูกผัก พืชสวนเฉพาะอย่าง - การปลูกผลไม้ พืชที่ใช้ทำเครื่องคั้น ฯ - การเลี้ยงโค กระบือ แพะ แกะ ลา และล่อ - การเลี้ยงสัตว์ปีกและสัตว์อื่น ๆ - การบริการทางการเกษตร สัตวบาล - การป่าไม้ การทำไม้ การตัดไม้ 	สาขาเกษตรกรรม <ul style="list-style-type: none"> - การปลูกพืชชนิดยืนต้น พืชล้มลุก ฯ - ข้าวนาปี - ข้าวนาปรัง - ยาสูบพันธุ์เบอร์เลย์ - อ้อยโรงงาน - การปลูกผัก พืชสวนเฉพาะอย่าง - การปลูกผลไม้ พืชที่ใช้ทำเครื่องคั้น - การเลี้ยงโค กระบือ แพะ แกะ ลา และล่อ - สุกร - โคน้ำและโคขุน - น้านมดิบ - การบริการทางการเกษตร สัตวบาล - การป่าไม้ การทำไม้ การตัดไม้

วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
สาขาประมง <ul style="list-style-type: none"> - ประมงน้ำจืด 	สาขาประมง <ul style="list-style-type: none"> - การเลี้ยงปลาสวยงาม(น้ำจืด) - การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด - การจับสัตว์น้ำจืดจากแหล่งน้ำธรรมชาติ
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน <ul style="list-style-type: none"> - การขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียมและแก๊สธรรมชาติ รวมทั้ง บริการที่เกี่ยวข้องกัน ยกเว้น การสำรวจ - การทำเหมืองหิน ทราช และดินเหนียว - การทำเหมืองแร่และเหมืองหินอื่นๆซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ที่อื่น 	สาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน <ul style="list-style-type: none"> - การทำเหมืองหิน - การขุดกรวดและทราย
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
สาขาอุตสาหกรรม <ul style="list-style-type: none"> - ผลิตภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่ม - การผลิตยาสูบ - การผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก - การผลิตเครื่องแต่งกาย - การผลิต ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ - กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ - การพิมพ์และอุตสาหกรรมการพิมพ์ - เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี - ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก - ผลิตภัณฑ์จากแร่ โลหะ - เครื่องจักรและอุปกรณ์ - การผลิตยานยนต์ฯ 	สาขาอุตสาหกรรม <ul style="list-style-type: none"> - อาหารและเครื่องดื่ม - ยาสูบ - การผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก - เครื่องแต่งกาย - หนังและผลิตภัณฑ์จากหนัง - ไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ - กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ - การพิมพ์และอุตสาหกรรมการพิมพ์ - เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี - ผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติก - ผลิตภัณฑ์จากแร่ โลหะ - โลหะขั้นมูลฐาน - ผลิตภัณฑ์โลหะประดิษฐ์ - เครื่องจักรและอุปกรณ์ - การผลิตยานยนต์ ฯ - เครื่องเรือนและอุตสาหกรรมอื่น

วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การผลิต ไฟฟ้า การเก็บและการจ่ายไฟฟ้า - การเก็บน้ำ การทำน้ำให้บริสุทธิ์และการจ่ายน้ำ 	<p>สาขาไฟฟ้า ประปา และโรงแยกก๊าซ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หมวดไฟฟ้า - การผลิตพลังงานไฟฟ้า - การจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า - หมวดประปา - ประปาส่วนภูมิภาค - ประปาหมู่บ้าน
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาก่อสร้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ก่อสร้างภาคเอกชน - ก่อสร้างภาครัฐ 	<p>สาขาก่อสร้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างภาคเอกชน - การก่อสร้างที่เป็นอาคาร โรงเรียน <ul style="list-style-type: none"> - ที่อยู่อาศัย - อาคารพาณิชย์ - อาคารโรงงาน - อาคารเก็บสินค้า - อื่น ๆ - การก่อสร้างที่มีใช้อาคาร โรงเรียน <ul style="list-style-type: none"> - สะพาน - อื่น ๆ - สิ่งก่อสร้างอื่น <ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างศาสนสถาน - การขุดบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ - การก่อสร้างภาครัฐ <ul style="list-style-type: none"> - การก่อสร้างประเภทอาคาร - การก่อสร้างที่ไม่ใช่อาคาร

วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาการขายส่ง การขายปลีก</p> <ul style="list-style-type: none"> - การค้าส่ง ค้าปลีก - การซ่อมแซมยานยนต์ ใช้ส่วนบุคคล และของใช้ในครัวเรือน 	<p>สาขาการขายส่ง การขายปลีก ฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การขายส่ง <ul style="list-style-type: none"> - การขายส่งและการค้าเพื่อนายหน้าฯ - การขายส่งสินค้าที่ใช้ในครัวเรือน - การขนส่งสินค้าชั้นกลางที่มีใช้สินค้า เกษตรและของที่ไม่ใช่แล้ว - การขายส่งเครื่องจักร - การขายส่งสินค้าหลายชนิด - การขายปลีก <ul style="list-style-type: none"> - การขายปลีกยานยนต์ - การขายอะไหล่และชิ้นส่วน - การขายจักรยานยนต์และอะไหล่ - การขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิง - การขายปลีกยกเว้นยานยนต์และ จักรยานยนต์ - การซ่อมแซม <ul style="list-style-type: none"> - การซ่อมแซมยานยนต์ - การซ่อมแซม ของใช้
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาโรงแรมและภัตตาคาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงแรม - ภัตตาคาร บาร์ไนต์คลับ คาเฟ่ ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม 	<p>สาขาโรงแรมและภัตตาคาร</p> <ul style="list-style-type: none"> - หมวดโรงแรม ค่ายพัก และที่พักชั่วคราว - โรงแรม - สถานที่อยู่อาศัยอื่น ๆ - หมวดภัตตาคารร้านขายอาหารฯ - ร้านขายอาหารและเครื่องดื่ม - ร้านขายอาหารอื่น ๆ มิได้จัดไว้

วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - การขนส่งทางบกและการขนส่งทาง ท่อลำเลียง - บริการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งและ บริการด้านการท่องเที่ยว - การไปรษณีย์และการโทรคมนาคม 	<p>สาขาการขนส่ง สถานที่เก็บสินค้า</p> <ul style="list-style-type: none"> - หมวดการขนส่งทางบก - การขนส่งทางรถไฟ - การขนส่งทางบกอื่น ๆ - การขนส่งทางอากาศ - หมวดบริการที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง - การไปรษณีย์ - การโทรคมนาคม
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาตัวกลางทางการเงิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัวกลางทางการเงิน ยกเว้นประกันภัย กองทุนบำเหน็จบำนาญ - การประกันภัย กองทุนบำเหน็จ บำนาญ(ยกเว้น ประกันสังคม) - บริการเสริมสถาบันการเงิน 	<p>สาขาตัวกลางทางการเงิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถาบันทางการเงิน (ธนาคาร) <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารพาณิชย์ - ธนาคารออมสิน - ธนาคารเพื่อการเกษตรฯ - สหกรณ์การเกษตร - สหกรณ์ออมทรัพย์ - ตัวกลางทางการเงินอื่น ๆ <ul style="list-style-type: none"> - การบริการด้านการเงินฯ - การให้สินเชื่อประเภทอื่น - ตัวกลางทางการเงินซึ่งมิได้จัด ประเภทไว้ในที่อื่น - การประกันภัยและกองทุนบำเหน็จฯ <ul style="list-style-type: none"> - การประกันชีวิต - การประกันภัยวินาศภัย
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ๑</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ - การให้เช่าที่อยู่อาศัย - บริการด้านธุรกิจอื่น ๆ 	<p>สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ ๑</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ - บริการให้เช่าเครื่องจักรและอุปกรณ์ - กิจกรรมด้านคอมพิวเตอร์ - บริการด้านธุรกิจอื่น ๆ

วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาการบริหารราชการและป้องกันประเทศฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารราชการและป้องกันประเทศรวมทั้งการประกันสังคมภาคบังคับ 	<p>สาขาการบริหารราชการและป้องกันประเทศฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารราชการส่วนกลาง - การบริหารราชการส่วนภูมิภาค - การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น - การบริหารราชการทหาร - การบริหารราชการตำรวจ - ข้าราชการอัยการและศาล - การประกันสังคมภาคบังคับ - หน่วยงานอิสระอื่น
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาภาครัฐ - การศึกษาภาคเอกชน 	<p>สาขาการศึกษา</p> <ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาภาครัฐ <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนอนุบาล - การศึกษาระดับประถมศึกษา - การศึกษาระดับมัธยมสายสามัญ - การศึกษาระดับมัธยมสายอาชีพฯ - การศึกษาระดับอุดมศึกษา - การศึกษาผู้ใหญ่-การศึกษาอื่น ๆ - การศึกษาภาคเอกชน <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนอนุบาล - โรงเรียนประถมศึกษา - ระดับมัธยมศึกษาสามัญ - โรงเรียนพาณิชยการ - สถาบันการศึกษาอื่น ๆ ที่มีได้จัดประเภทไว้ที่อื่น

วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริการด้านสุขภาพและสังคม ภาครัฐ - การบริการด้านสุขภาพและสังคม ภาคเอกชน 	<p>สาขาการบริการด้านสุขภาพและสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - หมวดบริการสุขภาพ ภาครัฐบาล <ul style="list-style-type: none"> - โรงพยาบาลทั่วไป - บริการด้านสุขภาพอื่น ภาคเอกชน - โรงพยาบาลทั่วไป - การบริการด้าน - ทันตกรรม - บริการด้านสุขภาพอื่น - หมวดบริการรักษาสัตว์
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม ฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถาบันไม่แสวงหากำไร - กิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม และการกีฬา - กิจกรรมด้านการบริการอื่น ๆ 	<p>สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคม ฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หมวดการกำจัดสิ่งปฏิกูล - หมวดกิจกรรมนันทนาการ ฯ <ul style="list-style-type: none"> - การฉายภาพยนตร์ - การแสดงละคร ฯ - ห้องสมุด ฯ - พิพิธภัณฑ์ ฯ - บริการกีฬา - สลากกินแบ่งรัฐบาล - หมวดบริการอื่น ๆ <ul style="list-style-type: none"> - บริการซักรีด - ร้านแต่งผม - บริการเกี่ยวกับงานศพ - บริการนวดแผนโบราณ
วิธีทางอ้อม	วิธีทางตรง
<p>ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล 	<p>ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล 0

3. โครงสร้างการผลิตของแต่ละสาขาการผลิต เนื่องจากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางตรง และการจัดทำโดยวิธีทางอ้อม มีการจำแนกกิจกรรมการผลิตที่แตกต่างกัน คือการจัดทำโดยวิธีทางตรงมีความละเอียดของข้อมูลมาก หรือมีความละเอียดของข้อมูลถึงระดับ เป็นรายกิจกรรมการผลิต เช่น ข้าว ข้าวโพด อ้อย และจัดเก็บจากทุกกิจกรรมการผลิตไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมเด่นหรือไม่ สำหรับการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางอ้อมมีความละเอียดเพียง ความละเอียดของข้อมูลเป็นการจัดกลุ่มกิจกรรมการผลิต เช่น การปลูกพืชชนิดยืนต้น พืชล้มลุก การจัดเก็บจัดเก็บจากกิจกรรมเด่นของแต่ละจังหวัด ในขณะที่บางกิจกรรมมีการผลิตแต่กิจกรรมไม่เด่นก็จะไม่มีรายงานข้อมูล ทำให้โครงสร้างการผลิตของแต่ละสาขาการผลิตแตกต่างกัน

4. อัตราการเติบโต (ขยายตัว) ทางเศรษฐกิจ ในการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยวิธีทางตรง และการจัดทำโดยวิธีทางอ้อมของแต่ละกิจกรรมการผลิตในแต่ละสาขาการผลิต มีการจัดเก็บมูลค่าเพิ่มที่แตกต่างกัน ทำให้การคำนวณอัตราการขยายตัวของแต่ละกิจกรรมแตกต่างกัน

5. วิธีการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด สามารถสรุปผลความแตกต่างได้ตามตารางที่ 5.22

ตารางที่ 5.23 เปรียบเทียบวิธีการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดระหว่างวิธี ทางตรง และ วิธีทางอ้อม

รายละเอียด	วิธีทางตรง (Bottom up)	วิธีทางอ้อม (Top Down)
ด้านบุคลากร	คณะทำงานในสาขาการผลิตต่าง ๆ ในจังหวัด ได้แต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่ที่มีความเชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน และรู้จักพื้นที่เป็นอย่างดี จึงส่งผล ให้การจัดเก็บข้อมูลมีความถูกต้องสมบูรณ์ตรงกับความเป็นจริงของแต่ละจังหวัด	เจ้าหน้าที่ของ สศช. มีไม่เพียงพอ และ ไม่มี คณะทำงานในการจัดเก็บรายสาขา การเก็บ รวบรวมข้อมูลจะขอความร่วมมือจากส่วน ราชการต่าง ๆ ให้ส่งข้อมูลให้ หรือการใช้มติ คณะรัฐมนตรี หรือระเบียบกฎหมายบังคับให้ ส่วนราชการส่งข้อมูลให้ เมื่อได้รับข้อมูล ดังกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมาจะ ดำเนินการตามวิธีการจัดทำ GPP
	เจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด มักจะมีงานประจำอยู่แล้วและไม่มีหน้าที่ใน การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยตรง	เจ้าหน้าที่ดำเนินการจัดทำเป็นเจ้าหน้าที่ที่มี หน้าที่ในการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดโดยตรง
ด้านงบประมาณ	ใช้งบประมาณจำนวนมาก เนื่องจากต้องใช้ บุคลากรจากหน่วยงานต่าง ๆ ไปดำเนินการ จัดเก็บข้อมูลปฐมภูมิที่ต้องจัดเก็บในพื้นที่	ไม่ต้องใช้งบประมาณมาก เนื่องจากเป็นข้อมูล ปฐมภูมิที่ส่วนราชการต่าง ๆ ส่งให้ และ เจ้าหน้าที่ สศช.ดำเนินการ
ด้านการจัดการ	จากระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ผู้ว่า ราชการจังหวัดมีอำนาจสูงสุดในการสั่งการให้ ส่วนราชการต่าง ๆ ให้ความร่วมมือในการ จัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด	สศช. ไม่มีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานต่าง ๆ ส่งข้อมูลให้โดยตรง

รายละเอียด	วิธีทางตรง (Bottom up)	วิธีทางอ้อม (Top Down)
ด้านวัตถุประสงค์	ต้องใช้วัตถุประสงค์ในการจัดทำมาก เช่น การทำแบบสอบถาม ในแต่ละกิจกรรมการผลิต และแต่ละสาขาการผลิต และเนื่องจากข้อมูลจะอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ของจังหวัด เช่นหมู่บ้าน ตำบล หรืออำเภอ	ไม่ต้องใช้วัตถุประสงค์ในการจัดทำ GPP มาก เหมือนกับการจัดเก็บโดยวิธีทางตรง (Bottom up)
ด้านข้อมูล	จัดทำเพียงด้านเดียวคือด้านการผลิต ไม่ได้จัดทำด้านใช้จ่ายและด้านรายได้พร้อม ๆ กันไปด้วย จึงทำให้ไม่มีการสอบทานข้อมูลว่ามีความถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งโดยหลักการไม่ว่าจะทำด้านใดก็จะได้ข้อมูลที่ตรงกัน	การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดจะทำทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการผลิต ด้านการใช้จ่าย และด้านรายได้พร้อม ๆ กันไปด้วย จึงทำให้สามารถสอบทานความถูกต้องของข้อมูลได้
	ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดมีความละเอียดของข้อมูลมาก โดยความละเอียดของข้อมูลถึงระดับ GPP 3 ในรายกิจกรรมการผลิต เช่น ข้าว ข้าวโพด อ้อย เป็นต้น	มีความละเอียดเพียง ของข้อมูลถึงระดับ GPP 2 เท่านั้น ซึ่งจะเป็นการจัดกลุ่มกิจกรรมการผลิต เช่น การปลูกพืชชนิดอื่นต้น พืชล้มลุก ัญพืชและพืชชนิดอื่น ๆ
	จัดเก็บจากทุกกิจกรรมของจังหวัด ไม่ว่าจะ เป็นกิจกรรมเด่นหรือไม่	จัดเก็บจากกิจกรรมเด่นของแต่ละจังหวัด ในขณะที่บางกิจกรรมแม้จะมีการผลิตหากไม่ เป็นกิจกรรมเด่น หรือมีมูลค่าไม่มากนัก จึงไม่ต้องรายงานส่วนกลาง ส่งผลให้ ข้อมูลขาดหายไปด้วย
	จังหวัดสามารถเผยแพร่ข้อมูลได้มากถึงระดับ GPP 3 เท่าที่ผู้ต้องการใช้ข้อมูลต้องการ	การเผยแพร่ข้อมูลจะเผยแพร่ข้อมูลเพียง GPP 1 เท่านั้น ในขณะที่ GPP 2 จะไม่เผยแพร่เป็นการทั่วไป
	ในปัจจุบันการจัดทำ GPP เป็นลักษณะการทดลองการจัดเก็บ ซึ่งแนวทางการดำเนินการคือการดำเนินการจัดเก็บแล้วเสร็จในปีถัดไป GPP ของปี พ.ศ. 2548 จะดำเนินการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2548 เป็นต้น แต่ในระหว่างนั้น จังหวัดสามารถนำข้อมูลในเชิงลึกมาวิเคราะห์แนวโน้มได้	การเผยแพร่ข้อมูล GPP มีความล่าช้า 2 ปี เช่น ปัจจุบันปี พ.ศ. 2551 ข้อมูล GPP ที่เผยแพร่จะมีถึงปี พ.ศ. 2549 และข้อมูลที่เผยแพร่เป็นเพียงข้อมูล GPP 1 เท่านั้น ซึ่งไม่สามารถทราบในรายละเอียดแต่ละ กิจกรรมการผลิต หรือไม่สามารถกำหนดเฉพาะเจาะจงข้อมูลได้ เช่น ไม่สามารถทราบข้อมูลการผลิตข้าวของจังหวัดในปีที่ต้องการทราบได้ เป็นต้น

รายละเอียด	วิธีทางตรง (Bottom up)	วิธีทางอ้อม (Top Down)
ด้านการคำนวณ ผลิตภัณฑ์จังหวัด	การคำนวณมูลค่าเพิ่มจากบัญชี กำไร ขาดทุน ของสถาน ประกอบการ หรือจากข้อมูลผล สำรวจ สำรวจผู้ประกอบการใน สาขาการผลิตต่าง ๆ ซึ่งในการ คำนวณสามารถหาข้อมูลมูลค่า การผลิตจากบัญชีรายรับของ ผู้ประกอบการ ส่วนค่าใช้จ่ายชั้น กลางสามารถรวบรวมจากบัญชี ต้นทุนการดำเนินงาน	คำนวณทางตรงในระดับภาคและจัดทำทางอ้อมใน ระดับจังหวัดเนื่องจากการจัดหาข้อมูลประมาณ การผลิต ราคา ณ แหล่งผลิต และโครงสร้างต้นทุน การผลิตในระดับภาคครบถ้วน แต่ขาดข้อมูลที่จะ คำนวณในระดับจังหวัด เมื่อคำนวณหามูลค่าเพิ่ม เป็นรายภาคได้แล้ว จากนั้นจึงกระจายมูลค่าเพิ่ม รายภาคไปสู่รายจังหวัด โดยใช้สัดส่วนจาก เครื่องชี้วัดภาวะการผลิต วิธีการคำนวณมี 3 ขั้นตอน การประมาณการมูลค่าเพิ่มรายภาค การ ปรับผลรวมมูลค่าเพิ่มรายภาคให้เท่ากับมูลค่าเพิ่ม ทั้งประเทศ และการกระจายมูลค่าเพิ่มรายภาคไปสู่ รายจังหวัด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การใช้ประโยชน์ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด

ตารางที่ 5.24 รายงานและเอกสารจากการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด โดยวิธีทางอ้อม และ วิธีทางตรง

วิธีทางตรง	วิธีทางอ้อม
<ul style="list-style-type: none"> - รายงานภาวะเศรษฐกิจรายเดือน(รายงาน หลังเดือนอ้างอิง) - รายงานภาวะการค้าครึ่งรายเดือน(รายงาน หลังเดือนอ้างอิง) - รายงานประจำปี 	<ul style="list-style-type: none"> - สถิติรายได้ประชาชาติรายปี(เผยแพร่ข้อมูลรายได้ ประชาชาติด้านการผลิต และด้านการใช้จ่าย ภายใน 11 เดือน หลังปีอ้างอิง) - สถิติรายได้ประชาชาติรายไตรมาส(เผยแพร่ภายใน 9 สัปดาห์หลังไตรมาสอ้างอิง) - สถิติผลิตภัณฑ์จังหวัดรายปี

แนวทางการใช้ประโยชน์ จากข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดด้วยวิธีทางอ้อมและวิธีทางตรง พบปัจจัยที่ทำให้เกิดความต่างของข้อมูล คือ ความสามารถในการจัดเก็บข้อมูล การสำรวจข้อมูล และการจัดประเภทกิจกรรม แต่ละสาขาการผลิต ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดแตกต่างกันในเรื่องมูลค่าเพิ่มของแต่ละสาขาการผลิต โครงสร้างการผลิต อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ จากการจัดทำด้วยวิธีทางอ้อมจะเป็นการประมาณการและใช้วิธีการกระจายสัดส่วนจากระดับประเทศสู่จังหวัด สำหรับวิธีทางตรงเป็นการจัดเก็บข้อมูลจากกิจกรรมที่เกิดขึ้นในพื้นที่ หากดำเนินการจัดเก็บอย่างถูกต้อง ครบถ้วน จังหวัดสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์เพื่อการวางแผนการกำหนดนโยบายกระจายความเจริญไปสู่พื้นที่จังหวัด และสามารถใช้ผลิตภัณฑ์จังหวัดเป็นเครื่องมือในการจัดสรรงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการใช้ประโยชน์มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ภาวะเศรษฐกิจทั่วไป คือ การนำข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดมาศึกษาวิเคราะห์ถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในอดีตจนถึงปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตเพื่อทราบทิศทางการเปลี่ยนแปลงจะดีขึ้นหรือเลวลงอย่างไร โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์อัตราการขยายตัว การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง และระดับราคาของสินค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาหรือเพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการหรือธุรกิจ ซึ่งถ้ามีอนุกรมผลิตภัณฑ์จังหวัดที่มีความยาวหลายปี จะมีส่วนช่วยให้ผลการศึกษามีความถูกต้องมากยิ่งขึ้น

2. การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจส่วนรวม คือ การใช้ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจมหภาค เพื่อศึกษาถึงปัญหาเศรษฐกิจในอดีตถึงปัจจุบันมีข้อบกพร่องหรือปัญหาอุปสรรคประการใด และการศึกษาเพื่อกำหนดทิศทางในอนาคต เพื่อกำหนดเป็นแผนพัฒนาที่ดี

3. การวางแผนรายสาขา คือ การจัดทำแผนงานเป็นการเฉพาะในสาขาใดสาขาหนึ่งหรือเพื่อกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งการจัดทำแผนงานรายสาขานี้ต้องอาศัยข้อมูลที่มีรายละเอียดเจาะลึกถึงปัญหาอุปสรรคเงื่อนไขที่เป็นไปได้ ตลอดจนผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตของพื้นที่เป้าหมายโครงการ ซึ่งจะทำการกำหนดเป้าหมายให้ตรงกับความต้องการและสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคต

4. กำหนดนโยบายการเงินการคลังรัฐบาล โดยส่วนใหญ่การดำเนินงานของหน่วยงานราชการจะต้องมีการจัดทำแผนงานเพื่อกำหนดลำดับความสำคัญของงาน ซึ่งต้องอาศัยข้อมูลเป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจ ถ้าหากแผนงานในส่วนการที่เป็นโครงการระดับพื้นที่ ก็สามารถนำผลิตภัณฑ์จังหวัดประกอบการพิจารณาได้ และเมื่อมีแผนงานแล้วการจัดสรรงบประมาณก็เป็นเช่นเดียวกัน การจัดสรรให้ที่ถูกต้องยุติธรรมจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ที่ดีและสามารถอ้างอิงข้อมูลที่ถูกต้องก็จะทำให้การจัดสรรงบประมาณเป็นที่ยอมรับได้

5. การใช้ข้อมูลในเชิงธุรกิจ ปัจจุบันการลงทุนของภาคเอกชนมีมูลค่าสูงและมีการแข่งขันกันมากขึ้นธุรกิจต่าง ๆ จะต้องมีแผนการลงทุนและแผนการตลาดที่ถูกต้องจึงจะประสบความสำเร็จ ข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดได้ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในการพิจารณาเลือกที่ตั้งในการขยายสาขาหรือการขยายตลาดทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

บทที่ 6

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

จากการพิจารณาเปรียบเทียบโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดที่จัดเก็บโดยวิธี Top Down และวิธี Bottom up โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดขึ้นอยู่กับภาคนอกการเกษตร เช่นเดียวกันแต่ในสัดส่วนที่แตกต่างกัน วิธี Top Down มีสัดส่วนสูงกว่าการจัดเก็บโดยวิธี Bottom up คือร้อยละ 62.52 ในขณะที่การจัดเก็บโดยวิธี Top Down มีสัดส่วนร้อยละ 70.24

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมวิธี Top Down อยู่ที่ร้อยละ 6.56 ในขณะที่วิธี Bottom up มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 7.45 โดยปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดให้การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดทั้งสองวิธีมีความแตกต่างกันก็คือวิธีการจัดเก็บที่ต่างกัน

การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดที่จัดเก็บโดยวิธี Bottom up สามารถแจกแจงรายละเอียดกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้ทราบถึงกิจกรรมการผลิตหลัก กิจกรรมการผลิตรอง และกิจกรรมการผลิตย่อย อันเป็นแหล่งที่มาของรายได้จังหวัด ที่สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดได้ รวมทั้งนำไปใช้สนับสนุนการวางแผนยุทธศาสตร์จังหวัดได้อย่างเต็มที่ เป็นการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ และประมวลผลผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ที่จังหวัดของตนเองได้โดยตรง ในขณะที่การจัดเก็บโดยวิธี Top Down ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้

2. อภิปรายผล

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความแตกต่างของการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัด เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความแตกต่างของการจัดเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดความแตกต่างของข้อมูล พบว่า

1. ความแตกต่างของการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดทั้ง 2 วิธี นั้นใช้การวิเคราะห์ในด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัด มีโครงสร้างอยู่ในภาคนอกการเกษตรเช่นเดียวกันแต่มีสัดส่วนที่ต่างกัน และเมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างทางเศรษฐกิจรายสาขาการผลิตแล้วอยู่ในสัดส่วนที่ต่างกัน ในด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโดยรวมมีความใกล้เคียงกัน แต่อัตราการขยายตัวรายสาขาการผลิตมีความแตกต่างกันมาก เช่นภาคการเกษตร วิธี Top Down มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.22 แต่วิธี Bottom up มีอัตราการขยายตัวถึงร้อยละ 10.59 หรือ บางสาขาการผลิตที่จัดเก็บโดยวิธี Top Down อยู่ในภาวะหดตัว แต่การจัดเก็บโดยวิธี Bottom up กลับตรงกันข้าม

เช่น สาขา ประมง วิธี Top Down หดตัวร้อยละ 51.01 ในขณะที่วิธี Bottom up กลับขยายตัวร้อยละ 8.42 เป็นต้น ซึ่งเป็นไปในลักษณะตรงกันข้ามกัน

ปัจจัยที่กำหนดความแตกต่างของข้อมูลอย่างสำคัญคือวิธีการจัดเก็บข้อมูลที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ข้อมูลมีความแตกต่างกันด้วย อย่างไรก็ตามหากระบบข้อมูลพื้นฐานของประเทศไทยเป็นระบบที่เชื่อมโยงสอดคล้องกันระหว่างข้อมูลรายจังหวัดและข้อมูลภาพรวมของทั้งประเทศ จะทำให้ผลการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดทั้ง 2 วิธีให้ผลลัพธ์ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่เนื่องจากในปัจจุบันระบบฐานข้อมูลยังไม่เชื่อมโยงกันมากนัก จึงมีโอกาที่ผลการจัดทำมีค่าที่แตกต่างกันได้

การจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดที่จัดเก็บโดยวิธี Bottom up สามารถแจกแจงรายละเอียดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทำให้ถึงกิจกรรมการผลิตหลัก กิจกรรมการผลิตรอง และกิจกรรมการผลิตย่อย อันเป็นแหล่งที่มาของรายได้จังหวัด ที่สร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดได้ รวมทั้งนำไปใช้สนับสนุนการวางแผนยุทธศาสตร์จังหวัดได้อย่างเต็มที่ ในขณะที่การจัดเก็บโดยวิธี Top Down ไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ และการรายงานข้อมูลไม่สามารถเผยแพร่ภายในระยะเวลา ซึ่งสาเหตุสำคัญดังกล่าว จึงควรสนับสนุนให้ทุกจังหวัดจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัดเอง โดยการใช้วิธี Bottom up ซึ่งเป็นการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่ และประมวลผลผลิตภัณฑ์จังหวัด ณ ที่จังหวัดของตนเองได้โดยตรง

3. ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาวิธีการจัดเก็บข้อมูลผลิตภัณฑ์จังหวัดวิธี Bottom up สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสถานะเศรษฐกิจ และใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนยุทธศาสตร์ได้ดีกว่าข้อมูลที่จัดเก็บโดยวิธี Top Down
2. จังหวัดจึงควรเร่งพัฒนาตนเองเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามที่ กรม.กำหนด พัฒนาการจัดทำข้อมูลทั้ง 3 ด้านเพื่อเป็นการสอบทานความถูกต้องของข้อมูล ตามหลักทฤษฎีทั้ง 3 ด้านต้องเท่ากัน
3. โดยให้สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความรู้ทางด้านวิชาการ เป็นพี่เลี้ยงอย่างเข้มแข็ง

บรรณานุกรม

- คลังจังหวัดสุโขทัย สำนักงาน รายงานประจำปี สำนักงานคลังจังหวัด จังหวัดสุโขทัย 2550
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงาน. คู่มือผลิตภัณฑ์จังหวัด 2546
- เอกสารประกอบการอบรมสัมมนา การปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดทำผลิตภัณฑ์จังหวัด
- เอกสารประกอบการอบรม การปรับบทบาทคลังจังหวัดเป็นหน่วยงานกลางในการจัดทำ
ผลิตภัณฑ์จังหวัด 2551

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางเบญจมาศ สงวนวงษ์
วัน เดือน ปี	25 เมษายน 2500
สถานที่เกิด	กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	- การศึกษาระดับมัธยมศึกษา เอกธุรกิจศึกษา สาขาบัญชี - นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง - พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า)
สถานที่ทำงาน	สำนักงานคลังจังหวัดปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่ง	คลังจังหวัดปทุมธานี